

बृहज्जातक.

॥ श्री ॥

बृहज्जातकं.

(दैवज्ञानार्थे "सूक्ष्मदर्शक")

श्रीमत् वराहमिहिराचार्यकृत.

याचें मराठी भाषांतर,

भट्टोत्पलटीकेच्या आधारानें

यथामति

माधवराव ब्रह्माजी संगमनेस्कर

यांनीं करून

लोकोपकारार्थ

सुवर्द्धितः

"निर्णयसागर" छापखान्यांत छापविलें.

श्लोक.

"ग्रहा राज्यं प्रयच्छंति ग्रहा राज्यं हरंति च ।

"ग्रहैर्व्याप्तं सर्वमिदं त्रैलोक्यं सचराचरम् ॥"

शके १७९६ अधिक आषाढ मास.—सन १८७४.

सन १८६७ चा आक्ट २५ प्रमाणें ग्रंथ रजिस्टर केला आहे.)

किम्मत १।।।. रुपये.

B9 x D6, 1

155C4

यांचा गणि
ने जाण
पृष्ठ, नारद

प्रस्तावना.

आपल्या ह्या भरतखंडांत प्राचीन काळापासून शास्त्रीय विषयावर संस्कृतांत पद्यात्मक गूढ असे अनेक ग्रंथ होत आले व त्यांचा तो गूढपणा टीकाकारांनीं टीकाद्वारे संस्कृतांतच दूर केलेला आहे, तेणेंकरून शास्त्रीय विषयांचें ज्ञान फार दुर्मिल होतें. सांप्रतकाळां प्राकृत भाषेंत त्यांचीं भाषांतरें होण्याचा प्रघात पडून अनेक ग्रंथ प्रसिद्धीस येऊं लागले, तेणेंकरून सर्वासच त्या ज्ञानामृताचा लाभ होऊं लागला आहे. त्यांत ह्या त्रिस्कंध ज्योतिषांतील होरास्कंधावर प्राकृतांत झालेले ग्रंथ फारच थोडे आढळतात, व त्यांजवरून समाधान होण्यासारखें कार्य घडत नाहीं. ह्या शास्त्राचें ज्ञान जर अपूर्ण असलें तर सत्यतेचा घोटाळा होऊन मिथ्या म होतो आणि तेणेंकरून शास्त्रावरील श्रद्धा मात्र नाहींशी होऊं लागते.

यास्तव एकादा जातकावरील उत्तम ग्रंथ प्राकृतांत झाला तर ही उणीव बरेच अंशानें नाहींसी होऊन जनांतील मिथ्या भासाचें अज्ञान दूर होईल ह्या हेतूनें सर्वत्र जगन्मान्य असा व अत्यंत प्रौढ जो हा बृहज्जरातन्त्रग्रंथ त्याचें महाराष्ट्र भाषांतर जनहितास्तव मी कां

मुखव्यतिरिक्त जातकाचे कर्ते श्रीमत् वराहमिहिराचार्य, ० दोन हजार वर्षे होत आलीं; यास एक

प्रमाण आढळलें आहे—श्लोक—“धन्वंतरि क्षपणकामर-
 “सिंहै शैकु वैतालभट्ट घटखर्पर कालिदासाः ॥ प्रोक्तो वरा-
 हमिहिरो नृपतेः सभायां रत्नानिवै वररुचिर्नवविक्रमस्य ॥”
 अशीं हीं पंडितरूपी नवरत्ने श्रीनृप विक्रमाचे सभेत होतीं
 तेव्हां विक्रम शकाचे हल्लीं विसावें शतक चालू आहे
 यास्तव हा ग्रंथ झाल्यास सरासरी दोन हजार वर्षे होत
 आलीं, हें सयुक्तिक आहे. हा ग्रंथ झाल्यानंतर
 १,००० एक हजार वर्षांनीं त्यावर श्रीमत् भट्टोत्पला-
 चार्यांची टीका झाली आहे असें त्यांचेच टीकेच्या अं-
 तीं प्रमाण आहे, तें असें;—“चैत्रमासस्य पंचम्यां सितायां
 गुरुवासरे ॥ वस्वष्टाष्टमिते शाके कृतेयं विवृतिर्मया ॥”

हें त्रिस्कंधं ज्योतिष अनेक आचार्यांनीं संस्कृत भा-
 षेत वेगवेगळें रचिलें आहे; परंतु अर्वाचीन आचा-
 र्यांत श्रीमत् वराहमिहिराचार्य यांचे जे जे या त्रिस्कंधा-
 वर ग्रंथ आहेत ते बहुतेक आचार्यांस संमत व सर्वमान्य
 असे असून संक्षिप्त होत्साते बहुलार्थक, पुनरुक्तिवर्ज्य,
 अमौल्य व संपूर्ण विवेचनाचे असे प्रसिद्ध आहेत, त्यांतील
 जो पहिला होरास्कंध त्याचा हा भाग, ज्यास बृह-
 उजातक असें सर्वत्र प्रमुख अभिधान आहे. बृहत् क्ष-

* १ होरा, २ गणित, ३ सिद्धांत. होरा क्षणजे जातक, त्याचे
 अध्ययन करणारांचा फलित विषय, गणिताध्यायी यांचा गणित
 विषय, सिद्धांताध्यायी यांचा सिद्धांत विषय आणि या तिन्ही विषयां-
 णांसाठीं वाच्य असलेल्या ग्रंथांत. त्यांचें अध्ययन गर्ग, भृगु, नारद,
 वसिष्ठ, पराशर, भद्रबाहु, वाराही, इ० संहिता होत.

गजे विशाल—याहून जातकावर दुसरा श्रेष्ठ ग्रंथ झालेला
आढळत नाही.

ह्या बृहज्जातकाची प्रौढी जितकी वर्णन करावी ति-
की थोडीच आहे. ह्याचा प्रत्येक श्लोक तर काय;
तु प्रत्येक वाक्य, प्रत्येक शब्द, उत्तमोत्तम विचारास्प-
 आहे. ह्या ग्रंथाचा गूढपणा टीकाद्वारे भट्टोत्पला-
चार्यानीच दूर केला तो त्यांचा उपकार टीका पाहिली
हणजे अनुभवी जनांस दिसून येणार आहे. यास्तव
विद्यार्थ्यांवर त्यांचे हे मोठेच उपकार आहेत.

महाराष्ट्र भाषेत या बृहज्जातकावर कोणी टीका
केल्याचें आढळत नाही, व ज्योतिषसंबंधीच सर्वास
व्युत्पत्ति असून सर्व ग्रंथाभिप्राय जगांत उघडकीस येत
नाहीं. तेव्हां जितकें माझ्या मनास उपलब्ध झालें तितकें
मूळ व टीकेच्या आधारानें स्पष्ट महाराष्ट्र भाषेतल्या
सुबोध शब्दांनीं व्यक्त करून विद्वज्जनांच्या अवलोकनांत
ह्या ग्रंथ नजर केला आहे. टीकेत बहुतेक ग्रंथांचीं म-
ते घेऊन एकनिश्चय केलेला आहे तो त्यांचा कटाक्ष
व मूळ श्लोकाचा मुख्यार्थ लक्षांत आणून जितका योग्य
विचार त्या संबंधाचा होईल तितका केला व स्वशक्त्यनु-
सार महाराष्ट्र भाषेत अर्थ उतरिला आहे.

मी काहीं विद्वान् नाही, यः कश्चित् असंस्कृत, गुरु-
णुखव्यतिरिक्त, गृहस्थ कोटींतील, कारकुनी पेशांत-
ला, केवळ एक या विषयाचा बहुश्रुतपणानेंच जहा-

पोह करणारा, असा आहे. तेव्हां माझी शक्ति विद्वज्जन-
पुढे प्रौढी मिरविण्यास काय समर्थ होणार आहे !

परंतु मूळ ग्रंथ प्रौढ असून जगमान्य, ह्याचीं प्रकरां
लोकोपयुक्त असें जाणून, निदान मजपेक्षां या विषयां
कमी ज्ञानाचे असून, ज्यांस प्राकृत कृतीची गोडी त्यां
रितांच हे माझे परिश्रम उपयुक्त होतील, यास्तव
“मूळ श्लोकांचा मात्र” प्राकृतार्थ केला आहे.

आतां हा सार्थ ग्रंथ अनेक जन व विद्वज्जन अवलोक
करतील, यास्तव त्यांस सविनय अशी प्रार्थना करित
कीं, अन्य कोणी ग्रंथकार दोषांविषयी क्षमा करा
असें लणतात; परंतु माझी तर अशीच प्रार्थना आ
कीं, त्यांणीं मला क्षमा न करितां स्वपुत्रवत् दोषदर्श
करावे, जेणेकरून सदोषकृत्य निर्दोष करितां येईल
असें त्यांणीं अवश्य केल्यास, मी मोठाच त्यांचा आभा
मानून झालेले दोष दूर करीन, हेंच विनविणें वारंवार
आहे.

नम्रतम,

माधवराव ब्रह्माजी
संगमनेरकर.

अनुक्रमणिका.

राशिप्रभेदाध्याय १. पृष्ठ १.

(संज्ञाध्यायः)

श्रीसूर्यआराधना १—ग्रंथास नीकेचै रूपक २—अहो-
रात्र यांतून होरा ३—राशि ह्या कालपुरुषाचीं शिरादि
अंगें आहेत ४—क्षेत्र, गृह, ऋक्ष, भ इ० कोणास लणा-
वें—राशींच्या विशेष आकृति ६—राशींचे स्वामी—नवमां-
श, द्वादशांश, त्रिंशांश हे मोजण्याचा विधि—ऋक्षसंधि
(गंडांत) लक्षण ७—राशींच्या पुरातन संज्ञा ८—द्रेष्काण-
लक्षण ९—नवमांश, द्वादशांश, त्रिंशांश, होरा इ०
लक्षण,—वर्गलक्षण—रात्रबलि, दिवाबलि, शीर्षोदय,
पृष्ठोदय, ल० १०—क्रूर, सौम्य, पुरुष, स्त्री, चर,
स्थिर, द्वि० दिशास्वा०, चंद्रसूर्याच्या होरा, द्रेष्का०
सा० ल० ११—होरा, व द्रेष्का० यांचा मतभेद १२—रा-
शींचे उच्चत्व, नीचत्व, परमोच्च, परमनीच कोष्टक १३—
वर्गोत्तम नवमांश लक्षण १४—मूलत्रिकोणराशी कोष्टक—
लग्न, द्वितीयादि द्वादश भावांस दुसऱ्या संज्ञा, १५—
लग्नचयस्थानें—लग्नादिकांस आणखी संज्ञा, चतुरस्र,
द्वान, आज्ञा, कोणास लणावें १६—केंद्र, कंटक, चतुष्टय,
ल०—बलाढ्यराशि ल०—पणफर, आपोक्लिम, ल० १८—
पंहुक, अंबु, जामित्र, त्रिकोण, मेषूरण, यांचीं लक्षणें—
प्रली, निर्बली, लग्नज्ञान १९—मनुष्य, पशु, कीट, ह्या

राशि केव्हां बलिष्ठ होतात—राशि लहान मोठ्या त्यांचें प्रमाण, दुश्चिक्क्य; तप, व्याद्य, त्रिकोणलक्षण—राशीचे वर्ण (रंग), प्लवत्व, इत्यादि लक्षणें, वेशी ल० काय २०—.

ग्रहयोनिभेद, अध्याय २. पृष्ठ ११,

(ग्रहांचे स्वभाव व लक्षणें)

कालपुरुषाचे ठायीं सूर्य हा आत्मा, चंद्र मन, इ०—सूर्य राजा, चंद्र राणी, व सेनापति, मंत्री, सेवक इ० ग्रहांचे अधिकार १—हेली, शीतरश्मि, हेम, आर, वक्र, कोण, मंद इ० संज्ञा ० २—अंगिरा, ईज्य, सित, आस्फुजित्, अगु, शिखी, इ० सं० ३—ग्रहांचीं स्वरूपें, रंग ४—देवता, दिशा, पापशुभ, स्त्रीपुरुष, महाभूततत्त्वे, वर्ण, सत्त्वादि गुण, कोष्ट ० ५, ७—चंद्रल ० ८—मंगळ, बुध लक्षणें ९—गुरुशुक्र १०—शनि, लक्ष० व शिरा, अस्थि, रक्त, इ० अधिकार ११—ग्रहांचीं स्थानें, वस्त्रें, धातु, ऋतु, इ० कोष्टक १२—एकपाद, द्विपाद, त्रिपाद, पूर्ण, व विशेषदृष्टि ल० १३—ग्रहांचे काळ, रस, को० १४—ग्रहांचे मित्रसमादि अन्य मतानें व सत्याचार्य मतानें १५—मित्र, सम, शत्रु, कोष्टक १६, १७—तत्काल मित्रलक्षण, व नैसर्गिकावरून, अधिमित्र, अधिशत्रु, उत्पन्नकरणें १८—ग्रह स्थानबळी दिग्बळी—चेष्टाबळी—केव्हां होतो १९ २०—ग्रह रात्रिबळी, दिवाबळी, कृष्णपक्षी, शुक्लपक्षी एकएकापेक्षां अधिक बळी ल० २१.

वियोनिजन्माध्याय ३, पृष्ठ २०.

(पशु, पक्षी, वनस्पत्यादिक जन्मपरीक्षा.)

वियोनि जन्मनिश्चय करणें, १, २—राशीवरून जनावरांचीं अंगें—रंग, मिश्ररंग, पाठीवरील रेषा इ० ज्ञान ३, ४—स्थलजल; पक्ष्यांचे जन्म ५—वृक्षांचे जन्म, संख्या, ज्ञान ६—गाभ्यांचे वृक्ष, दुष्ट वृक्ष, मधुर, कांटेरी, इत्यादि ज्ञान ७—वृक्ष हे वाईट भूमीत उत्तम, उत्तम भूमीत उत्तम, उत्तमांत वाईट इत्यादि ज्ञान, व संख्या ८.

निषेक अध्याय ४. पृष्ठ २३,

(गर्भसंभव ज्ञान)

आर्तवप्राप्तीस कोणते ग्रह कारण—रजोदर्शन-कालाचें ज्ञान—स्त्रीपुरुषाशी संभोग होणें,—गर्भधारणा-धिकार केव्हां होतो १—मैथुनप्रकार, तो क्रोध किं० विलास हास्यादि प्रकारें, तें ज्ञान २—गर्भधारणाचा ग्रह-योग ३—हीन बीज जे त्यांस निष्फल—गर्भधारणानंतर स्त्रीपुरुषांस रोगप्रद, मृत्युकारक, मरण, हे योग ४—पिता, माता, चुलता, मातृभगिनी, संज्ञकग्रह ५—ते ग्रह त्यांस शुभ किंवा अशुभ होणें—स्त्रीस मृत्युकारक योग ६—गर्भयुक्त मरण ७, ८—स्त्रीस शस्त्रसंबंधानें मृत्यु किंवा गर्भस्त्राव होणें, ९—गर्भ सुखी असणें १०—गर्भी पुरुष किंवा स्त्री यांचें र० ११—जुळें, स्त्री० किं० पु०, किं० मिश्र—शनिहि पंचजन्म देतो तो योग, हींच लक्षणें जन्मकालींही धून, स्त्री पु० जन्म सांगणें १२—ह्रीव ह० नपुंसक जन्मा-

चे सहायोग १४—कन्यापुत्रांचे जुळें त्यांत तिसरा गर्भ—
 ते समजाति किं० मिश्र असणें इ० ज्ञान १४—बहु गर्भ
 संभव योग १५—प्रत्येक मासीं गर्भाची आकृति—व त्या
 मासांचे स्वामी—मासपतीचे वळाप्रमाणें गर्भास शुभ हो-
 णें १६—मुख, पाद, हस्त, यांचा द्विगुणित संभव होणें—
 मूकत्व, काळेंकरून वाणी प्राप्त होणें इ० योग १७—
 सदंत, कुब्ज, पंगु, जड इत्यादि जन्माचे ग्रहयोग १८—
 वामन, शिरोहीन, भुजाहीन, पादहीन, इ० जन्मयोग
 १९—नेत्रहीन, बुद्धुदाक्ष, वामनेत्र, किंवा दक्षिण
 नेत्रहीन २०—गर्भप्रसूतिकाल गणन, दिवसा, रात्री,
 तीन वर्षांनीं, बारा वर्षांनीं—या अध्यायांतील योग
 जन्मकाळींही योजणें २२.

जन्मविधि अध्याय ५. पृष्ठ ३४.

(जन्माचीं लक्षणे)

पितृपरोक्ष जन्म—पिता विदेशीं असतां ज० १—पितृपरो-
 क्ष जन्माचे तीन योग ५—सर्पजन्म, सर्पवेष्टित ज० ३—
 कोशवेष्टित जुळें होणें ४—नाल वेष्टन ज्ञान ५—परजात ज-
 न्मांचे योग ६—पितृबंधन, देशीं, विदेशीं, मध्यंतरीं इ० ७—
 नौकेत जन्माचे योग ८—जळामध्ये जन्मयोग ९—कारागृह
 भुयारांत ज० १०—क्रीडास्थानीं, देवालय, उकिरडा, या
 स्थानीं ज० ११—स्मशान, रम्यस्थान, अग्निहोत्र, राज-
 गृह, देवालय, गोशाळा, शिल्पकारखाना, इ० स्थ-
 ज० १२—राशिसदृश प्राण्यांचे स्थळासन्निध जन्म १३—
 स्वगृहींच जन्म—बालकास माता टाकित्ये १४—तें दीर्घ

सुखी होणें—तें नाश पावणें १५—तें सुजनाचे हस्तकीं जाणें—तें परहस्तीं गेलें तरी आयुष्यहीन—मातुळीं किंवा पितृगृहीं ज० १६—वृक्षाखालीं जन्म—विस्तीर्णस्थळीं जन्म—अरण्यांत जन्म—अंधारांत शयन १७—भूमीवरच शयन—गर्भमोचनज्ञान—जननीस कष्ट होणें—दीपक-ज्ञान, सूतिका गृहाचें द्वार १८—स्वरूप १९—दिशा २०—शय्या ल० बाजेचें स्थान, पाय० ल० २१—उप-सूतिका ल० बाया २२—त्यांची आंतील व बाहेरील संख्या—बालकाची आकृति २३—बालकाचा रंग—अव-यव लहान मोठे—शिरादि प्र० द्वे० भाग—२४—कंठा-दि दु० द्वे० भाग—वस्त्रादि तिसरा भाग—डावे व उजवे अंगाचें ज्ञान—व्रण, तीळ, मस, चट्टे इ० ज्ञा० २५—हीं चिन्हें जन्मावरोवर—हीं चिन्हें मागाहून होणें—हीं चि-न्हें कोणते कारणानीं—निश्चित व्रणादि होणें २६—कोण-त्या अवयवावर—व्रणाचे ठिकाणीं तीळ किंवा मस असणें.

अरिष्टाध्याय ६. पृष्ठ ४४.

(मृत्यूचीं लक्षणें)

मृत्युकारक योग १—तात्काळ प्राणनाश २—शीघ्र मर-ण ३—४—मृत्युदायक योग ५—तत्काळ मृत्युयोग ६—आठ वर्षे आयुष्य—चार वर्षे आयुष्य—एका मासानें मृत्यु—मरणयोग ७—मातेसह मरण—तत्काळ प्राणह-रण ८—माता व बालक मृत्यु ९—तो मृत्यु शस्त्रानें हो-णें—मृत्युकारक योग—प्राण्यास शीघ्र मरण १०—मरण-प्राप्तियोग ११—वर्षांत केव्हां मृत्यु १२.

आयुर्दाय अध्याय ७. पृष्ठ ४९.

(आयुष्यनिश्चय)

मययवनादिकांच्या मते आयुर्दाय वर्षे त्यांचे कोष्ट-
क १— तींच वर्षे अर्धप्रमाणाने कमती होणे २—त्रै-
राशिकाने उत्पन्न करणे—लग्नायूचीं वर्षे करणे—मंगळा-
वांचून शत्रुगृहींच्या ग्रहाचा तिसरा भाग कमी—अस्तं-
गतांचा अर्ध भाग कमी—व्यय एकादशादि स्थानस्थ
ग्रहाची वर्षहानि होत्ये ते कोष्टक ३—एकत्र असलेल्या
ग्रहांतील बळिष्ठाचा एक भाग कमी—क्रूर ग्रह लग्नां
असतां एकंदरांतून कमी करणे ते ४— त्यावर शुभ
दृष्टि असतां अर्ध कमी करणे—मनुष्ये, हत्ती, घोडे, इत्यादि-
कांचे परमायु ५—पूर्ण परमायुयोग ६—ह्यांत दोष आहे
तो ७—ह्यावर चक्रवर्तित्व असून दरिद्रांत असणे हे दोष-
कथन ८—जीव शर्मायु दोषकथन ९—बहुसंमत सत्या-
युकथन—सत्यायु (अंशायु) उत्पन्न करणे १०—त्यांस
दुष्पट किं०—तिष्पटीचा संस्कार देणे ११—बाकीचे
श्लोक २, ३ प्रमाणे कर्तव्य—लग्नायूचीं वर्षे करणे—क्रूरादि
संस्कार व श्लोक १, ४, २ प्रमाणे तेथे न करणे १२—
सत्यायु अन्य आयुर्दायाहून खरा असण्याचे कारण १३—
अपरिमितायुष्ययोग १४.

दशांतर्दशाध्याय ८. पृष्ठ ५६.

(आयुष्यांतील सुखदुःखांचे भेद)

प्रथम, मध्य, अंत्य वयामध्ये दशेचा फलपाक
होणे—दशाक्रमाचा विधि—लग्न, सूर्य, चंद्र यांत बळिष्ठ-

ष्ठ नसेल तर—वळिष्ठ ग्रहाची दशा प्रथम—एकत्र असलेल्या ग्रहास प्रथम दशा कोणाची—अंतर्देशस्तव
 • ग्रह आपले दर्शेतून अंश देतो ते—दशेचा क्रम—अंतर्दशा काढण्याचा गणितप्रकार ४—संपूर्णा, रिक्ता, अवरोही, मध्या, आरोही, अधमा इ० दशांचें ज्ञान ६—मिश्रा दशा इ० चे नांवाप्रमाणें फळ ७—लग्नदशा ती अधमा, मध्यमा, पूजिता, अशुभा, इष्टा, समा, इ० दशांचें ज्ञान ८—नैसर्गिक (स्वाभाविक) दशांचीं वर्षे ९—दशा प्रवेशकाळच्या कुंडलींत तिच्या स्वामिवळाप्रमाणें शुभाशुभ—चंद्राविषयीं याच प्रमाणें—दशा निष्फळ कां होये—दशा प्रवेशच्या चंद्रावरून फळ ११—श्रेष्ठ नेष्ट दशा फळें—सूर्य १२, चंद्र १३, मंगळ १४, बुध १५, गुरु १६, शुक्र, १७ शनि, १८—शुभाशुभ ग्रहांचीं दशाफळें व लग्नदशा फलज्ञान १९—ग्रहांच्या दर्शेत कर्माजीव, भाव, दृष्टि, योगादिक, यांचीं फळें योजणें २०—ग्रहांच्या दशा देहस्थितीवरून ओळखणें २१—दशेमध्ये अंतरात्म्याची स्थिति अनुभवास येये २२—एका ग्रहाचीं दोन विरुद्ध फळें, व दोन ग्रहांचीं सदृश फळें कशीं प्राप्त होतात तें २३—

अष्टक वर्गाध्याय ९. पृष्ठ ६७.

(लग्न व ग्रहांची शुभाशुभ स्थानें)

अष्टक वर्गांचीं कोष्टकें, सूर्य १, चंद्र २, मंगळ ३,

बुध ४, गुरु ५, शुक्र ६, शनि ७, हे वर्ग लग्नावरून
उत्पन्न करणें—ग्रह इष्टनेष्ट फळें देतात त्यांविषयीं ८—

कर्माजीवाध्याय १०. पृष्ठ ७२.

(धंदारोजगार)

दशमस्थानीं असलेल्या ग्रहाप्रमाणें द्रव्यप्राप्ति
होणें १—उपजीविका कशी चालेल त्याचा विधि २—
सूर्यादिकांचे नवमांशावरून उपजीविकेचा निश्चय, को-
णते धंद्यांत सिद्धि प्राप्त होईल तें ३—मित्र, शत्रु, स्व-
गृह, इ० संबंधानें द्रव्यप्राप्तीचें योग,—अनेक प्रकारें
धनप्राप्ति होण्याचे योग ४—

राजयोगाध्याय ११. पृष्ठ ७५.

(श्रेष्ठपदाधिकार मिळणें)

क्रूर महीपति व क्षितिपति यांचा योग १— सोळा
प्रकारचे राजयोग २—दुसरे सोळा राजयोग—बावीस
प्रकारचे नृपयोग ३—तीन प्रकारचे नृपतियोग—दोन
प्रकारचे नृपयोग ४—भूमिपति, क्षितिपति यांचा यो-
ग ५—मानवपतियोग दोन प्र० ६—नृपति, गुणवान्
नृपति ७—पृथ्वीचें राज्य करणें—गुणवान् धरणीपति
होणें ८—पराक्रमी पृथ्वीनाथ ९—महान् यशस्वी पृथ्वी-
नाथ होणें १०—राजा होतो ११—हे सर्व योग नीच
कुळाचे जन्मासही प्राप्त होतात—राजवंशीयांस नृपति-
त्व, अन्यास तत्तुल्यता १२—राजवंशीय हे नरेंद्र होणें
१३—हीनवंशीय नरेंद्र होणें—धनवान् मात्र होणें—रा-

जमुत्र असतां पृथ्वीनाथ १४—तोच भूमिपति होणें १५—
धर्मात्मा पृथ्वीनाथ हो० १६—दोन प्रकारचे नृपयोग
१७— नरेंद्र, प्रजेशयोग १८— राज्यप्राप्तीची दशा
१९—राज्यहानीची दशा—भोगी जन्म पावणें २०—
भिल्ल चोर स्वामी होण्याचा योग—

नाभसयोगाध्याय १२. पृष्ठ ८३.

(आकाशाचे वेगवेगळ्या भागांत ग्रहांचे योग)

संख्या, आकृति, आश्रय, दल, यांची गणती व-
त्तिस योगांत होणें—त्यांचे भेद १८०० असणें १—रज्जु,
मुसल, नल, हे आश्रय योग—स्रक्, सर्प, हे दलयोग
यांचीं लक्षणें २—आश्रययोगासारखे अन्य योग जे ते
एथें कथन केलें नाहींत ३—गदाख्य, शकट, विहंग,
शृंगाट, हल, यांचीं लक्षणें—वज्र, यव, कमल, वापी,
यांचीं लक्षणें ५—वज्रादियोगावर दोषकथन ६—यूप,
शर, शक्ति, दंड यांचीं ल० ७—नौका, कूट, छत्र,
चाप, अर्धचंद्र, यांचीं ल० ८—समुद्र, चक्रयोग ल०
९—हा आकृतियोगसंग्रह—संख्यायोगाचे प्रकार, व-
ल्लकी, दामिनी, पाश, केदार, शूल, युग, गोल, योग
ल० १०—ह्या सर्व योगांचीं फळें—रज्जु, मुसल, नल,
स्रक्, सर्प, फळें ११—हे योग निःफल व स्वफल दे-
तात १२—गदा, शकट, विहंग, शृंगाट, हल, यांचीं
फळें १३—वज्र, यव, पद्म, वापी फळें १४—यूप, शर,
शक्ति, दंड, यांचीं फळें १५—नौ, कूट, छत्र, चाप,
यांचीं फळें १६—अर्धचंद्र, समुद्र, चक्र, वीणा, फळें

१७—दामिनी, पाश, केदार, शूल, १८—युग, गोल, फळे १९—हे योग ग्रहांच्या दर्शेत फळप्रद होतात त्याविषयीं.—

चंद्रयोगाध्याय १३. पृष्ठ ११

(ग्रहांचा चंद्राशीं समागम)

चंद्रावरून विनय, वित्त, ज्ञानादि फळे अधम, मध्यम, श्रेष्ठ होतात १—वित्तवान्, सुखी, होणें २—अधियोग लक्षण व फळ २— सुनफा, अनफा, दुरुधरा, केमद्रुम, केमद्रुमभंग, इ० लक्षणे ३—सुनफा, अनफांचे भेद—दुरुधरेचे भेद ४—सुनफाअनफांचीं फळे ५—दुरुधरा, केमद्रुमांचीं फळे ६—हे योग ज्या ग्रहांनीं होतात त्यांचें फळ कोष्टक ८—चंद्र हा, दृश्य अदृश्य गोलाधीं असतां दिवसां व रात्रीस जन्म शुभाशुभ—द्रव्यवान्, अतिशय द्रव्यवान्, सामान्य द्रव्य, अल्प द्रव्य, होण्याचे योग ९—

द्विग्रहयोगाध्याय १४. पृष्ठ १६.

(दोन ग्रहांचा समागम)

अन्य ग्रह हें, सूर्याशीं १, चंद्राशीं २ मंगळाशीं ३, बुध्वाशीं ४ गुरुशीं ५ शुक्राशीं ६ युक्त असतां त्यांचीं फळे—दोहोंहून अधिक ग्रहयुक्त असतां फळ कल्पना—

प्रव्रज्यायोगाध्याय १५. पृष्ठ १८.

(वैराग्यदीक्षायोग)

प्रव्रज्या योग लक्षण १—ती नष्ट होणें—ग्रहदीक्षा

देतात तें कोष्टक—दीक्षायोग न होणें २—तद्भक्त मात्र होणें—दीक्षा मागणें मात्र—दीक्षा प्राप्तीचे योग ३—राज-योगी असतांही शास्त्रकार होणें—दीक्षित भूमिपति होणें ४—

राशिशोलाध्यायः १६. पृष्ठ १००.

जन्मनक्षत्रांचीं फळें १, १४—जन्मराशिस्वरूप व गुणलक्षणें—मेष १, वृषभ २, मिथुन ३, कर्क ४, सिंह ५, कन्या ६, तूळ ७, वृश्चिक ८, धन, ९, मकर १०, कुंभ ११, मीन १२, हीं फळें संपूर्ण फल-प्रद केव्हां होतात १३ अन्य ग्रहांसही वर प्रमाणें—सूर्य १, ४—मंगळ ५, ७—बुध ८, ११—गुरु १२, १३—शुक्र १४, १६—शनि १७, १९—ही ग्र० द्वादशराशिस्वरूपें—जन्मराशीप्रमाणें लग्नराशींचीं हीं फळें ध्यावीं २०—स्थानस्वामी असलेल्या स्थानांचे गुणस्वरूपाप्रमाणें स्थान फळ देतो ती कल्पना २०

दृष्टिफलाध्यायः १७. पृष्ठ ११८.

(चंद्रावर अन्यग्रहदृष्टिफळें)

द्वादशराशिस्थित चंद्रावर अन्य ग्रहांच्या दृष्टि फळांचें कोष्टक १, ३—शुभ दृष्टीचे योग ४—राशिप्रमाणेंच द्वादशांशस्थ चंद्राचें फळ होणें—नवमांशाविषयीं असेंच जा०—चंद्र ज्या ग्रहाच्या नवमांशीं असेल त्यावर ग्रहांच्या दृष्टीफळांचें कोष्टक ७—चंद्राप्रमाणेंच सूर्यावरही दृष्टिफळें पाहणें ८—दृष्टिफळ उत्तम, मध्यम व कनिष्ठ होणें—चंद्र नवमांश स्वामीचे वळावरून फळ ९—

भावफलाध्यायः १८. पृष्ठ १२२.

(तन्वादि द्वादशस्थानस्थित ग्रहांचीं फळें)

सूर्य १, चंद्र ४, मंगळ ६, बुध, गुरु ७, शुक्र ८, शनि ९, यांचीं द्वादशस्थानस्थित फळें,—मित्र, शत्रु, पर, स्व, उच्च असलेल्या ग्रहांचीं फळें तत्सदृश होणें,—सौम्यग्रह, हे स्थानवृद्धि व पापग्रह स्थानहानि करितात.—तैच षष्ठ, अष्ट, द्वादशस्थानीं उलटें फळ देतात १०—वळांवरून ग्रहांचीं फळें शुभ, संपूर्ण, पाऊण, इ० होणें. ११—

आश्रय योगाध्यायः १९. पृष्ठ १२६.

स्वगृहीं मित्रगृहीं असणारे ग्रहांचे संख्येवरून योग—
योग २—जन्मकाळीं एक जरी उच्च ग्रह असेल तो तो काय देतो तें. २—कुंभलग्नाचे शुभाशुभतेचा वाट
३—विख्यात, तेजस्वी होण्याचा योग. ४—मृदु, कांति, सौख्य इ० होण्याचा योग.—तेच योग मध्यम होणें.—
त्याच गुणांनीं हीन ५—चंद्राचे द्रेष्काणावरून गुणावगुण जाणणें ६—चंद्राच्या नवमांशावरून (जन्मनामावरून) पुरुषाचे गुण—त्या गुणांचा स्वामी होणें ७—स्वत्रिंशांशावरून ग्रहांचीं फळें पहाणें ८—

प्रकीर्ण योगाध्यायः २०. पृष्ठ १३१.

(भवांतर योग)

ग्रह कारकसंज्ञक कसे होतात?—त्या कारक योगांचें उदाहरण २ कारक योगांचे आणखी प्रकार ३—

जन्मास येणारांचा जन्म शुभ कशा योगानें होतो ४—
मध्य वयामध्ये सुखदायक योग ५—दशा स्वामीवरून
दशेच्यामध्ये, अंतीं, प्रथम फळ होणें ५—ती प्रवेश हो-
तांच, मध्ये, अंतीं, सर्वदा, असें फळ देणारे ग्रह ६—

अनिष्टयोगाध्यायः २१. पृष्ठ १३३.

पुत्र व स्त्रीचें सौख्य निरंतर असण्याचा योग—त्यांचें
सुख न होणें—स्त्रीपुत्र यांस मृत्युकारक १—दहन, पतन,
बंधन, यांणीं स्त्रीस मृत्यु होणें २— स्त्रीपुरुष उभयतां
एकाक्ष असणें—स्त्री हीनांग होणें ३—बंध्यापतियोग, स्त्री
व पुत्रहीन असणें ४—परस्त्रीगमन—उभयतां स्त्रीपुरुष
व्यभिचारी, स्त्रीस पुत्र नसणें—वृद्धापकाळीं स्त्रीपति हो-
णें. ५—वंशाचा उच्छेद होणें—शिल्पी होणें—दासीपुत्र-
होणें—नीच पुरुष योग ६—अंतर्गळयोग—गुह्यरोगी—
श्वेतकुष्ठी—विकलांग इ० योग ७—श्वास क्षयादि रोगां-
नीं पीडन—शोफी किंवा कृश असणें ८—कुष्ठी होणें
९—नेत्रहीन होणें १०—कर्णोपघात—दंतवैकृत्य हे
योग ११—पिशाचरूपी असणें—नेत्रहीनता १२—वात-
रोगी—उन्मादी होण्याचे तीन योग १३—दास योग—
उपजीविकेस्तव, विक्रीत, जन्मदास इ० योग १४—
विरूपदंत—खल्वाट—अदृढनेत्र—अनेक व्याधि—विकलां-
ग इ० योग १५—बंधनयोग—द्रेष्काणस्वरूपावरून बंधन
जाणणें १६—अप्रिय भाषणी—अपस्मार व क्षयरोगी—
भृत्य, श्रेष्ठभृत्य, मध्यमभृत्य—अधमभृत्य होण्याचा
योग १७—

स्त्रीजातकाध्याय २२. पृष्ठ १४१.

स्त्रीचें जन्मफळ पुरुषास योजर्णे—पतीचें मरण पाहणें—तिचें शरीरलक्षण—तिचें सौभाग्य व पतिलक्षण १—ती स्त्री किं० पु० स्वभावाची होणें—ती पापी व गुणहीन होणें २—लग्न व चंद्र यांच्या राशींचें त्रिशंश स्वामींची फळें पाह० कोष्टक ५—हीं फळें बळावळ पाहून युक्त तेंच घेणें ६—स्त्रीनें स्त्रियेकडूनच कामोपशमन करून घेणें ७—कुत्तिसत भर्ता—पति नपुंसक—पति निरंतर प्रवासी—पतीनें टाकलेली—बालविधवा—बाल्यजरा इ० योगांचीं ल०—विधवा—पुनर्भू—पतीनें टाकलेली—पतीच्या आज्ञेनें परपुरुषगमन इ० योग ९—मातेसह जारिणी—योनिपीडन ती कटी सुंदर, प्रिय होणें इ० १०—पतिलक्षण जाणण्याचें कोष्टक ११, १२—स्त्रीलक्षण जा० कोष्टक १३—वैधव्यप्राप्तीचा योग केव्हां होईल—स्वयमेव मृत्यु—अल्पसंतानयोग १४—ती पुरुषाचरणी होणें—भूमंडलांत विख्यात—ती अनेक शास्त्रनिपुण, ब्रह्मज्ञानी होणें १५—तिनें वैराग्यदीक्षा घेणें—हें स्त्रीजातक कोठें कसें योजावें तें १६—

निर्याणाध्याय २३. पृष्ठ १४८.

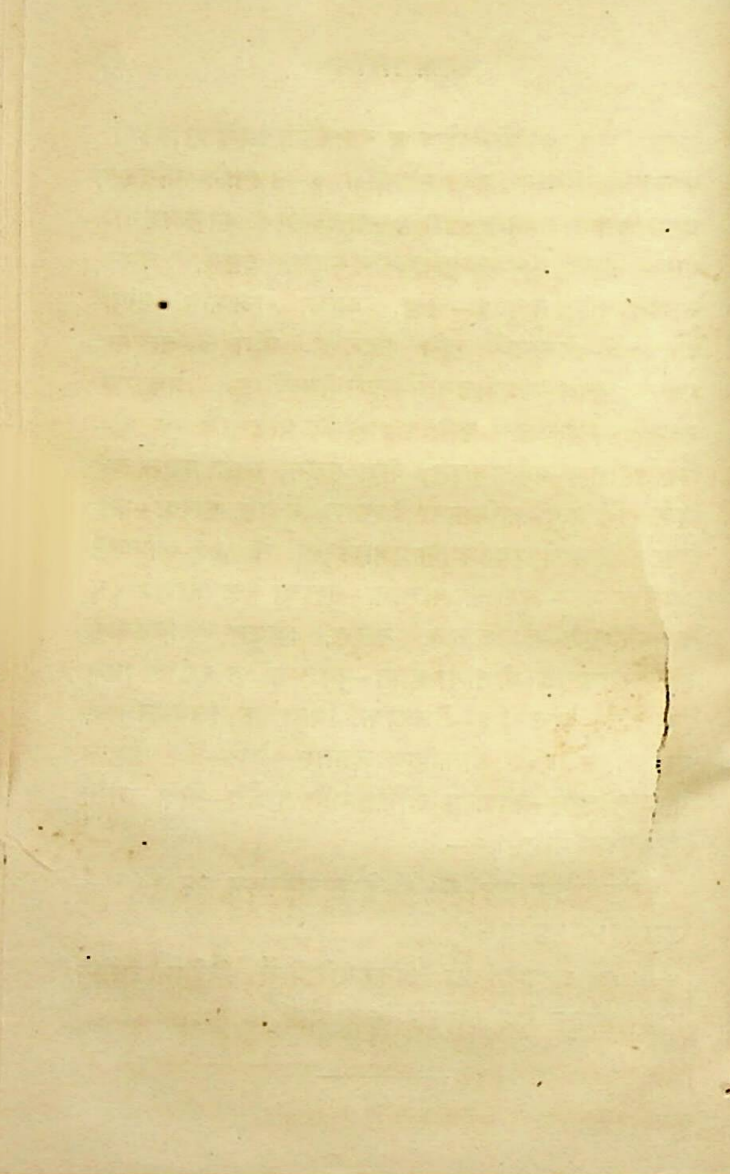
(मरणप्रकार व नंतरची गति)

कोणते अवयवास पीडा होऊन मृत्यु होईल—विदेशीं, स्वदेशीं, मध्यंतरीं मृत्यु होणें—त्या मृत्यूचीं कारणें त्याचें कोष्टक १—शिलाप्रहारानें विहिरींत—स्वजनांकडून—पाण्यांत पडून इ० प्रकारें मृत्यु २—जलोदरानें—

शस्त्र किंवा अग्नीने—शोष व रक्तकोपाने—दोरी, अग्नि, पतन या योगांनीं इ० मृत्युयोग ३—बंधनाने—मंदिरांत स्त्रीपासूनच इ० मृत्यु योग ४—शूलव्यथेने, काष्ठताडनाने मृत्यु होणे ५—काष्ठप्रहाराने—धूम, अग्नि, बंधन, ताडन यांहीं मृत्यु ६—शस्त्र, अग्नि, राजकोप यांपासून मृ०—क्षतामध्ये कृमि पडून इ० योग ७—वाहनावरून पतन—यंत्रपीडनाने—दुर्गधीमध्ये इ० प्रकाराने मृत्यु ८—गुह्यस्थानीं कृमि व शस्त्रादि पीडनाने मृत्यु ९—पक्ष्यापासून—पर्वतावरून, वीज पडून, भित पडून इ० प्रकाराने मृत्यु—वाविसावा द्रेष्काण मृत्यूस कारण—खातून कोणाचे स्वामिगुणाप्रमाणें मृत्यु ते ११—कोणते भूमीवर मृत्यु—भूमीची कल्पना—मूर्च्छेचा वेळ जाणणे १२ शवपरिणाम—तो जळून, सडून, शोषून, विटंबना होऊन इत्यादि योगांनीं होणे—पूर्वजन्म व पुढील गति इत्यादिक ज्ञान १३—देवलोक, पितृलोक, तिर्यक्लोक, नरकलोक इ० लोकांहून जन्मास येणे—तेथें श्रेष्ठत्व नीचत्व ज्ञान—कोणत्या लोकीं गति होईल—मोक्ष गति होण्याचा योग १५—

नष्टजातक पृष्ठ १५५—द्रेष्काणस्वरूप पृष्ठ १६२—
उपसंहार पृष्ठ १७३.

(ह्या अध्यायांच्या अनुक्रमणिकेचे विशेष अगत्य नाहीं लणून येथें विस्तार केला नाहीं).

शुद्धिपत्र.

अशुद्ध.	शुद्ध.	पृष्ठ.	पंक्ति.
असा शिव	अशाशिव	१	१२
पुंग	पुंगल	२५	३
चतुष्पद	चतुष्पद	३५	५
पाराशर	पराशर	४९	२५
ग्रह	ग्रह	,,	७
नवांश	नवांशराशि	५३	१५
विकळा	कळा	५४	३
विकळदि	कळादि	,,	२२
छेदानी	अंशांचे बेरजेने	५७	२४
तृ.	तृ.		
चं. ०	चं. ५	६८	५
द्वि	द्वि		
ल. ५	ल. ०	,,	,,
द्वा.	द्वा.		
बु. ५	बु. ०	,,	२२
पं.	पं.		
च. ५	च. ०	६९	७
प्र.	प्र.		
च. ५	च. ०	,,	२२
जरठः	जठरः	१०८	१९
सर्व	शव	१५४	७
तस्य	अस्य	१७७	२
जिन	दिन	,,	३
कुलोत्पन्न	कुलेसंक्रतिगोत्रोत्पन्न	,,	४

सूचना.

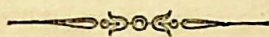
(कुंडली मांडण्यापेक्षां हे उत्तम.)

३३४ होराचक्र.—हे स्वकल्पनेनें आर्हती नवीन तयार केलें आहे. यापासून गणित केल्याशिवाय इंग्रजी तारिखेवरून इच्छिल्या वेळेचें लग्न त्याचें बारीक नवमांशादिकांसुद्धां काढतां येतें. ग्रह व नक्षत्रें आकाशीं कोणते स्थलीं, कोणते भावावर (तनु धन इ०) आहेत इ० ज्ञान प्रत्यक्ष किंवा आरशांत पाहिल्यासारखें एकदम दृष्टीस पडतें, व यावरून मुष्टींतील वस्तु, नष्टवस्तु, वृष्टि इ० सुद्धां सांगण्याचें ज्ञान होतें व हें चक्र ह्या बृहज्जातकांतील संज्ञाध्यायांचे ज्ञानासही फार उपयुक्त असें आहे. किंमत रंगासुद्धां तयार केलेल्या चक्रास आठ आणे ठेविली आहे. पाहिजे असल्यास किंमतीबद्दल रोख किंवा टिकिटा पाठवाव्या ह्मणजे रवाना करण्यांत येईल. समजुतीचा कागदही चक्राबरोबर मुफत देण्यांत येईल.

ठिकाणा—मुंबईत ग्रांडरोड } माधवराव ब्रह्माजी,
शास्त्री यांची वाडी. } संगमनेरकर.

॥ श्री ॥

बृहज्जातक मूळ.

महाराष्ट्र भाषांतरासह प्रारंभ.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १

मूर्तित्वेपरिकल्पितः शशिभृतो वर्त्मान् पुनर्जन्मनामा
 त्मेत्यात्मविदां क्रतुश्च यजतां भर्ता ऽमरज्योतिषां ॥
 लोकानां प्रलयोद्भवस्थिति विभुश्चानेकधायः श्रुतौ
 वाचनः सददा त्वनेककिरणैर्त्रैलोक्यदीपो रविः ॥

अर्थ—अनेककिरण त्रैलोक्यदीप रवि जो तो चंद्रमा
 धारण केलेला असा शिवमूर्तीचें स्वरूप आहे. अपुनर्ज-
 न्म जे त्यांचा तो मार्ग आहे. आत्मवेत्ते यांचा तो
 आत्मा आहे. यज्ञकर्त्यांचा तो यज्ञ आहे. देव आणि
 ज्योतिर्गण यांचा तो स्वामी आहे. तीनही लोकांची उ-
 त्पत्ति, स्थिति व लय यांचा तो नियामक आहे. आ-
 णि अनेक प्रकारांनीं श्रुतीचे ठायीं वर्णन केलेला, असा
 अनेककिरणांनीं युक्त जो त्रैलोक्यदीप श्रीसूर्य तो
 आह्मांस वाणीतें देवो.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ २

भूयोभिः पटवुद्धिभिः पटुधियां होराफलज्ञप्तये शब्द-
न्यायसमन्वितेषु बहुशः शास्त्रेषु दृष्टेष्वपि ॥ हो-
रातंत्रमहार्णवप्रतरणे भग्नोद्यमानामहंस्वलपंवृत्त-
विचित्रमर्थबहुलं शास्त्रमूलं प्रारभे ॥

अर्थ—अनेक प्रकारें विशालबुद्धीने बुद्धिकुशल असें
जें तें 'होरातंत्र' हाच कोणी एक महासागर तो तरून
जाण्यास, ज्यांचे यत्न निष्फळ झाले आहेत अशांस
होराफलज्ञानास्तव, बहुत प्रकारचे न्याययुक्त शब्द
शास्त्रांतरीं पाहून, त्यांजकरितां मी ही एक लहानशी
'शास्त्रनौका' जिच्यामध्ये विपुल 'अर्थ' व नानाप्रकारचीं
'वृत्ते' भरिलीं आहेत; अशी आरंभितों.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ३

होरेत्यहोरात्रविकल्पमेकेवांछंति पूर्वापरवर्णलो-
पात् ॥ कर्माजितं पूर्वभवे सदादियत्तस्य पत्तिं स-
मभिव्यनक्ति ॥

अर्थ—'अहोरात्र' यांतील, आदिवर्ण 'अ' व अंत्यवर्ण
'त्र' यांच्या लोपापासून, 'होरा'; अशी एक कोणी
कल्पना करितात. पूर्वजन्मीं सत् असत् असें जें कांहीं
संपादित कर्म, त्याची परिपक्वता ही 'होरा' (लग्नार्ध)
उत्तम प्रकारांनीं प्रगट करित्ये.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ४

कालांगानिवरांगमाननमुरोत्तृत्क्रोडवासोभृतो
वस्तिव्यं जनमूलज्ञानुयुगुले जंघेततो विद्वयम् ॥

मेषाश्विप्रथमानवचरणाश्चक्रस्थिताराशयोरा
शिक्षेत्रंगृहर्क्षभानिंभवनंचैकार्थसंप्रत्ययाः ॥

अर्थ—अश्विनी नक्षत्राच्या प्रथम चरणापासून, नव चरणांपर्यंत मेषराशि, या क्रमानें द्वादशराशिचक्रस्थित जो 'काल' त्याचीं अंगें मेष शिर, वृषभ मुख, मिथुन वक्षस्थल, कर्क हृदय, सिंह उदर, कन्या कटी, तूळ वस्ती, वृश्चिक लिंग, धन ऊरुद्वय, मकर जानुद्वय, कुंभ जंघाद्वय, मीन चरणद्वय, अशीं वारा अंगें आहेत. आणि त्या मेषादिकांस, राशि, क्षेत्र, गृह, ऋक्ष, भ, भवन, अशीं एकार्थसंज्ञक नामें आहेत.

॥ वसंततिलका ॥ ५

मत्स्यौघटीनृमिथुनंसगदंसवीणंचापीनरोश्वज
घनोमकरोमृगास्यः ॥ तौलीससस्यदहनाश्व
गाचकन्याशेषाःस्वनामसदृशाःखचराश्चसर्वे ॥

अर्थ—मीन, दोन मत्स्य;—कुंभ, कुंभधारी पुरुष;—मिथुन, हर्षित विणायुक्त असे स्त्रीपुरुष;—धन, धनुर्धारी पुरुषास मांड्यांपासून, अश्वाकृति;—मकर, मृगमुख;—तूळ, तुलाधारी पुरुष;—कन्या, नौकेंत धान्य व अग्नि, सह कुमारी, याप्रकारें 'आकृतिविशेष' आहेत. शेष राहिलेल्या (मेष, वृष, कर्क, सिंह, वृश्चिक,) राशि (तारे, ग्रह) आपआपल्या नांवाप्रमाणेंच आहेत.

॥ त्रोटक ॥ ६

क्षितिजसितज्ञचंद्ररविसौम्यसितावनिजाःसुर
गुरुमंदसौरिगुरवश्चगृहांशकपाः ॥ भजमृगतौ

लिचंद्रभवनादिर्नवांशविधिर्भवनसमांशकाधिप
तयःस्वगृहात्क्रमशः ॥

अर्थ—मेषेचा स्वामी मंगळ, वृषमेचा शुक्र, मिथुनेचा बुध, कर्केचा चंद्र, सिंहेचा सूर्य, कन्येचा बुध, तूळेचा शुक्र, वृश्चिकेचा मंगळ, धनेचा गुरु, मकरेचा शनि, कुंभेचा शनि, मीनेचा गुरु, याप्रमाणें राशि व राशींचे नवमांश यांचे स्वामी होत. नवमांश मोजण्याचा विधि;—मेषाचा आद्य मेषनवमांश, वृषभाचा मकर, मिथुनाचा तूळ, कर्काचा कर्क; असेंच पुनःसिंहेस मेषाद्य, कन्येस मकराद्य या क्रमानें पुनःपुनः मीन राशीपर्यंत जाणावें. आणि 'द्वादशांश' स्वामींचा क्रम स्वराशि स्वामीपासून क्रमानें घ्यावा.

॥ पुष्पिताग्रा ॥ ७

कुजराविजगुरुज्ञशुक्रभागाःपवनसमीरणकौर्षि
जूकलेयाः॥अयुजियुजितुभेविपर्ययस्थाःशशिभ
वनालिङ्गपांतमृक्षसंधिः ॥

अर्थ—त्रिशांशाधिपांचा क्रमः—विषम राशीस ; मंगळ पांच अंश, शनि पांच अंश, गुरु आठ अंश, बुध सात अंश, शुक्र पांच अंश, असे तीस अंशांचे अधिप पुरे होतात. यांचे व्युत्क्रम क्रमानें सम राशींचे ; तीस अंश मोजावे.—कर्क, वृश्चिक, मीन या राशींचे जे अंत तेच 'ऋक्षसंधि' (गंडांत) असें जाणावें.

॥ यथार्थाग्रा ॥ ८

क्रियतावुरिजितुमुकुलीरलेयपाथोनजूककोर्प्या
ख्याः॥तौक्षिकआकोकेरोत्तृद्रोगश्चांत्यभंचेत्यम्॥

अर्थ—मेष क्रिय, वृषभ तावुरि, मिथुन जितुमु, कर्क कुलीर, सिंह लेय, कन्या पाथोन, तूळ जूक, वृश्चिक कौर्प्या, धन तौक्षिक, मकर आकोकेरो, कुंभ हृद्रोग, मीन अंत्यभ, याप्रकारे प्रत्येक राशीस संज्ञा आहेत.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ९

द्रेष्काणहोरानवभागसंज्ञास्त्रिंशांशकद्वादशांशसं
ज्ञितांश्च ॥ क्षेत्रचयद्यस्यसतस्यवर्गोहोरेतिलग्रंभ
वनस्यचाध्वं ॥

अर्थ—एका राशींत दहा दहा अंशांचे तीन भाग, त्या प्रत्येकांस द्रेष्काण संज्ञा आहे. राशीचे नव, नव, भाग एकू भाग, तीन अंश व वीस कळांचा होतो, त्यास नवमांश ह्मणतात. राशीचे बारा भाग, एक भाग अडीच अंशांचा त्यास द्वादशांश ह्मणतात. राशीचे तीस भाग, एकभाग एकअंशाचा त्यास, त्रिंशांश अशी संज्ञा आहे, व क्षेत्र ह्मणजे राशि, आणि लग्नास व राशीचे अर्ध यांस 'होरा' असे ह्मणतात. ह्या षड्वर्गांत ज्या ग्रहाचा जो भाग तो त्याचा 'वर्ग' होय.

॥ वसंततिलका ॥ १०

गोजाश्विकर्किमिथुनासमृगानिशाख्याःपृष्टोदया
विमिथुनाःकथितास्तएव ॥ शीर्षोदयादिनवला
श्वभवंतिशेषालग्रंसमेत्युभयतःपृथुरोमयुग्मं ॥

अर्थ—वृषभ, मेष, धन, कर्क, मिथुन, मकर, या साहा राशी 'रात्रवली' व याच मिथुनावांचून, 'पृष्ठोदय':—मिथुन, सिंह, कन्या, तूळ, कुंभ, या पांच राशी 'दिनवली' व 'शीर्षोदय.' आणि मीनराशि 'उभयोदय':—या प्रकारें राशी लग्नां उदयास असतां जाणावें.

॥ मंदाक्रांता ॥ ११

क्रूरः सौम्यः पुरुषवनितेतेचरागद्विदेहाः प्रागादी
शाः क्रियवृषनृयुक्कर्कटाः सत्रिकोणाः ॥ मार्तण्डो
रयुजिसमभेचंद्रभान्वोश्चहरेद्रेष्काणाः स्युः स्वभ
वनसुतत्रिकोणाधिपानां ॥

अर्थ—क्रूर, सौम्य;—व पुरुष, स्त्री;—याप्रमाणें मेषापासून क्रम ध्यावा. आणि चर, स्थिर, द्विस्वभाव, असा तीन तीन राशींचाही क्रम मेषापासून, ध्यावा.—मेष, वृषभ, मिथुन, कर्क ह्यांजपासून, पांच, नव, ह्या राशी पूर्वादि दिशांचा स्वामी होत.—आणि 'सूर्य, चंद्र' या क्रमाने, विषम राशीच्या होरा. व 'चंद्र सूर्य' या क्रमाने सम राशींच्या होरा; या प्रकारें होरास्वामी जाणावे—व द्रेष्काण स्वामीचा क्रमः—पहिला द्रे० स्वा० दुसरा द्रे० स्वा० तिसरा द्रे० स्वा० चौथरा द्रे० स्वा० पंचमाधिप, व तिसरा द्रे० स्वा० नवमाधिप, असे द्रेष्काण स्वामी क्रमानें होतात.

॥ इंद्रवज्रा ॥ १२

केचित्तुहोरांप्रथमांभपस्यवांछंतिलाभाधिपतेर्द्वि
तीयाम् ॥ द्रेष्काणसंज्ञामपिवर्णयंतिस्वद्वादशैका
दशराशिपानां ॥

अर्थ—कोणीं प्रथम होरा लग्नाधिपतीची व दुसरी लग्नाधिपाची, असें लग्णतात, असेंच द्रेष्काणाविषयीं पण, प्रथम द्रे० लग्नाधिपाचा, दुसरा द्वादशाधिपाचा व तिसरा एकादशाधिपाचा, असें लग्णतात.

॥ पुष्पिताग्रा ॥ १३

अजवृषभमृगांगनाकुलीराज्ञषवणिजौचदिवाक्र
रादिनुंगाः॥दशशिखिमनुयुक्तिथींद्रियांशैस्त्रिन
वक्रविंशतिभिश्चतेस्तनीचाः ॥

अर्थ—ग्रहांचा उच्च राशी व ते किती अंशापर्यंत पर-
मोच्च आणि; तेथून, ते सातवे राशीस नीच व परमनीच
होतात ते खालीं कोष्टकांत दाखविलें आहे.

सूर्य.	चंद्र.	मंगळ.	बुध.	गुरु.	शुक्र.	शनि.
मेष.	वृष.	मकर.	कन्या.	कर्क.	मीन.	तूळ.
१०	३	२८	१५	५	२७	२०
तूळ.	वृश्चि.	कर्क.	मीन.	मकर.	कन्या.	मेष.
१०	३	२८	१५	५	२७	२०

॥ वसंततिलका ॥ १४

वर्गोत्तमाश्चरगृहादिषुपूर्वमध्यपर्यंततः शुभफला
नवभागसंज्ञा॥सिंहोवृषःप्रथमषष्ठहयांगतौलिकुं
भास्त्रिकोणभवनानिभवंतिसूर्यात् ॥

अर्थ—वर्गोत्तम नवमांश शुभफल देतात. त्यांचा विधी-
चरराशींचे आद्य नवमांश हे स्वनवमांश लग्णून, ते
वर्गोत्तम होत, स्थिरराशींचे मध्य नवमांश हे स्वनव-

मांश यास्तव ते वर्गोत्तम, आणि द्विस्वभावराशींचे अंश
नवमांश हे स्वनवमांश ह्य० ते वर्गो० असें जाणावे.

ग्रहांचीं मूलत्रिकोण स्थानें हीं आहेत.

ग्र. सूर्य चंद्र मंगळ बुध गुरु शुक्र शनि
मू. सिंह वृषभ मेष कन्या धन तूळ कुंभ

॥ वसंततिलका ॥ १५

होरादयस्तनुकुटुंबसहोत्थवंधुपुत्रारिपत्निमरणा
निशुभास्पदायाः ॥ रिःफाख्यमित्युपचयान्यरिक
र्मलाभदुश्चिक्वसंज्ञितगृहाणिननित्यमेके ॥

अर्थ—लग्नासतनु,—द्वितीय स्थानास कुटुंब,—तृ० स्था०
सहज,—चतु० स्था० वंधु,—पंच० स्था० पुत्र,—षष्ठस्था०
रिपु,—सप्त० स्था० पत्नी,—अष्टम स्था० मृत्यु,—नव०
स्था० भाग्य,—दशम स्था० आस्पद,—एका० स्था०
आय,—द्वाद० स्था० रिःफ.—अशा संज्ञा आहेत. अरि,
(६) कर्म, (१०) लाभ, (११) दुश्चिक्व, (३) हीं
'उपचय' स्थानें आहेत. परंतु कित्येकांचे मतानें हीं
निरंतर नाहींत.

॥ वसंततिलका ॥ १६

कल्पस्वविक्रमगृहप्रतिभाक्षतानिचित्तोत्थरंध्रगु
रुमानभवव्ययानि ॥ लग्नात्चतुर्थनिधनेचतुरस्त्र
संज्ञेद्यूनंचसप्तमगृहंदशर्क्षमाज्ञा ॥

अर्थ—लग्नास कल्प, द्वितीय स्थानास स्व, तृती०
स्था० विक्रम (पराक्रम,) चतुर्थस्था० गृह, पंचमस्था०

प्रतिभा, षष्ठस्था० क्षत, सप्तमस्था० चित्तोत्थ, अष्ट०
स्था० रंत्र, नव० स्था० गुरु, दश० स्था० मान,
एका० स्था० भव, द्वाद० स्था० व्यय, या प्रकारें लग्ना-
पासून, क्रमानें संज्ञा आहेत. लग्नापासून, चतुर्थ व
अष्टम स्थानास 'चतुरस्र' व सप्तमास 'दून.' दशमास
'आज्ञा' अशा संज्ञा आहेत.

॥ त्रोटक ॥ १७

कंटककेंद्रचतुष्टयसंज्ञाःसप्तमलग्नचतुर्थखभाना
म्॥तेषुयथाभिहितेषुबलाढ्याःकीटनरांबुचराः
पशवंश्च ॥

अर्थ—सप्तम, लग्न, चतुर्थ, दशम, या स्थानांस “कं-
टक, केंद्र, चतुष्टय,” अशा संज्ञा आहेत. यांमध्ये
सप्तमस्थानीं कीटराशी, लग्नां मनुष्यराशी, चतुर्थ स्था-
नीं जलचरराशी, व दशमस्थानीं पशुराशी, असतील
तर त्या “बलाढ्य राशी” जाणाव्या.

॥ वसंततिलका ॥ १८

केंद्रात्परंपणफरंपरतस्तुसर्वमापोक्लिमंहिबुकमंबु
सुखंचवेश्म ॥ जामित्रमस्तभवनंसुतभंत्रिकोणं
मेषुरणंदशममत्रचकर्मविद्यात् ॥

अर्थ—केंद्रापासून दुसरें स्थान पणफर व तिसरें स्थान
आपोक्लिम असें सर्व केंद्रांविषयीं जाणावें. चतुर्थ स्था-
नास “हिबुक,” “आंबु,” “सुख;” सप्तम स्थानास ‘जा-
मित्र;’ पंचमस्थानास ‘त्रिकोण;’ दशमास ‘मेषुरण, कर्म;’
या प्रकारें संज्ञा आहेत.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १९

होरास्वामिगुरुज्ञवीक्षितयुतानान्यैश्वरीयोत्कटा
केंद्रस्थाद्विपदादयोन्हिनिशिचप्राप्तेचसंध्याद्वये॥
पूर्वाध्वेविषयादयःकृतगुणामानंप्रतीपंचतत् । दु
श्चिक्वयंसहजंतपश्चनवमंव्याद्यंत्रिकोणंचतत् ॥

अर्थ—होरा ह्यणजे 'लग्न' आपल्या स्वामीने अथवा गुरु,
बुध यांणीं युक्त किंवा दृष्ट असेल तर ते 'वळिष्ट,' आणि
अन्यग्रहयुक्त किंवा दृष्ट असेल तर ते 'निर्वळो'
लग्न होते. मनुष्यराशी दिवसा केंद्रीं असतां व-
ळिष्ट, पशुराशी रात्रीं केंद्रीं असतां वळिष्ट, कीट बहु-
पद ह्या राशी संध्याद्वयीं केंद्रीं असतां वळिष्ट होतात.—
मेषादि कन्यांत राशींचे पूर्वार्धमान मे. २० वृ. २४ मि.
२८ क. ३२ सि. ३६ कं. ४० व तुळदि मीनांत उत्त-
रार्ध मान—तू. ४० वृ. ३६ ध. ३२ म. २८ कुं. २४
मी. २० या क्रमाने चढते व उतरते असे आहे. तृ-
तीय स्थानास 'दुश्चिक्व' नवमास 'तप' 'व्याद्य' 'त्रि-
कोण,' अशा संज्ञा आहेत.

॥ मंदाक्रांता ॥ २०

रक्तःश्वेतःशुक्रतनुनिभःपाटलोधूम्रपांडुश्चित्रः
रुक्णःकनकसदृशःपिंगलःकर्बुरश्च ॥ बभ्रुःस्व
च्छःप्रथममवनाद्येषुवर्णाःप्लवत्वंस्वाम्याशाख्यं
दिनकरयुताद्भाद्वितीयंचवेशी ॥

अर्थ—मेष रक्त, वृषभ श्वेत, मिथुन पोपटी, कर्क
प्याजी, सिंह वदामी, कन्याचित्रित, तूळ रुक्ण, वृश्चिक

सोनेरी, धन पिंगट, मकर कर्डा, कुंभ मुंगुसवर्ण, मीन मत्स्यवर्ण, या प्रकारें राशींचे वर्ण आहेत, व त्यांचे स्वामी ज्या दिशेचे अधिपति असतील तिकडेस त्यांचे 'प्लवत्व' होय—सूर्यापासून जो द्वितीय राशि त्यास 'वेशी' अशी संज्ञा आहे.

॥ राशिप्रभेदाध्याय संपूर्ण ॥ १

॥ ग्रहयोनिभेदाध्यायः ॥ २

(ग्रहांचे स्वभाव व लक्षणें.)

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १

कालात्मादिनरुन्मनस्तुहिनगुः सत्वंकुजोज्ञोवचो
जीवोज्ञानसुखेसितश्चमदनोदुःखंदिनेशात्मजः ॥
राजानौरविशीतगुक्षितिसुतोनेताकुमारोबुधः सू
रिर्दानवपूजितश्चसचिवौप्रेष्यः सहस्रांशुजः ॥

अर्थ—काल (प्रथमाध्याय श्लोक ४ पाहा) जो त्याचा सूर्य हा आत्मा, चंद्र हें मन, मंगळ हें सत्व, (सामर्थ्य,) बुध ही वाणी, बृहस्पति हें ज्ञानसुख, शुक्र हें काम, रति, व शनैश्वर हें दुःख;—सूर्य राजा, चंद्र राणी, मंगळ सेनापति, बुध युवराज, गुरु शुक्र हे सचिव, मंत्री; शनि, सेवक; असे ग्रहांचे अधिकार आहेत.

॥ शालिनी ॥ २

हेलिःसूर्यश्चंद्रमाःशीतरश्मिर्हेम्नोविज्ञोबोधन
 श्वेदुपुत्रः ॥ आरोवक्रःक्रूरदृक्चावनेयःकोणो
 मंदःसूर्यपुत्रोसितश्च ॥

अर्थ—सूर्यास हेली ; चंद्रास शीतरश्मि; बुधास हेम-
 नित्, ज्ञ, बोधन; मंगळास आर, वक्र, क्रूरदृक्; शनीस
 कोण, मंद, असित. या प्रकारें संज्ञा आहेत.

॥ वसंततिलका ॥ ३

जीवोंगिराःसुरगुरुर्वचसांपतीज्यौशुक्रोभृगुर्भृगु
 सुतःसितआस्फुजिच्च ॥ राहुस्तमोगुरसुरश्चशि
 खीतिकेतुःपर्यायमन्यमुपलभ्यवदेच्चलोकान् ॥

अर्थ—गुरुस जीव, आंगिरा, सुरगुरु, वचसांप-
 ति, ईज्य ;—शुक्रास भृगु, भृगुसुत, सित, आस्फु-
 जित्.—राहूस तम, अगु, आसुर.—केतूस शिखी. या
 प्रकारें या व दुसऱ्या शास्त्रांतून उपलब्ध असतील,
 त्या संज्ञा योजाव्या.

॥ शालिनी ॥ ४

रक्तःश्यामोभास्करोऽदुःगौरैश्चवक्रःनात्युच्चौर
 क्तगौरः ॥ दूर्वाश्यामोज्ञोगुरुर्गौरगात्रःश्यामःशु
 क्रोभास्करीकृष्णदेहः ॥

अर्थ—सूर्य काळसर तांबडा.—चंद्र गौर.—मंगळ अति
 उंच नव्हे व ताम्र गौर.—बुध काळसर हिरवा,—गुरु
 गौर,—शुक्र श्याम,—शनि काळा,—या प्रकारें ग्रहांचीं
 स्वरूपें जाणावीं.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ५।६।७

वर्णास्ताम्रसितातिरक्तहरितव्यापीतचित्रासि
तावन्हांव्यग्निजकेशवेन्द्रशचिकाःसूर्यादिनाथाः
क्रमात् ॥ प्रागाद्यारविशुक्रलोहिततमःसौरैन्दु
वित्सूरयः क्षीणैर्द्वर्कमहीसुतार्कतनयःपापाबुध
स्तेर्युतः ॥ ॥ त्रोटक ॥ बुधसुतौनपुंसकाख्यौ
शशिशुक्रौयुवतीनराश्वशेषाः ॥ शिखिभूखप
योमरुद्रणानां वशिनोभूमिसुतादयः क्रमेण ॥
॥ उपजातिका ॥ विप्रादितःशुक्रगुरुकुजार्कौ
शशीबुधश्चेत्यसितोत्यजानाम् ॥ चंद्रार्कजीवा
ज्ञसितौकुजार्कौयथाक्रमं सत्वरजस्तमांसि ॥

अर्थ—वरचे ५ । ६ । ७ या श्लोकांचा अर्थ सुगमोपा.
यास्तव खालीं कोष्टकांत दाखविला आहे.

सूर्य	चंद्र	मंग.	बुध	गुरु	शुक्र	शनि
रंग.— ताम्र.	श्वेत.	रक्त.	हरित.	पीत.	चित्र.	कृष्ण.
देवता.—अग्नि.	वरु०	अग्नीकु.	केशव	इंद्र.	इंद्रा०	ब्रह्मा.
दिशा.—पूर्व.	वाय०	दक्षि०	उत्त०	ईशा०	आग्ने०	पश्चि.*
पा०शु०—पाप.	क्षी.पा.	पाप	†	शुभ.	शुभ.	पाप.
स्त्री.पुं.—पुरु.	स्त्री.	पुरु०	नपुं०	पुरु०	स्त्री.	नपुं.
तत्त्व०—...	...	अग्नि.	पृथ्वी.	आका.	जळ.	वायु.
वर्ण.—क्षत्रि.	वैश्य.	क्षत्री.	वैश्य.	ब्राह्म.	ब्राह्म.	अंत्य.
गुण.—सत्त्व.	सत्त्व.	तम.	रज.	सत्त्व.	रज.	तम.

* राहूची नैर्ऋ. † पापासह पाप.

॥ त्रोटक ॥ ८

मधुपिंगलट्टक्चतुरस्रतनुः पित्तप्रकृतिः सविता
 ल्पकचः ॥ तनुवृत्ततनुर्बहुवातकफः प्राज्ञश्च शशी
 मृदुवाक् शुभट्टक् ॥

अर्थ—मधेच्या रंगासारिखें पिंगट असें नेत्र, चतुरस्र देह, पित्तप्रकृति, अल्पकेश, असें सूर्यलक्षण.—आणि शरीर वर्तुळ, कफवाताधिक्य, ज्ञानी, मधुरवाणी, सुंदर नेत्र, असें चंद्रलक्षण जाणावें.

॥ स्वागता ॥ ९

क्रूरट्टक्तरुणमूर्तिरुदारः पैत्तिकः सुचपलः कृश
 मध्यः ॥ श्लिष्टवाक् सततहास्यरुचिर्ज्ञः पित्तमारु
 तकफप्रकृतिश्च ॥

अर्थ—क्रूरदृष्टि, तरुणमूर्ति, उदार, पित्तप्रकृति, उत्तम चपल, शरीर मध्ये कृश, (दोंदिल नव्हे) असें मंगळाचें लक्षण होय.—सदाहास्यरुचि, गद्गद भाषण, वात, पित्त व कफ अशी मिश्र प्रकृति हें बुधाचें लक्षण जाणावें.

॥ वंशस्था ॥ १०

बृहत्तनुः पिंगलमूर्धजेक्षणो बृहस्पतिः श्रेष्ठमतिः
 कफात्मकः ॥ भृगुः सुखीकांतवपुः सुलोचनः क
 फानिलात्मा सितवक्रमूर्द्धजः ॥

अर्थ—शरीर स्थूल, पिंगट केश, व नेत्र, श्रेष्ठबुद्धि, कफप्रकृति; असें गुरुचें लक्षण जाणावें.—सुखी, कांति-

मान् शरीर, सुंदर नेत्र, कफवातप्रकृति, काळे व कुरळे केश, असें शुक्रलक्षण जाणावे.

॥ वसंततिलका ॥ ११

मंदोलसः कपिलदृक्कशदीर्घगात्रः स्थूलद्विजः परुषरोमकचो निलात्मा ॥ स्नाय्वस्थसृक्त्वगथशुक्रवसाः समञ्जामंदार्कचंद्रबुधशुक्रसुरेज्यभौमाः ॥

अर्थ—आळशी, पिंगटनेत्र, कश, अवयवदीर्घ, स्थूल दंत, तनु व केश हें रुक्ष वातप्रकृति, याप्रमाणें शनिलक्षण जाणावे.—शनि शरीरांतील शिरा, सूर्य अस्थि, चंद्रमा रक्त, बुध त्वचा, शुक्र रेत, गुरु मेद, मंगळ मांस, याप्रमाणें ग्रहांचे विभाग शरीराचे ठायीं आहेत.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १२

देवांश्चाग्निविहारकोशशयनक्षित्युत्करेशाः क्रमात्स्वस्थूलमभुक्तमग्निकहतं मध्यं दृढं स्फाटितम् ॥ तान्म्रं स्यान्मणिहेमयुक्तिरजतान्यर्काच्च मुक्तायसी द्रेष्काणैः शिशिरादयः शशुरुचज्जग्वादिषुद्यत्सुवा ॥

अर्थ सूर्य चंद्र मंग. बुध गुरु शुक्र शनि स्थाने—देव, जल, अग्नि, क्रीडा, भांडार, शयन, उकर. वस्त्रे—स्थूल, कोरें, जळकें, सडकें, मध्यम, दृढ, जीर्ण. धातु—तान्र, मणि, सुवर्ण, युक्ति, रौप्य, मोती, शि.लो. ऋतु—... वर्षा. ग्रीष्म, शरत्, हेमंत, वसंत, शिशिर, हे ऋतु द्रेष्काणावरून जाणावे.

॥ प्रहर्षिणी ॥ १३

त्रिदशत्रिकोणचतुरस्रसप्तमान्यवलोकयन्तिचर
णाभिवृद्धितः ॥ रविजामरेज्यरुधिराः परेच
क्रमशोभवंतिकिलवीक्षणेधिकाः ॥

अर्थ—सर्व ग्रहांच्या दृष्टि आपल्यापासून,—तृतीयदश-
मस्थानीं 'एकपाद,'—नवपंचमस्थानीं 'द्विपाद,'—चतुर्थाष्ट-
मस्थानीं 'त्रिपाद,'—व सप्तमस्थानीं 'संपूर्ण,'—या प्रकारें
पादवृद्धीनें दृष्टि जाणाव्या, आणि शनीचीतृतीयदशम,
गुरूची नवपंचम, व मंगळाची चतुर्थअष्टम, ह्या स्थानीं
'संपूर्ण किंवा विशेष दृष्टि' असले.

॥ वैतालिका ॥ १४

अयनक्षणवासरर्तवोमासोर्ध्वचसमाश्चभास्करात् ॥
कटुलवणतिक्तमिश्रितामधुराम्लौकषायइत्यपि ॥

अर्थ— सूर्य चंद्र मंग बुध गुरु शुक्र शनी
काळ. अयन क्षण वासर ऋतु, मास, पक्ष वर्ष,
रस. तिखट, खारट कडू मिथ्र, मधुर, आम्ल तुरट.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १५

जीवोजीवबुधौसितेंदुतनयौव्यर्काविभौमाः क्रमात्
इंद्वर्काविकुजेंद्विनाश्चसुतृदः केषांचिदेवंमतम् ॥
सत्योक्तेसुतृदस्त्रिकोणभवनात्स्वात्स्वांत्यधीधर्मपाः
स्वोच्चायुःसुखपाःस्वलक्षणविधेर्नान्यैर्विरोधादिति ॥

अर्थ—सूर्याचा मित्र बृहस्पति,—चंद्राचे गुरु, बुध;—मंग-
ळाचे शुक्र बुध;—सूर्यावांचून सर्व बुधाचे मित्र;—मंगळा-
वांचून सर्व गुरूचे मित्र,—चंद्रसूर्यावांचून सर्व शुक्राचे

मित्र;—व चंद्र सूर्य मंगळ यांवांचून सर्व शनीचे मित्र;—
याप्रकारें कितीएकांचे मते आहे. परंतु सत्याचार्य
यांचें मत असें आहे कीं, आपल्या मूळ त्रिकोण राशी-
पासून; द्वितीय, द्वादश; पंचम, नवम; आपली उच्च-
राशी; अष्टम, चतुर्थ; या स्थानांचे स्वामी जे, ते मित्र
होत. अन्यस्थानस्वामींशीं स्वलक्षणविधीनें विरुद्ध या-
स्तव मित्रता होत नाही.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १६।१७

शत्रूमंदसितौसमश्चशशिजोमित्राणिशेषारवे
स्तीक्ष्णांशुहिमरश्मिजश्चसुहृदौशेषाःसमाःशी
तगोः॥जीवेदूष्णकराः कुजस्यसुहृदोरिः सिता
कीसमौमित्रेसूर्यसितौबुधस्यहिमगुःशत्रुःसमा
श्चापरे ॥ श्री ॥ सूर्येः सौम्यसितावरीरविसु
तोमध्योपरेत्वन्यथासौम्यार्कीसुहृदौसमौकुजगु
रुशुक्रस्यशेषावरी ॥ शुक्रज्ञौसुहृदौसमःसुर
गुरुःसौरस्यचान्येरयोयेप्रोक्ताः स्वत्रिकोणभा
दिषुपुनस्तेमीमयाकीर्तिताः ॥

अर्थ.	मित्र.	सम.	शत्रु.
सूर्य.—चंद्र, मंग, गुरु.	बुध.		शनि, शुक्र.
चंद्र.—सूर्य, बुध.	मंगळ, गुरु, शुक्र, शनि.		...
मंग.—गुरु, चंद्र, सूर्य.	शुक्र, शनि.		बुध.
बुध.—सूर्य, शुक्र.	मंगळ, गुरु, शनि.		चंद्र.
गुरु.—सूर्य, चंद्र, मंगळ.	शनी.		बुध, शुक्र.
शुक्र.—बुध, शनि.	मंगळ, गुरु.		सूर्य, चंद्र.
शनि—शुक्र, बुध.	गुरु.		सूर्य, चंद्र, मंग.

याप्रकारें मी हे, ग्रह आपल्या मूल त्रिकोण स्थानादिका-
पासून वर सांगितलेल्या विधीने, पुनः स्पष्ट दर्शित
केले आहेत. ॥

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १८

अन्योन्यस्य धनव्ययाय सहजव्यापारबंधुस्थितास्त
त्काले सुहृदः स्वतुंगभवेन प्येके रयस्त्वन्यथा ॥ द्वे कानु
क्तभयान् सुहृत्समरिपून्संचित्य नैसर्गिकांस्तत्का
ले च पुनस्तुतानधि सुहृन्मित्रादिभिः कल्पयेत् ॥

अर्थ—ग्रह परस्परांच्या द्वितीय, द्वादश; तृतीय, एका-
दश; चतुर्थदशम; या स्थानीं असले तर तत्काल मित्र
होतात. (आपल्या उच्चराशीस असलेला ग्रह तत्काळ
मित्र; अन्य प्रकारें शत्रु; असें अन्य आचार्यांचें मत
आहे.) द्वितीयस्थान स्वामी, एकस्थानस्थित स्वामी, अ-
न्यस्थान स्थित स्वामी हे क्रमानें मित्र, सम, शत्रु
होतात. यां प्रकारें वर सांगितलेल्या नैसर्गिकावरून,
व या तात्कालिकावरून; मित्रामित्र पाहून, अधिमित्र,
मित्र; अधि सम, सम; अधि शत्रु, शत्रु; इत्यादिक
कल्पनेनें उत्पन्न करावे.

॥ दोधक ॥ १९

स्वोच्चसुहृत्स्वत्रिकोणनवांशैः स्थानवलं स्वगृहो
षगते च ॥ दिक्षु नुधांगिरसौरविभौमौ सूर्यसुतः सि
तशीतकरौ च ॥

अर्थ—ग्रह आपल्या उच्च राशीस, मित्र गृहीं, स्वमूल
त्रिकोणीं, स्वनवमांशीं व स्वगृहीं असला तर तो 'स्था-

नवळी' होतो.—पूर्वदिशेस बुध गुरु, दक्षिणदिशेस सूर्य मंगळ, पश्चिमेस शनि, उत्तरेस शुक्र चंद्र, हे 'दिग्बळी' होतात.

॥ दौधक ॥ २०

उदगयनेरविशितमयूखौवक्रसमागमगाः परि
शेषाः ॥ विपुलकरायुधिचोत्तरसंस्थाश्चेष्टित
वीर्ययुताःपरिकल्प्याः ॥

अर्थ—सूर्य, चंद्र; उत्तरायणामध्ये असतां;—व मंगळ, बुध, गुरु, शुक्र, शनि, हे:—वक्र असतां;—चंद्राशीं युक्त असतां;—विपुल तेजयुक्त असतां;—युतीचे ठायीं, उत्तरेस असतां;—“चेष्टावळी” होतात.

॥ मालिनी ॥ २१

निशिशशिकुजसौराःसर्वदाज्ञोन्निचान्यबहुल
सितगताःस्युःक्रूरसौम्याःक्रमेण ॥ द्वययनदि
वसहोरामासपैःकालवीर्यशरुबुगुशुचसाद्यावृ
द्धितोवीर्यवंतः ॥

अर्थ—चंद्र, मंगळ, शनि हे 'रात्रिवळी,'—बुध 'सर्वकाळ-वळी,'—सूर्य, गुरु, शुक्र, हे 'दिवावळी,'—क्रूरग्रह 'कृष्ण पक्षीवळी,'—सौम्यग्रह. “शुक्लपक्षीवळी,”—आणि वर्ष, मास, दिवस, होरा यांचे अधिप “स्वकाळीं वळी,”—शनि, मंगळ, बुध, गुरु, शुक्र, चंद्र, सूर्य, हे अनुक्रमाने “एकएकापेक्षां अधिकवळी.”—असें जाणावे.

॥ इति ग्रहयोनिभेदाध्याय संपूर्ण ॥ २

॥ वियोनिजन्माध्याय. ॥ ३

(पशु, पक्षी, वनस्पत्यादिक जन्मपरीक्षा.)

॥ वसंततिलका ॥ १

क्रूरग्रहैः सुबलिभिर्विवलैश्च सौम्यैः क्लीबे चतुष्टय
गते तद्वेक्षणाद्वा ॥ चंद्रोपगद्विरसभागसमानरू
पंसत्वं वदेद्यदि भवेत्स वियोनिसंज्ञा ॥

अर्थ—राशीच्या द्वादशांशीं चंद्रमा असेल, त्या द्वाद-
शांशाचे गुणाप्रमाणें त्या वियोनिजन्माच्या स्वरूपाची
व सामर्थ्याची कल्पना करावी. जर तो चंद्र द्वादशांश,
'वियोनि संज्ञक' असेल तर—किंवा लग्न क्रूरग्रहांनीं 'उ-
त्तमवळी,' व सौम्य ग्रहांनीं 'हीनवळी,' असे असून, नपुं-
सकग्रह केंद्रीं,—किंवा केंद्रीं नसतील तर अन्यस्थानापा-
सून, त्यांची लग्नावर दृष्टि असली,—ह्मणजे तो 'वियोनि-
जन्म' निश्चित होतो.

॥ वैतालिका ॥ २

पापावलिनः स्वभागगाः पारक्वे विबलाश्च शोभनाः ॥
लग्नंच वियोनिसंज्ञकं दृष्ट्वा त्रापे वियोनिमादिशेत् ॥

अर्थ—पापग्रह वळवान असून स्वनवमांशीं, व सौम्य
ग्रह वळहीन असून, पर नवमांशीं असतील तर त्या
लग्नीं तो 'वियोनिजन्म' जाणावा. या स्थळींही वर सांगि-
तलेलें, वियोनिसंज्ञक लक्षण (चंद्रद्वादशांशादि) पाहून,
निश्चय करावा.

॥ उपजातिका ॥ ३

क्रियःशिरोवक्रगलेवृषोन्येपादांसकंपृष्ठमुरोथ
पार्श्वे ॥ कुक्षिस्त्वपानांद्र्यथमेद्रमुक्कौस्फिक्रपु
च्छमित्याहचतुष्पदांगे ॥

अर्थ—मेष शिर; वृषभ मुख, गळा; मिथुन खांदे व पाय;
कर्क पाठ; सिंह छाती; कन्या फासोळ्या; तूळ कुशी;
वृश्चिक गुद; धन मागचे पाय; मकर वृषण व लिंग; कुंभ-
दुंग; मीन पुच्छ; या प्रकारें जनावरांचीं अंगें सांगितलेलीं
आहेत.

॥ वैश्वदेवी ॥ ४

लग्नांशकाद्ग्रहयोगेक्षणाद्वावर्णान्वदेद्दलयुक्ता
द्वियोनौ ॥ दृष्ट्यासमानान्प्रवदेत्स्वसंख्यया
खांवदेत्स्मरसंस्थैश्चपृष्टे ॥

अर्थ—लग्नाचा नवमांश, किंवा लग्नीं ग्रह असेल किंवा
लग्नावर ज्या ग्रहाची दृष्टि असेल, त्यावरून, त्याच्या
रंगाप्रमाणें (अ० २ श्लोक ५ पहा) रंग सांगावा.
लग्नावर अनेक दृष्टि असतील तर वळवान् दृष्टीप्रमाणें;
व समान दृष्टि असल्या तर तितके 'मिश्ररंग' सांगावे.
आणि " पाठीवरील रेषा " सप्तमस्थग्रहाचे रंगाप्रमाणें
सांगावी.

॥ वंशस्था ॥ ५

खगेदृक्काणेवलसंयुतेनवाग्रहेयुक्तेचरभांशको
दये ॥ बुधांशकेवाविहगाःस्थलांबुजाः शनै
श्वरेद्वीक्षणयोगसंभवाः ॥

अर्थ—जन्मसमयीं पक्षी द्रेष्काण असेल, किं० लग्नीं चर नवमांशीं वळीष्ट ग्रह असेल, किं० लग्नीं बुध नवमांशीं वळीष्ट ग्रह असेल, तर अशा ह्या तीनही योगांवर शनीची दृष्टि असतां, 'स्थलपक्षी' जन्म; व चंद्राची दृष्टि असतां 'जलपक्षी' जन्म; असें जाणावें.

॥ वसंततिलका ॥ ६

होरेन्दुसूरिरविभिर्विवलैस्तरूणांतोयस्थलेतरू
भवोशकृतःप्रभेदः ॥ लग्नाद्ग्रहःस्थलजलक्षी
पतिस्तुयावांस्तावंतएवतरवःस्थलतोयजाताः ॥

अर्थ—लग्न, चंद्र, गुरु, व सूर्य हे वळहीन असतील तर 'वृक्षांचें जन्म' जाणावें. व त्यांच्या नवमांशगुणाप्रमाणें, स्थल, जल, असे 'वृक्ष भेद' व लग्नापासून स्थल, जल नवमांश स्वामी जितक्यावे स्थानीं असेल, त्यासंख्येइतकी ती 'वृक्षसंख्या,' असें जाणावें.

॥ मंदाक्रांता ॥ ७

अंतःसारान्जनयतिरविर्दुर्भगान्सूर्यसूनुःक्षीरो
पेतान्नुहिनकिरणःकंटकाद्यांश्चभौमः ॥ वागी
शज्ञौसफलविफलान्पुष्पवृक्षांश्चशुक्रः स्निग्धा
निंदुःकटुकविटपान्भूमिपुत्रश्चभूयः ॥

अर्थ—सूर्याचे अंतःसार (गाम्यांचे) वृक्ष, शनीचे दुष्ट वृक्ष, चंद्र मधुरवृक्ष, मंगळ कांटेरीवृक्ष, गुरु फलित वृक्ष, बुध निःफलवृक्ष, शुक्र पुष्पवृक्ष, पुनः चंद्रस्निग्धवृक्ष व मंगळ तीक्ष्णवृक्ष. या प्रकारें 'वृक्षांचें जन्मज्ञान' ग्रहावरून जाणावें.

॥ वंशस्था ॥ ८

शुभोशुभर्क्षेक्षचिरंकुभूमिजंकरोतिवृक्षंविपरित
मन्यथा ॥ परांशकेयावतिविच्युतस्वकाद्भवं
तितुल्यास्तरवस्तथाभिधाः ॥

अर्थ—अशुभराशीस शुभ ग्रह असतां, वाईट भूमी-
वर उत्तम वृक्ष, व अन्य प्रकारें विपरीत ह्म० शुभराशीस
अशुभग्रह असतां, उत्तम भूमीवर वाईटवृक्ष, व अशुभ
रा० अशुभग्र० वाईट भूमींत वाईट वृक्ष, व शुभ रा-
शीस शुभ ग्रह असतां, उत्तम भूमींत उत्तम वृक्ष, असें
जाणावें. परनवमांशीं ग्रह असतां स्वनवमांशापासून,
जितक्यावे नवमांशीं तो असेल तितक्या संख्येइतक्ये
व त्या जातीचे वृक्ष होतात असें जाणावें.

॥ वियोनिजन्माध्याय संपूर्ण ॥ ३

। निषेकाध्यायः । ४

(गर्भसंभव ज्ञान)

॥ वंशस्था ॥ १

कुजेंदुहेतुप्रतिमासमार्तवंगतेतुपीडर्क्षमनुष्णदी
धितौ ॥ अतोऽन्यथास्थेशुभपुंग्रहेक्षितेनरेणसंयो
गमुपैतिकामिनी ॥

अर्थ—मंगल व चंद्र हे प्रतिमाशीं 'आर्तव प्राप्तीस कार-
ण' आहेत. चंद्र स्त्रीच्या नेष्ट राशीस गेला ह्मणजे

‘रजोदर्शन’ होतें. सांगितल्या प्रकाराहून चंद्र अन्यप्रकारें पुरुषाचे इष्टराशीस असून, शुभ पुंग्रहाच्या दृष्टीने युक्त असेल, तर ‘स्त्री पुरुषाशीं संभोग करिले.’ (त्या संधीस मंगळाची दृष्टि जर चंद्रावर असल तर ‘गर्भधारणाधिकार’ होतो.)

॥ इंद्रवज्रा ॥ २

यथास्तराशिमिथुनंसमेतितथैववाच्योमिथुनप्रयोगः ॥ असद्रग्रहालोकितसंयुतेस्तेसरोषदष्टैः सविलासहासः ॥

अर्थ—संभोग लग्नाचें सप्तमस्थान राशीच्या स्वभावाप्रमाणें ‘मैथुन प्रकार’ जाणावा. सप्तमस्थानावर इष्ट किंवा अनिष्ट ग्रहांची दृष्टि असेल, किंवा ते त्या स्थानींच असतील, तर त्यांचे स्वभावाप्रमाणें, क्रोध किंवा विलास हास्यादि प्रकारें तो संभोग होईल.

॥ वंशस्था ॥ ३

रवींदुशुक्रावनिजैःस्वभागैर्गुरौत्रिकोणोदयसंस्थितेपिवा ॥ भवत्यपत्यंहिविवीजिनामिमैक राहिमांशोर्विदृशामिवाफला ॥

अर्थ—मैथुनवेळीं सूर्य, चंद्र; शुक्र, मंगळ; हे स्वनवमांशीं असतील किंवा गुरु त्रिकोणीं अथवा लग्नीं असेल तर, ‘गर्भ धारण’ होईल. परंतु जे ‘हीनबीज’ असतील, त्यांस अंधास चंद्रकिरणें जशीं, तद्वत् हे वरचे योग त्यांस निःफल होतात.

॥ वंशस्था ॥ ४

दिवाकरेंदोःस्मरगौकुजार्कजौगदप्रदौपुंगयोषि
तोस्तदा ॥ व्ययस्वगौमृत्युकरौयुतोतथातदेकदृ
ष्ट्यामरणायकल्पितौ ॥

अर्थ—संभव लग्नीं सूर्यापासून, सप्तमस्थानीं शनि किंवा मंगळ असेल, तर 'पुरुषास रोगप्रद' आणि चंद्रापासून, असेल असेल तर 'स्त्रीस रोगप्रद' असेल जाणावे. सूर्याच्या द्वितीय, द्वादशस्थानीं; शनि, मंगळ असेल, तर 'पुरुषास मृत्युकारक' व चंद्रास असेल असेल, तर 'स्त्रीस मृत्युकारक' आणि सूर्याशीं शनि किं० मंगळ युक्त असेल, किंवा त्या सूर्यावर त्यांतून, एकाची जरी दृष्टि असेल, तरी 'पुरुषास मरण' योग जाणावा.—या प्रकारे चंद्रास योग झाल्यास, 'स्त्रीस मरणप्रद' असेल जाणावे.

॥ वंशस्था ॥ ५

दिवार्कशुक्रौपितृमातृसंज्ञितौशनैश्चरेंदुर्निशित
द्विपर्ययात् ॥ पितृव्यमातृष्वसृसंज्ञितौचतावथौ
जयुग्मर्क्षगतौतयोःशुभौ ॥

अर्थ—आधान लग्नीं दिवसाः—सूर्य पिता, व शुक्र माता; रात्रिः—शनि पिता, व चंद्र माता; यांहून विपरीत ह्म० दिवसा शनि असतां, चुलता, चंद्र असतां मातेची व-हीण; रात्रीस सूर्य चुलता व शुक्र मातृभगिनी, असेल हे ग्रह विषम व सम राशीस असतां, त्यांस शुभ होतात. ह्म० दिवसा सूर्य विषम राशीस असतां पित्यास शुभ,

रात्रीस अ० चुलत्यास शुभ, दिवसा शुक्र समराशीस
अ० मातेस शुभ, व रात्रीस असतां मातेच्या बहिणीस
शुभ, रात्रीस शनि वि० रा० अ० पित्यास शुभ व दि-
वसा चुलत्यास शुभ; चंद्र समराशीस मातेस शुभ, व
दिवसा मातेच्या बहिणीस शुभ. या सांगितल्या प्रका-
राहून विपरीत असतां अशुभ जाणावें.

॥ वंशस्था ॥ ६

अभिलषद्भिस्तदयर्क्षमसद्भिर्मरणमेतिशुभदृष्टिम्
याते ॥ उदयराशिसहितेचयमैस्त्रीभिर्गलितोदुष-
तिभूसुतदृष्टे ॥

अर्थ—आधानलक्षां पापग्रह येत असेल, व लग्नावर शु-
भ ग्रहाची दृष्टि नसेल तर, किं० आधानलक्षां शनि
असून, त्यावर क्षीण चंद्राची किं० मंगळाची दृष्टि अ-
सेल, तर ह्या दोनही योगांवर 'स्त्रीस मृत्युकारक' होय.

॥ वैतालिका ॥ ७

पापद्वयमध्यसंस्थितौलग्नैर्दुनचसौम्यवीक्षितौ ॥

युगपत्पृथगेववाहेदेन्नारीगर्भयुताविपद्यते ॥

अर्थ—आधानकाळां लग्न व चंद्र हे दोनही, पापग्रहां-
च्यामध्ये सांपडले असतील, व त्यांवर शुभग्रहांची दृष्टि-
ही नसेल तर, किं० ते लग्न व चंद्र हे वेगळाले दोन
पापग्रहांच्या मध्ये असतील व त्यांवर शुभ दृष्टि नसेल
तर या दोनही योगांवर 'स्त्रीस गर्भयुक्त असतां मरण'
जाणावें.

॥ वैतालिका ॥ ८

क्रूरैःशशिनश्चतुर्थगैर्लब्धानिधनाश्रितेकुजे ॥

बंध्वंत्यगयोःकुजार्कयोःक्षीणैर्दौनिधनायपूर्ववत् ॥

अर्थ—आधान लग्नापासून किं०—चंद्रापासून चतुर्थस्थानीं क्रूर व अष्टमस्थानीं मंगळ येईल तर; किं०—क्षीण चंद्र असून चतुर्थस्थानीं मंगळ व द्वादशस्थानीं सूर्य येईल तर; “वरप्रमाणें मरणयोग” जाणावा.

॥ वैतालिका ॥ ९

उदयास्तगयोःकुजार्कयोर्निधनंशस्त्ररुतंवदेत्तथा ॥

मासाधिपतौनिपीडितेतत्कालंस्त्रवणंसमादिशेत् ॥

अर्थ—आधान लग्नां मंगळ व सप्तमस्थानीं सूर्य असल्यास त्या स्त्रीस “शस्त्राचे संबंधानें मृत्यु” किंवा ज्या काळीं मासपति पीडित असेल, त्या मासीं ‘गर्भस्त्राव’ होईल असे जाणावे.

॥ वंशस्था ॥ १०

शशांकलग्नौपगतैःशुभग्रहैस्त्रिकोणजायाऽर्थसु

खास्पदस्थितैः ॥ तृतीयलाभक्षगतैश्चपापकैःसु

खीतुगर्भोरविणानिरीक्षितः ॥

अर्थ—आधानलग्न व चंद्र यांशीं शुभ ग्रह युक्त असतील, किंवा नव, पंचम; द्वितीय, सप्तम; चतुर्थ, दशम; या स्थानीं शुभ ग्रह असून, पापग्रह तृतीय, लाभ; या स्थानीं असतील तर “गर्भ सुखी असेल.” जर त्या लग्न व चंद्रावर सूर्याची दृष्टि असेल तर.—

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ११

भोजक्षेपुरुषांशकेषुबलिभिर्लग्नार्कगुर्विदुभिःपुं
जन्मप्रवेत्समांशकगतैयुग्मेषुतैर्योषितः ॥ गु
र्वकौविषमेनरंशशिसितौवक्रश्चयुग्मेस्त्रियंद्वयंग
स्थानुधवीक्षणाच्चयमलौकुर्वतिपक्षेस्वके ॥

अर्थ—लग्न, सूर्य, गुरु, चंद्र; हे विषमराशीस पुरुष
नवमांशीं असतील तर, 'पुरुष जन्म;'—आणि तेच
समराशीस स्त्रीनवांशीं असतां 'स्त्री जन्म;'—गुरु, सूर्य हे
विषम राशीस असतां 'पुरुष जन्म;' व चंद्र, शुक्र, मंगळ
हे समराशीस असतां 'स्त्री जन्म;'—द्विस्वभाव राशीवर
असेच हे ग्रह असतां, त्यांवर बुधाची दृष्टि असेल तर
“जुळें;” ते आपल्या स्वभावाप्रमाणें पुरुष किं० स्त्री किं०
मिश्र, असें करितात.

॥ उपेद्रवज्रा ॥ १२

विहायलग्नविषमर्क्षसंस्थः सौरोपिपुंजन्मकरो
विलग्नान् ॥ प्रोक्तग्रहाणामवलोक्यवीर्यवाच्यः
प्रसूतौपुरुषौगनावा ॥

अर्थ—लग्नाशिवाय लग्नापासून, विषम राशीस विषम
स्थानीं, शनिही 'पुरुषजन्म' करणारा होतो. वर
सांगितलेल्या ग्रहांचें बळावळ पाहून “जन्मकाळींही पु-
रुष किंवा स्त्री जन्म सांगावा.”

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १३

अन्योन्यंयदिपश्यतःशशिरवीयद्वार्किसौम्यावपि
वक्रोवासमगंदिनेशमसमेचंद्रोदयौचेत्स्थितौ ॥

युग्मौ जर्क्षगतावर्षीदुशशिजौभूम्यात्मजेनेक्षितौ

पुंभागेसितलघ्नशीतकिरणाःस्युःक्लीवयोगास्मृताः॥

अर्थ—समराशीस चंद्र व विषम राशीस सूर्य असून, परस्पर पाहात असतील तर; किं०—समराशीस शनि व विषम राशीस बुध असतां परस्पर दृष्टियुक्त असतील तर; किं०—मंगळ विषम राशीस व सूर्य समराशीस असून परस्पर दृष्ट असतील तर; किं०—लग्न चंद्र हे विषम राशीस असून सम राशीवर असलेल्या मंगळाची त्यांवर दृष्टि असेल तर; किं०—चंद्र सम राशीस व बुध विषमराशीस असून त्यांवर कशाही मंगळाची दृष्टि असेल तर; किं०—शुक्र, लग्न, चंद्र हे पुरुष नव-मांशीं जर असतील तर;—या प्रकारें हे साहा योग 'क्लीव ह्न० नपुंसक जन्माचे' जाणावे.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १४

युग्मेचंद्रसितौतथोजभवनेस्युर्ज्ञारजीवोदयालग्नै

दुनृनिरीक्षितौचसमगौयुग्मेषुवाप्राणिनः॥कुर्युस्ते

मिथुनेग्रहोदयगतान्द्वयंगांशकान्पश्यतिस्वांशेज्ञे

त्रितयंज्ञगांशकवशाद्युग्मंत्वमिश्रैःसमम् ॥

अर्थ—चंद्र, शुक्र हे सम राशीस असून, बुध, मंगळ, गुरु, लग्न; हे विषम राशीस, असतील तर 'कन्या-पुत्रांचें जुळें'—लग्न, व चंद्र हे सम राशीस असून, त्यांवर पुरुष ग्रहाची दृष्टि असेल तर 'कन्यापुत्रांचें जुळें;' किं०—बुध, मंगळ, गुरु, लग्न, हे सम राशीस वळीष्ट असतील

तर 'कन्यापुत्रांचें जुळें;' किं०—सर्व ग्रह व लग्न हे द्विस्वभाव नवमांशीं असून, स्वनवमांश स्थित बुधाच्या दृष्टीने युक्त असतील तर त्या 'जुळ्यांत तिसरा गर्भ' त्याच्या नवमांशा-प्रमाणें ह्य० मिथुनास पुरुष, व कन्येस स्त्री असें जाणावें.—व तेच सर्व ग्रह (बुधासह) व लग्न हें समविषम असें मिश्र व द्विस्वभाव नवमांशीं नसून; अमिश्र असतील तर 'त्या जातीसमान तीनही गर्भ' असें जाणावें.

॥ उपजातिका ॥ १५

धनुर्धरस्यांत्यगतेविलम्बेग्रहैस्तदंशोपगतैर्वलिष्टैः ॥ ज्ञेना
किंणावीर्ययुतेनदृष्टेसंतिप्रभूताभपिकोशसंस्थाः ॥

अर्थ—धन लग्न धन नवमांशीं असून, ग्रह कोठेंही धन नवमांशींच असतील व त्यांवर वलिष्ट अशा बुध शनींच्या दृष्टि असताल तर, 'बहुगर्भसंभव' योग जाणावा.

॥ त्रोटक ॥ १६

कललघनांकुरास्थिचर्मांगजचेतनताःसितकुजजीव
सूर्यचंद्रार्किबुधाःपरतः॥उदयपतयचंद्रसूर्यनाथाःक्र
मशोगदिताःभवतिशुभाशुभंचमासाधिपतेःसदृशं ॥

अर्थ—खालीं सांगितल्याप्रमाणें प्रत्येकमासीं गर्भस्थिति व त्या त्या मासांचे स्वामी आहेत.

मास—१—२—३—४—५—६—७—८—९—१०

आकृति—कलल घन अंकुर अस्थी चर्म नख केश चेतना ,, ,,
स्वामी—शुक्र मंगळ गुरु सूर्य चंद्र शनि बुध ल. प. चंद्र सूर्य

या प्रकारें मासाधिपति होत. त्यांचे वळाप्रमाणें त्या त्या मासीं गर्भास शुभ किंवा अशुभ स्थिति प्राप्त होते. असें जाणावें.

॥ वंशस्था ॥ १७

त्रिकोणगेत्रेविवलैस्तथापरैर्मुखांग्रिहस्तद्विगुणस्त
दाभवेत् ॥ अवाग्वींदावशुभैर्भसंधिगैःशुभेक्षि
तैश्चेत्कुरुतेगिरंचिरात् ॥

अर्थ—बुध नव, पंचमस्थ असून, अन्य ग्रह वळहीन असे कोठेंही असतील तर; “मुख, पाद, हस्त यांचा द्विगुणित गर्भसंभव”—चंद्र अशुभ असा वृषभ राशीस असून, राशीसंधीच्या नवमांशीं (गंडांत नवमांश) असेल; तर ‘मूकत्व,’ जर त्यावर शुभग्रहांची दृष्टि असेल तर “काळें-करून वाणी प्राप्त” होईल.

॥ मंदाक्रांता ॥ १८

सौम्यरक्षांशोरविजरुधिरौचेत्सदंतोत्रजातःकु
बुजःस्वक्षेशशिनितनुगेमंदमाहेयदृष्टे ॥ पंगुर्मी
नेयमशशिकुजैर्वीक्षितेलग्रसंस्थेसंधौपापेशशि
निचजडःस्यान्नचेत्सौम्यदृष्टः ॥

अर्थ—शनि, मंगळ, हे बुधाचे नवमांशीं; किंवा—त्याचे राशीस असतील तर ‘सदंत जन्म’,—चंद्र स्वगृहींचा लग्नीं असून, शनिमंगळांची त्यावर दृष्टि असेल तर, ‘कुबुज ज०’ मीन राशी लग्नीं असून त्यावर शनि, चंद्र, मंगळ, यांची दृष्टि असेल, तर ‘पंगुज०’;—चंद्र व पापग्रह हे राशी सं-

धीच्या (गंडांत) नवमांशीं असतील, तर 'जडज०';—या प्रकारें या चारही योगांवर सौम्यग्रहांच्या जर दृष्टि नसतील तर असें जाणावें.

॥ दोधक ॥ १९

सौरशशांकदिवाकरदृष्टेवामनकोमकरांत्यविलम्बे ॥

धीनवमोदयगैश्चदृक्काणैःपापयुतैरभुजांघ्रिशिरस्यान्॥

अर्थ—ल० मकर नवमांश असून, त्यांवर शनि, चंद्र, सूर्य, यांची दृष्टि असेल तर 'वामन';—ल० प्रथम द्रेष्काण पापयुक्त असून त्यावर शनि, चंद्र, सूर्य, यांची दृष्टि असेल तर 'शिरोहीनजन्म'—ल० द्वितीयद्रे० पापयुक्त असून, त्यांची दृष्टि असतां, 'भुजाहीन जन्म';—आणि ल० तृतीय द्रेष्काण पापयुक्त असून, यांची दृष्टि असतां 'पादहीन जन्म';—असें जाणावें.

॥ हरिणी ॥ २०

रविशशियुतेसिंहेलम्बेकुजाकिंनिरीक्षितेनयनर
हितःसौम्यासौम्यैःसबुद्बुदलोचनः॥व्ययगृहगतश्च
द्रोवामहिंनस्त्यपरंरविर्नशुभगदितायोगायाप्याभ
वंतिशुभेक्षिताः ॥

अर्थ—सिंह ल० सूर्य, व चंद्र असून, त्यांवर शनि, मंगळांची दृष्टि असेल तर 'नेत्रहीन';—आणि सिंह ल० सूर्य, चंद्र असतां, त्यांवर शुभाशुभ ग्रहांच्या दृष्टि असतील तर 'बुद्बुदाक्ष';—व्ययस्थानीं चंद्रमा असतां 'वाम नेत्रहीन' व त्या स्थानीं सूर्य असतां 'दक्षिण नेत्रहीन';—

या प्रकारें हे व वर सांगितलेले अशुभ योग शुभग्रहांच्या दृष्टी असतां संपूर्ण फळ करीत नाहीत, अपूर्ण योग करितात; असें जाणावे.

॥ वसंततिलका ॥ २१

तत्कालमिंदुसहितोद्विरसांशकोयस्तत्तुल्यराशिस
हितेपुरतःशशांके ॥ यावानुदेतिदिनरात्रिसमान
भागास्तावद्वतेदिननिशोःप्रवदंतिजन्म ॥

अर्थ—आधान काळींचा तत्कालिक चंद्र (राशी, अंश, कळात्मक) ज्या द्वादशांशीं असेल, त्या द्वादशांशींच्या राशीवर तो चंद्रमा दहावे मासीं ज्या संधीस येतो; त्या वेळीं 'गर्भप्रसूति' होत्ये. व तें आधान लग्न (अंशकळात्मक) दिवस रात्रि संज्ञक असेल; त्याचे भागाचे उदयाइतके वेळानें "दिवसा किंवा रात्रीस जन्म" होतो.

॥ मालिनी ॥ २२

उदयतिमृदुभांशेसप्तमस्थेचमंदेयदिभवतिनिषे
कःसूतिरब्दत्रयेण॥शशिनिनुविधिरेषद्वादशेब्दे
प्रकुर्यान्निगदितमिहचिंत्यंसूतिकालेपियुक्तया ॥

अर्थ—आधान लग्न शनीच्या नवमांशीं असून, सप्तमस्थानीं जर शनि असेल तर "तीन वर्षांनीं प्रसूति,"—या प्रकारें चंद्रास असें जर असेल तर "द्वादश वर्षांनीं प्रसूति,"—याप्रमाणें या अध्यायांत सांगितलेले योग युक्तीनें जन्मकाळींही योजावे.

॥ निषेकाध्याय संपूर्ण ॥

॥ जन्मविधिर्नामाध्याय ॥ ४

(जन्माचीं लक्षणें)

॥ अनुष्टुप् ॥ १

पितुर्जातःपरोक्षस्यलग्नमिंदावपश्यति ॥

विदेशस्थस्यचरभेमध्याद्भ्रष्टेदिवाकरे ॥

अर्थ—जर जन्मलग्नावर चंद्राची दृष्टि नसेल; तर 'पितृ-परोक्ष जन्म'—सूर्य चरराशीस असून, नवमस्थानीं असेल तर "पिता विदेशीं असतां" जन्म होतो.

॥ अनुष्टुप् ॥ २

उदयस्थेपिवाग्देकुजेवास्तसमागमे ॥

स्थितेवांतःक्षपानाथेशशांकसुतशुक्रयोः ॥

अर्थ—जन्मलग्नीं शनि असतां,—किं० सप्तमस्थानीं मंगळ असतां,—किं० बुध शुक्र यांच्या मध्ये चंद्रमा असतां,—या तीनही योगांवर 'पितृपरोक्ष जन्म' होतो असे जाणावे.

॥ अनुष्टुप् ॥ ३

शशांकैपापलग्नेवावृश्चिकेशत्रिभागगे ॥

शुभैःस्वायस्थितैर्जातःसर्पस्तद्वेष्टितोपिवा ॥

अर्थ—चंद्र मंगळाच्या द्रष्ट्याणीं असून, त्याच्या द्वितीय व एकादश स्थानीं शुभ ग्रह असतील तर 'सर्प जन्म,' किं०—पाप लग्न मंगळाच्या द्रष्ट्याणीं असून; द्वितीय-

एकादशस्थानीं शुभ ग्रह असतील तर; 'सर्पवेष्टित असा जन्म' होतो.

॥ अनुष्टुप् ॥ ४ .

चतुष्पदगतेभानौशेषैर्वीर्यसमन्वितैः ॥

द्वितनुस्थैश्चयमलौभवतःकोशवेष्टितौ ॥

अर्थ—पशु राशीस सूर्य असून, वार्कीचे ग्रह सर्व द्वि-
स्वभाव राशीस बलिष्ठ असतील; तर 'कोशवेष्टित जुळें'
होईल.

॥ अनुष्टुप् ॥ ५

छागेसिहेनृषेलमेतत्स्थेसैरेवाकुजे ॥

राश्यंशसदृशेगात्रेजायतेनालवेष्टितः ॥

अर्थ—मेष, वृषभ, सिंह, हे लग्नीं शनि किंवा मंगळा-
शीं युक्त असतील; तर त्या लग्नाचे नवमांश राशीचे
अंगास 'नालवेष्टन' (अध्याय १ श्लो० ४ पहा) जाणावें.

॥ वंशस्था ॥ ६

नलग्नमिदुंचगुरुर्निरीक्षितेनवाशशांकरविणास

मागतम् ॥ सपापकोर्केणयुतोयवाशशीपरेणजा

तंप्रवदंतिनिश्चयात् ॥

अर्थ—लग्न किं० चंद्रावर गुरुची दृष्टि नसेल तर,
किं०—चंद्र सूर्य एकत्र असून त्यांवरही गुरुची दृष्टि न-
सेल तर, किं०—चंद्र पापग्रहांशीं युक्त असेल, किं०—

तो सूर्याशीं युक्त असेल, तरी 'परजात जन्म' असें निश्चयैकरून, पूर्व मुनि सांगताहेत.

॥ वैतालिका ॥ ७

क्रूरर्क्षगतावशोभनौसूर्याद्यूननवात्मजस्थितौ ॥

वध्वस्तुपिताविदेशगः स्ववाराशिवशादथोपथि ॥

अर्थ—सूर्यापासून, सप्तम, नवम, पंचम या स्थानीं पा-
पग्रह हे क्रूर ग्रहांचे राशीस असतील; तर 'पितृ-
बंधन,' सूर्यस्थित राशीप्रमाणें;—स्थिर असतां स्वदेशीं;
चर अ० विदेशीं; द्वि० स्व० असतां मध्यंतरीं; असेल
असें जाणावें.

॥ वैतालिका ॥ ८

पूर्णेऽशशिनिस्वराशिगेऽसौम्येलन्नगतेऽशुभेऽसुखे ॥

लग्नेऽजलजेऽस्तगेऽपिवाचंद्रेऽपोतगताप्रसूयते ॥

अर्थ—पूर्ण चंद्र असा स्वराशीस, व बुध लग्नीं, आणि च-
तुर्थ स्थानीं शुभ ग्रह, असें असेल तर; किं०—जल-
राशी लग्नीं, व चंद्र सप्तम स्थानीं, असें असेल तर; "नौ-
केमध्ये जन्म" होतो, असें जाणावें.

॥ वैतालिका ॥ ९

आप्योदयमाप्यगः शशीसंपूर्णः समवेक्षतेऽथवा ॥

मेघूरणबंधुलन्नगः स्यात्सूतिः सलिलेन संशयः ॥

अर्थ—जन्मलग्नीं जळराशी व चंद्रही कोठेंतरी जळरा-
शीस असेल तर; किंवा—पूर्ण चंद्र त्या जळलग्नास

पाहात असेल;—किं० जळराशीनें युक्त असा तो चंद्र दशम, चतुर्थ, लग्न या स्थानीं असेल तर; “जळामध्ये जन्म” (समीप) निःसंशय होतो.

॥ वैतालिका ॥ १०

उदयोदुपयोर्व्ययस्थितेगुप्त्यांपापनिरीक्षितेयमे॥

अलिकर्कियुतेविलग्नगेसौरेशीतकरेक्षितेवटे ॥

अर्थ—जन्मलग्नीं चंद्र व व्ययस्थानीं शनि असून, ते पापग्रहांच्या दृष्टीनें युक्त असतील तर; ‘कारागृहीं जन्म,’ शनि वृश्चिक किंवा कर्केस असतां, लग्नीं असेल; व त्याजवर चंद्राची दृष्टि असेल; तर “भुयारामध्ये” जन्म होतो. असें जाणावे.

॥ वैतालिका ॥ ११

मंदेजगतेविलग्नगेबुधसूर्येदुनिरीक्षितेक्रमात्॥

क्रीडाभवनेसुरालयेसोखरभूमिषुचप्रसूयते ॥

अर्थ—जळराशीचा शनि लग्नीं असून, त्यावर बुधाची दृष्टि असेल; तर “क्रीडास्थानीं जन्म”—त्यावर सूर्याची दृष्टि असेल; तर “देवालयांत ज०”—त्यावर चंद्राची दृष्टि असेल; तर “उकीरड्यावर ज०.”

॥ उपजातिका ॥ १२

नृलग्नगंप्रेक्ष्यकुजःस्मशानेरम्येसितेंदूगुरुरग्निहोत्रे॥

रविर्नरेंद्रामरगोकुलेषुशिल्पालयेजःप्रसवंकरोति॥

अर्थ—मनुष्य राशीचा शनि लग्नीं व त्यावर मंगळाची दृष्टि असेल; तर 'स्मशानांत जन्म'—त्यावर शुक्रचंद्रांची दृष्टि असेल; तर "रम्यस्थानीं ज०"—गुरूची दृष्टि असतां; "अग्निहोत्रीं ज०"—सूर्याची दृष्टि असतां; "राजगृह, देवालय, गोशाळा यांत जन्म"—बुधाची दृष्टि असतां; "शिल्प कारखान्यांत ज०" असें जाणावें.

॥ वैतालिका ॥ १३

राश्यंशसमानगोचरेमार्गेजन्मचरेस्थिरेगृहे ॥

स्वर्क्षाशगतेस्वमंदिरेवलयोगात्फलमंशकर्क्षयोः॥

अर्थ—जन्मराशि व तिचा नवमांश यांमध्ये जें बलवान् असेल तत्सदृश प्राणी जे त्यांचा व्यवहारमार्गासन्निध चर, स्थिर, द्विस्वभाव, या प्रकारचे स्थळीं जन्म जाणावें.—जन्मलग्न स्वनवमांशीं असतां "स्वगृहीं जन्म."

॥ वैतालिका ॥ १४

आराकृजयोस्त्रिकोणगेचंद्रेऽस्तेचविसृज्यतेवया ॥

दृष्टेमरराजमंत्रिणादीर्घायुःसुखभाक्चसःस्मृतः ॥

अर्थ—मंगळ, शनि, चंद्र हे एकत्र होऊन; नव, पंचम, सप्तम, यांतून एके स्थानीं असतील तर "वाळकास माता टाकिले"—परंतु त्यांवर गुरूची दृष्टि जर असेल; तर "तें दीर्घायु व सुख भोगील" असें जाणावें.

॥ वसंततिलका ॥ १५

पापेक्षितेतुहिनगावुदयेकुजेस्तेत्यक्तोविनश्यतिकु
जार्कृजयोस्तथापे ॥ सौम्येपिपश्यतितथाविधह
स्तभेति सौम्ये तरेषु परहस्तगतोप्यनायुः ॥

अर्थ—चंद्र हा लग्नीं व त्यावर पापग्रहांची दृष्टि असून, मंगळ सप्तम स्थानीं असेल तर; “तें वाळक नाश पावेल.”—शनि, मंगळ, एकादश स्थानीं असून, त्या लग्नस्थ चंद्रावर सौम्य ग्रहांची दृष्टि असेल तर; त्या ग्रहासारखे “शुभजनाचे हस्तकीं तें जाईल.”—व अन्यग्रह दृष्टीनें “परहस्तींगेलेंतरी, आयुष्यहीन” असें जाणावें. (गुरुदृष्टीनें आयुष्मान्)

॥ वैतालिका ॥ १६

पितृमानृगृहेषुतद्वलात्तरुशालादिबुनीचगैःशुभैः॥

यदिनैकगतैस्तुवीक्षितौलघ्नेदूविजनेप्रसूयते ॥

अर्थ—पितृ, मातृ, संज्ञक ग्रहांच्या वळाप्रमाणें (निषे० श्लो० ५ पहा) “मातुलीं किं० पितृगृहीं जन्म” जाणावा.—शुभग्रह नीचींचे असतील तर ‘वृक्षाखालीं’ किं० ‘विस्तीर्णस्थळीं’ जन्म.—सर्वग्रह एकस्थानीं जमले असून, ते लग्न व चंद्र यांस जर पाहात नसतील, तर “निर्जनस्थळीं जन्म” (अरण्यांत) असें जाणावें.

॥ मंदाक्रांता ॥ १७

मंदक्षीशेशशिनिहिवुकेमंददृष्टेऽब्जगेवातद्युक्ते

वातमसिशयनं नीचसंस्थैश्चभूमौ ॥ यद्वद्राशि

व्रजतिहरिजंगर्भमोक्षस्तुतद्वत्पापैश्चद्रास्मर

सुखगतैःक्लेशमाहुर्जनन्याः ॥

अर्थ—चंद्र हा शनीशीं युक्त किं०—शनीच्या नवमांशीं ; किं०—शनीच्या दृष्टीनें युक्त ; किं०—जलराशीस किं० वा जलनवमांशीं ; किं०—चतुर्थस्थानीं असला ; तर

“अंधकारांत शयन”—एकाहून अधिक ग्रह नीचींचे असतील; तर “भूमीवरच शयन” आणि लग्नराशि ज्या अंगाने उदयास आली असेल, (रा० प्रभे० श्लो० १० पहा) त्याप्रमाणे. “गर्भमोचन;”—पापग्रह चंद्रासह सप्तम किं० चतुर्थस्थानीं असतील; तर “जननीस कष्टकारक” असें पूर्वमुनि सांगतात.

॥ इंद्रवज्रा ॥ १८

स्नेहःशशांकादुदयाच्चवर्तिर्दीपोर्कयुक्तर्क्षवशाच्च
राद्यः॥द्वारंचतद्वास्तुनिकेंद्रसंस्थैर्ज्ञेयंग्रहैर्वीर्यस
मन्वितैर्वा ॥

अर्थ—चंद्राप्रमाणें तेल; लग्नाप्रमाणें वात; व सूर्याचे राशी व स्थानाप्रमाणें “दीपकचर स्थिर व त्याची स्थानदिशा”—आणि केंद्रस्थित ग्रहामध्ये जो बळिष्ठ असेल (अ० २ श्लो० ९) त्याचे दिशेस “सूतिकागृहाचें द्वार” असें जाणावें.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १९

जीर्णसंस्तुतमर्कजेक्षितिसुतेदग्धनवंशीतगौका
ष्टाढ्यंनट्टंरवौशशिसुतेतन्नैकशिल्प्युद्भवं ॥ २
म्यंचित्रयुतंनवंचभृगुजेजीवेदृढंमंदिरंचक्रस्थै
श्वयथापदेशरचनांसामंतपूर्वावेदेत् ॥

अर्थ—जन्मकाळीं बळवान् जो ग्रह असेल, त्यासारखें ‘सूतिकागृह’ जाणावें. शनीचें जीर्ण, मंगळाचें जळकें, (धुरकटही) चंद्राचें नवें, सूर्याचें बहुकाष्ठ अदृढ, बुधाचें चित्रविचित्र, शुक्राचें रम्य नवें चित्रित, गुरूचें

मज्जुत बांधलेलें;—आणि राशिचक्राची त्या समयीं जशी रचना असेल, तशी आसपासची रचना कारणें पाहून, कल्पनेनें सांगावी.

॥ दौधकं ॥ २०

मेषकुलीरनुलालिघटैः प्रागुत्तरतोगुरुसौम्यगृहेषु ॥
पश्चिमतश्चवृषेणनिवासोदक्षिणभागकरौमृगसिंहौ ॥
अर्थ—मेष, कर्क, तूळ, वृश्चिक, कुंभ, ह्या जन्म-
लग्नावर किं० लग्नाचे नवमांशावर गृहाचे पूर्व बाजूस;—
धन, मीन, मिथुन, कन्या, यांवर उत्तर बाजूस;—वृष-
भावर पश्चिमेस;—आणि मकर, सिंह यांवर दक्षिणेस;—
“सूतिकास्थान” जाणावें.

॥ वैतालिका ॥ २१

प्राच्यादिगृहक्रियादयोद्वौद्वौकोणगताद्विमूर्तयः ॥
शय्यास्वपिवास्तुवद्वदेत्पादैः षट्त्रिनवांत्यसंस्थितैः ॥
अर्थ—मेष, वृषभ या लग्नीं किंवा या नवमांशावर पूर्वस;—
मिथुनावर आग्नेयीस;—कर्क, सिंह यांवर दक्षिणेस;—कन्या
नैऋत्येस;—तूळ, वृश्चिक, पश्चिमेस;—धन वायव्येस;—मक-
र, कुंभ उत्तरेस;—मीन ईशान्येस;—याप्रमाणें “शय्या
ह्म० बाजेचें ठिकाण” सांगावें, व त्या “शय्येचे पाय”
तृतीय, षष्ठ, नवम, व्यय, या स्थानस्वरूपाप्रमाणें जाणावे.

॥ अनुष्टुप् ॥ २२

चंद्रलग्नांतरगतैर्ग्रहैः स्युरूपसूतिकाः ॥
बहिरंतश्चचक्रार्धेदृश्यादृश्येन्यथापरे ॥

अर्थ—चंद्र व लग्न यांचे मध्ये जितकी ग्रहसंख्या असेल तितक्या “उपसूतिका ह्य० जवळच्या वाया,” त्या वेळच्या दृश्य राशिचक्रार्धाप्रमाणे वाहेर; व अदृश्य राशिचक्रार्धाप्रमाणे आंत सांगाव्या. अन्य आचार्यांचे मत याहून उलटे रीतीने आहे.

॥ दोधक ॥ २३

लग्ननवांशपतुल्यतनुस्याद्वीर्ययुतग्रहपतुल्यतनुर्वा ॥

चंद्रसमेतनवांशपवर्णःकादिविलग्नविभक्तभगान्नः ॥

अर्थ—लग्नाच्या नवमांश स्वामीप्रमाणे; किं०—सर्व ग्रहांमध्ये जो अधिक बळवान् असेल त्याचे स्वरूपाप्रमाणे; “वाळकाची शरीराकृति (अ० २ श्लो० ८ ते ११ पहा) जाणावी.—आणि चंद्र राशीच्या नवमांश स्वामिसारिखा “ त्याचा रंग ” जाणावा.—शिरप्रभृति अवयव लग्नापासून, राशीच्या लहानमोठेपणाचे प्रमाणाने (अ० २ श्लो० १९ पहा) जाणावे.

शार्दूलविक्रीडित ॥ २४

कंठकुश्रोत्रनसाकपोलहनवोवत्क्रंचहोरादयस्ते

कंठांसकवाहुपार्श्वहृदयंक्रोडानिनाभिस्ततः ॥ व

स्तिःशिश्वगुदेततश्चवृषणावूरूततोजानुनीजंघेघ्नि

त्युभयत्रवाममुदितैर्द्रेष्काणभागैस्त्रिधा ॥

अर्थ—शिर, नेत्र, कर्ण, नासिका, गाल, हनुवटी व मुख; हा प्रथम द्रेष्काण भाग;—कंठ, खांदे, दंड, कुशी, हृदय, उदर, नाभि; हा दुसरा द्रेष्काण भाग;—वस्ति, शिश्व गुद,

वृषण, मांड्या, गुडघे, पोटर्या, पावलें, हा तिसरा द्रेष्काण भाग;—या प्रकारें शरीराचे तीन भाग आहेत; त्यांत उदित चक्रार्धास 'डावें अंग,' व अनुदित चक्रार्धास 'उजवें अंग' असें जाणावें.—

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ २५

तस्मिन्पापयुतेव्रणंशुभयुतेदृष्टेचलक्षमादिशेत्स्वक्षांशे
स्थिरसंयुतेषुसहजःस्यादन्यथागंतुकः ॥ मंदेश्मानि
लजोमिश्रस्त्रविषजोभौमेवुधेभूभुवः सूर्यकाष्ठचतु
ष्पदेषुहिमगौशृंग्यञ्जजोन्यैःशुभम् ॥

अर्थ—लक्षाच्या ज्या द्रेष्काणीं जन्म असेल, त्या द्रेष्काणाचे अवयवांचे डावे किंवा उजवे अंगावर कुंडलींतील स्थितीप्रमाणें, पापग्रहांचे ठिकाणीं 'व्रण' व शुभ ग्रहांचे ठिकाणीं “तीळ, मस, चट्टे” होतात. ते ग्रह तेथें प्रत्यक्ष किंवा त्यांची दृष्टि त्या स्थानीं असल्यास, ही उत्पन्न होतात.—ग्रह जर स्वराशीस, स्वनवमांशीं, किं० स्थिर राशीस असतील, तर “तीं चिन्हें जन्मावरोवरच उत्पन्न असतील.”—अन्य प्रकारें मागाहून “आगंतुक चिन्हें” होतील.—शनि पाषाण वायूपासून;—मंगळ अग्नि, शस्त्र, विष, यांपासून;—बुध पृथ्वीपासून;—सूर्य काष्ठ, चतुष्पाद यांपासून;—चंद्र शृंग, जलोद्भव, यांपासून;—वाकींचे गुरू, शुक्र हे शुभ; या प्रकारें शरीरावरील व्रणादिकांचीं कारणें जाणावीं.

॥ हरिणी ॥ २६

समनुपतितायस्मिन्भागेत्रयः सबुधाग्रहाभवति
 नियमात्तस्यावाप्तिः शुभेष्वशुभेषु वा ॥ व्रणरुदशु
 भः षष्ठेदेहेतनोर्भसमाश्रितेतिलकमंसरुद्रष्टः
 सौम्यैर्युतश्चसलक्ष्मवान् ॥

अर्थ—तीन ग्रह व चवथा बुध असे एकत्र होऊन,
 कोणत्याही स्थानीं असतील तर; (मग ते शुभ किं०
 पाप असले तरी) निश्चयेंकरून, ते (वर सांगितलेले)
 'व्रण मशकादिक प्राप्त' होतील.—षष्ठ स्थानीं पापग्रह
 असेल, तर लग्नापासून जो साहावा राशि तो कालांग
 (अ० १ श्लो० ४ पहा.) भागाप्रमाणें त्या त्या शरी-
 राचे अवयवावर "व्रण" करील.—आणितो पापग्रह शुभ-
 दृष्ट असेल; तर 'तील'—तोच शुभग्रहाशीं युक्त असेल;
 तर "चिन्ह" करील. असें जाणावें.

॥ जन्मविधिर्नामाध्यायसंपूर्ण ॥ ५

॥ अरिष्टाध्यायः ॥ ६

(मृत्यूचीं लक्षणें)

॥ विदुन्माला ॥ १

संध्यायांहिमदीधितिहोरापौर्भातगतैर्निधनाय ॥
 प्रत्येकं शशिपापसमेतैः केद्वैर्वासविनाशमुपैति ॥

अर्थ—चंद्राचा हेरिमध्ये लग्न उदित असून, संध्यासमय असेल; व पापग्रह हे पापनवमांशीं असतील तर; किं०—चंद्र पापयुक्त असून, प्रत्येक केंद्रही पापयुक्त असेल तर;—“मृत्युकारक” योग जाणावा.

॥ इंद्रवज्रा ॥ २

चक्रस्यपूर्वापरभागेषुकूरेषुसौम्येषुचकीटलग्ने ॥

क्षिप्रंविनाशंसमुपैतिजातःपापैर्विलग्नास्तमयाभितश्च ॥

अर्थ—चक्राच्या (कुंडली) चतुर्थ स्थानापासून दशम स्थानापर्यंत वरचे लग्नाकडील अंगास “पूर्वार्ध,” व सप्तम स्थानाकडील अंगास “अपराध” ह्मणावे. तेव्हां चक्राच्या पूर्वार्धां कूर ग्रह व अपराधी सौम्य ग्रह असून, लग्न-राशि कीटजाती असेल तर; किं०—पापग्रह लग्न किं० सप्तमस्थानाच्या दोहों वाजूस युक्त असतील तर;—“तत्काळ प्राणनाश” होतो असे जाणावे.

॥ अनुष्टुप् ॥ ३

पापावुदयास्तगतौकूरेणयुतश्चशशी ॥

दृष्टश्चशुभैर्नयदामृत्युश्चभवेदचिरान् ॥

अर्थ—जर लग्नी व सप्तमस्थानीं पापग्रह आणि चंद्रही पाप-ग्रहाशीं युक्त असेल, व त्या चंद्रावर शुभग्रहाची पणदृष्टि नसेल; तर ‘शीघ्रमरण’ जाणावे.

॥ अनुष्टुप् ॥ ४

क्षीणेहिमगौव्ययोगेपापैरुदयाष्टमगैः ॥

केंद्रेषुशुभाश्चनचेत्क्षिप्रंनिधनंप्रवदेत् ॥

अर्थ—क्षीणचंद्र द्वादशस्थानीं असून, लग्न व अष्टमस्थानीं पापग्रह, आणि केंद्रीं कोणीही शुभ ग्रह नसेल ; तर 'शीघ्रमरण' जाणावे.

॥ अनुष्टुप् ॥ ५

कूरेणसंयुतःशशीस्मरांत्यमृत्युलग्नः ॥

कंठकात्वहिःशुभैरवीक्षितश्चमृत्युदः ॥

अर्थ—चंद्र हा क्रूर ग्रहाशीं युक्त होऊन, सप्तम, अष्टम, लग्न, ह्या स्थानीं असेल, व शुभ ग्रह हे केंद्राबाहेर असून, चंद्रास पाहात नसतील; तर 'मृत्युदायक' असें जाणावे.

॥ पृथ्वी ॥ ६

शशिन्यरिविनाशगेनिधनमाशुपापेक्षितेशुभैरथ
समाष्टकंदलमतश्चमिश्रैस्थितिः॥असद्विरवलो
कितेबलिभिरत्रमासंशुभेकलत्रसहितेचपापवि
जितेविलग्नाधिपे ॥

अर्थ—चंद्र हा षष्ठ किंवा अष्टमस्थानीं असतां, जर त्यावर पापग्रहाची दृष्टि असेल, तर 'तत्काळ मृत्यु'—पण त्या चंद्रावर जर शुभ ग्रहाची दृष्टि असेल; तर 'आठ वर्षे आयुष्य'—जर मिश्र दृष्टि असेल; तर 'चार वर्षे आयुष्य'—शुभग्रह षष्ठाष्टम स्थानीं असून, पाप ग्रह व-
ळिष्ट होत्साते, त्यांस पाहात असतील तर ;—किं० लग्न-
पती सप्तम स्थानीं पापग्रहाशीं युक्त असतां, त्याणें त्या लग्नपतीस जिकिलें असेल; तर "एक मासानें मृत्यु" होतो.

॥ मंदाक्रांता ॥ ७

लग्नेक्षीणेशशिनिनिधनरंघ्रकेंद्रेषुपापैः पापांत
स्थेनिधनहिबुक्यूनयुक्तेचचंद्रे ॥ एवंलग्नेभव
तिमदनच्छिद्रसंस्थैश्चपापैर्मात्रासाद्धयदिचनशु
भैर्वीक्षितःशक्तिभृद्भिः ॥

अर्थ—क्षीण चंद्र लग्नीं, आणि अष्टम स्थानीं व केंद्रीं
पापग्रह असतील तर;—किंवा पापग्रहांच्या मध्ये, असा चंद्र
अष्टम, चतुर्थ, सप्तम, या स्थानीं असेल तर; “मरणयो-
ग” जाणावा.—चंद्र लग्नीं, व पापग्रह सप्तम, अष्टम
या स्थानीं असून, त्यांजवर शुभग्रह जर बळिष्ठ दृष्टी-
ने पाहात नसतील तर; “मातेसह बाळकास मरण”
जाणावे.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ८

राश्यंतगेसाद्भिरवीक्ष्यमाणेचंद्रेत्रिकोणोपगतैश्चपापैः ॥
प्राणैःप्रयात्याशुशिशुर्वियोगमस्तेचपापैस्तुहिमांशुलग्ने ॥
अर्थ—राशीच्या अंत्य नवमांशीं चंद्र हा शुभ ग्रहाच्या
दृष्टीने हीन असा व त्याचे नव, पंचम स्थानीं पापग्रह
असतील तर; किं०—लग्नीं चंद्र, व सप्तम स्थानीं पापग्रह,
असें असेल तर; ‘तत्काळ तें बाळक प्राण टाकील.’

॥ हरिणी ॥ ९

अशुभसहितेग्रस्तेचंद्रेकुजेनिधनाश्रितेजननिसु
तयोर्मृत्युर्लग्नेरवौतुसशस्त्रजः ॥ उदयतिरवौशी

तांशौवात्रिकोणविनाशगैर्निधनमशुभैर्वीर्योपेतैः
शुभैर्नयुतेक्षिते ॥

अर्थ—राहुग्रस्त असा चंद्र, पापग्रहाशीं युक्त होत्सा-
ता लग्नीं असेल, व मंगळ अष्टमस्थानीं असेल तर; 'मा-
ता व बाळक यांस मृत्यु'.—राहुग्रस्त असा सूर्य लग्नीं पाप-
ग्रहाशीं युक्त असेल व मंगळही अष्टम स्थानीं असेल तर;
“तोमृत्यु शस्त्रापासून होईल” असे जाणावे.—सूर्य किंवा
चंद्र हे लग्नीं असून, पापग्रह नव, पंचम व अष्टम
स्थानीं असतील; आणि शुभ ग्रह हे वळिष्ठ असे त्यांशीं
युक्त किंवा त्यांस पाहातही नसतील तर “मृत्युकारक
योग” जाणावा.

॥ अपवत्का ॥ १०

असितरविशशांकभूमिजैर्व्ययनवमोदयनैधनाश्रितैः ॥
भवतिमरणमाशुदेहिनांयदिवलिनागुरुणानवीक्षिताः ॥

अर्थ—व्ययस्थानीं शनि, नवमस्थानीं सूर्य, लग्नीं चंद्र,
अष्टमस्थानीं मंगळ, असे ग्रह असतां; त्यांवर गुरु जर
वळवान् दृष्टीनें पाहात नसेल; तर “त्या प्राण्यास शीघ्र
मरण” योग जाणावा.

॥ पुष्पिताग्रा ॥ ११

सुतमदननवांत्यलग्नरंध्रेष्वशुभयुतोमरणायशीत
राश्मिः ॥ भृगुसुतशशिशुत्रदेवपूज्यैर्यदिवलिभि
नयुतोवलोक्तोवा ॥

अर्थ—चंद्र हा पापग्रहाशीं युक्त असा पंचम, सप्तम, नवम, द्वादश, लग्न, अष्टम ह्या स्थानीं असून ; तो शुक्र, बुध, गुरु, हे बळिष्ठ असतां त्यांशीं युक्त किं० दृष्टही नसेल; तर “ मरणप्राप्ति ” असें जाणावें.

॥ भ्रमरविलसिता ॥ १२

योगेस्थानंगतवतिबलिनश्चंद्रेस्ववातनुग्रहमथवा ॥

पापैर्दृष्टेवलवतिमरणवर्षस्यांतो किल मुनिगदितम् ॥

अर्थ—चंद्र हा, बळिष्ठ पापग्रहाच्या स्थानीं किं०—लग्ना येईल तेव्हां; किं०—स्वस्थानीं येईल तेव्हां;—वर्षामध्ये या प्रकारें जेव्हां तो पापग्रहांचा दृष्टित येईल; तेव्हां ‘मृत्यु;’ असें निश्चयेंकरून, पूर्व मुनि जे त्याहीं सांगितले आहे.

॥ अरिष्टाध्यायसंपूर्ण ॥ ६

॥ आयुर्दायाध्यायः ॥ ७

(आयुष्यनिश्चय)

॥ पुष्पिताग्रा ॥ १

मययवनमणित्यशक्तिपूर्वैर्दिवसकरादिषु वत्सराः प्रदिष्टाः ॥ नवतिथिविषयांश्च भूत रुद्रैर्दशसहिता दशभिः स्वतुंगभेषु ॥

अर्थ—मय, यवन, मणित्य, पाराशर, आदिकरून,

यांहीं सूर्यादिग्रह स्वोच्चराशीस असतां, त्यांचीं आयुर्दाय वर्षे या क्रमानें सांगितलीं आहेत.

सू.	चं.	मं.	बु.	गु.	शु.	श.	एकून.
१९	२५	१५	१२	१५	२१	२०—	१२७.

॥ मंदाक्राता ॥ २

नीचेतोद्ध्वंसनिहिततश्चांतरस्थेनुपातोहोरात्वं
शप्रतिममपरेराशितुल्यंवदंति ॥ हित्वावक्रंरिपु
ग्रहगतैर्हीयतेस्वत्रिभागः सूर्योच्छिन्नद्युतिषुचद
लंप्रोद्भ्यशुक्रार्कपुत्रौ ॥

अर्थ—तेच ग्रह आपल्या नीचराशीस असतां त्यांचीं वर सांगितलेलीं वर्षे अर्ध प्रमाणानें कमी होतात ती अशीं.

सू.	चं.	मं.	बु.	गु.	शु.	श.	ए.
२॥	१२॥	७॥	६	७॥	१०॥	१०—	६२॥

यास्तव या अंतरांत असलेल्या ग्रहांचीं आयुर्दाय वर्षे त्रैराशिकाचे प्रमाणानें उत्पन्न करावीं. लग्नाचीं वर्षे, उदयास आलेले, नवमांशा इतकीं घ्यावीं. अन्य-मतानें राशितुल्य अंकाइतकीं वर्षे घ्यावीं असें आहे. मंगळावांचून; इतर ग्रह शत्रुगृहीं असतां, त्यांचा वर्षसंख्येंतून तिसरा भाग कमी होतो.—शनि, शुक्र, यांवांचून; अस्तंगत असलेल्या ग्रहांचीं अर्ध भागांनीं वर्षे कमी होतात.

॥ प्रहर्षिणी ॥ ३

सर्वाध्वनिचरणपंचषष्ठभागाः क्षीयंत्येव्ययभवना

दसत्सुवामम् ॥ सत्स्वर्धहसतितथैकराशिगा
नामेकौशंहरतिवलीतथाहसत्यः ॥

अर्थ—सुगमोपायास्तव हे खाली कोष्टक दाखविलें आहे.
स्थाने—व्यय. एका. दश. नव. अष्ट. सप्त.
पापग्र.—सर्व अर्ध, तिसरा, चवथा, पाचवा, साहावा,
शुभग्र.—अर्ध चवथा, साहावा, अठवा, दहावा, बारावा,
या प्रमाणानें आयुर्दायांचे वर्षांतून, त्या त्यास्थानी अ-
सलेल्या, प्रत्येक ग्रहाचीं वर्षे कमी होतात. एकराशीस
एकत्र असलेल्या ग्रहांमध्ये जो वळवान्, त्याचा त्याचे
आयुष्यांतून एक भाग कमी होतो. (असेच सत्या-
चार्य यांनीही सांगितलें आहे.)

॥ वसंततिलका ॥ ४

साध्वोदितोदितनवांशहतात्समस्ताद्भागोष्टयुक्त
शतसंख्यमुपैतिनाशम् ॥ क्रूरेविलग्नसहितेवि
धिनात्वनेनसौम्येक्षितेदलमतःप्रलयंप्रयाति ॥

अर्थ—लग्नाचे उदयास आलेले, सर्व नवमांश राशि-
चक्राच्या (दृश्यक भागाचे) उदित नवमांशांमध्ये
मिळवून; त्या संख्येनें सर्व एकत्र केलेल्या आयुर्दाय
वर्षांचे संख्येस गुणून; त्या गुणाकारास १०८ चा
भाग द्यावा. येतील तीं वर्षे. क्रूरग्रह लग्नीं असल्यास,
त्या एकंदर वर्षसंख्येतून कमी करावी. आणि जर
त्या लग्नावर शुभग्रहाची दृष्टि असेल, तर अर्धसंख्या
मात्र कमी करावी.

॥ शिखरिणी ॥ ५

समाःषष्टिर्द्विधामनुजकरिणांपंचचनिशाहया
नांद्वात्रिंशत्वरकरभयोःपंचककृतिः ॥ विरू
पासाप्यायुर्वृषमहिषयोर्द्वादशशुनां स्मृतंछा
गादीनांदशकसहिताःषट्चपरमम् ॥

अर्थ—एकशेंवीस १२० वर्षे आणि पांच दिवस व रात्रि, इतके परमायुष्य मनुष्य व हत्ती यांचें; अश्वाचें वत्तिस; उंट, गाढवे यांचें पंचवीस; गार्ई ह्मशी यांचें चोवीस; कुठ्याचीं बारा; शेळ्या मेंढरे यांचीं सोळा; याप्रमाणें ‘परमायुष्याचीं वर्षे’ आहेत.

॥ पुष्पिताग्रा ॥ ६

अनिमिषपरमांशकेविलग्नेशशितनयेगविपंचव
र्गलिप्ते ॥ भवतिहिपरमायुषःप्रमाणंयदिसकलाः
सहिताःस्वतुगभेषु ॥

अर्थ—जर लग्नीं मीनराशि शेवटच्या नवमांशीं (वर्गोत्तम;) व बुध वृषभेस पंचवीस अंश व बाकीचे सर्व ग्रह आपल्या उच्चराशीस असतील; तर ते ‘पूर्णपरमायु’ होतें. असें जाणावें.

॥ शालिनी ॥ ७

आयुर्दायंविष्णुगुप्तोपिचैवंदेवस्वामीसिद्धसेनश्चक्रे॥ दो
षश्चैषांजायतेष्टावरिष्टंहित्वानायुर्विंशतेःस्यादधस्तात्॥
अर्थ—विष्णुगुप्त, देवस्वामी, सिद्धसेन, यांणीं हा

असा आयुर्दाय केला आहे. यामध्ये दोष आहे. आठ वर्षे अरिष्टाची टाकून, पुढच्या एकशे वीस वर्षांतही आयुष्यहीन असतात.

॥ शालिनी ॥ ८

यस्मिन्योगेपूर्णमायुःप्रदिष्टं तस्मिन्प्रोक्तं चक्रवर्ति
त्वमन्यैः ॥ प्रत्यक्षोयंतेषु दोषः करोपि जीवत्या
युः पूर्णमर्थे विनापि ॥

अर्थ—ज्या योगावर पूर्ण परमायु सांगतात, (वर श्लो० ६)
त्याजवर तर किती एक आचार्यांचे मताने 'चक्रवर्तित्व'
राजयोग असतो; परंतु कित्येक 'दरिद्रांतही पूर्णायुषी'
असतात. तेव्हां हाच दोष प्रत्यक्ष त्यांमध्ये आहे.

॥ उपच्छदसिका ॥ ९

स्वमतेन किलाह जीव शर्मा ग्रहदायं परमायुषः स्वरांशम् ॥
ग्रहभुक्तनवांशतुल्यं बहुसाम्यं समुपैतिसत्यवाक्यम् ॥

अर्थ—जीव शर्मा, तर परमायुष्याच्या सप्तमांशाइत-
की प्रत्येक ग्रहांची आयुर्दाय वर्षे आपल्याच मताने
निश्चय करून, सांगतो. (बहुसंमत नाही. हा त्यांतही
दोष आहे.) अनेक आचार्यांस संमत असे सत्या-
चार्य यांचे मताने तर, ग्रह जितके नवमांश; राशीवर
भुक्त झाला असेल, तितक्या राशीचे अंकाइतकी त्या ग्र-
हांची आयुर्दाय वर्षे—असे आहे.

॥ आर्या ॥ १०

सत्योक्ते ग्रहमिष्टं लिप्तिं कृत्वा शतद्वयेनाप्तं ॥
मंडलभागविशुद्धे वृद्धाः स्युः शेषात्तु मासाद्याः ॥

अर्थ—सत्याचार्य यांचे मतानें आयुर्दाय करणें असेल, तर स्पष्ट ग्रहाच्या (अंशकळादिकांच्या) सर्व विकळा करून, त्यांस २०० दोनशांनीं भागावें. व त्या भागाकारास बारा १२ चा भाग द्यावा. येतील तीं वर्षे ; व बाकी राहिल तिचे मासादिक करावें.

॥ वशस्था ॥ ११

स्वतुंगवक्रोपगतैस्त्रिसंगुणं द्विरुत्तमस्वांशकभत्रि
भागैः ॥ इयान्विशेषस्तुभदत्तभाषितेसमानम
न्यत्प्रथमेऽप्युदीरितम् ॥

अर्थ—सत्याचार्य यांचे मतानें; ग्रह आपल्या स्वराशीस किं०—वर्गोत्तमनवमांशीं किं०—स्वनवमांशीं किं०—स्वद्रेष्काणीं असतां ; आलेल्या आयुर्दाय वर्षांची दुप्पट करावी. आणि स्वोच्चराशीस किंवा वक्र असतां; तिप्पट करावी. इतकें विशेष आहे. बाकीचें कर्तव्य ते वर सांगितलें आहे. ह्र० श्लोक २।३ यात सांगितल्या प्रमाणें करावें.

॥ इंद्रवज्रा ॥ १२

किंत्वत्रभांशप्रतिमंददातिवीर्यान्विताराशिसमंचहोरा॥
क्रूरोदयेचोपचयःसनात्रकार्यचनाद्वैःप्रथमोपदिष्टैः ॥

अर्थ—लग्नाचीं वर्षे भुक्त नवमांश अंकातुल्य ध्यावीं. (किं० विकळदिं करून २०० नीं भागावें इ०) व लग्न वळिष्ट असेल, तर राशीच्या अंकाइतकीं वर्षे ध्यावीं.—क्रूर ग्रह लग्नीं असतां. इ०, व पूर्वी सांगितलेल्या, ग्रहांची

वर्षे इ० (श्लोक १।१।२ यांत सांगितलेलीं) एथें घेऊ नये.

॥ इंद्रवज्रा ॥ १३

सत्योपदेशोवरमत्रकिंतुकुर्वत्ययोग्यंबहुवर्गिणाभिः॥

आचार्यकत्वंचबहुव्रतायामेकंतुयत्भूरितदेवकार्यम् ॥

अर्थ—सत्याचार्यांनीं सांगितलेला आयुर्दाय वर सांगितलेल्या अन्य प्रकाराहून उत्तम आहे; कारण अन्य आचार्य तर ग्रह जितके बलानीं युक्त असेल, तितके वेळा दुप्पट किंवा तिप्पट करण्यास सांगतात, (तें अयोग्य आहे,) परंतु सत्याचार्य तर त्या ठिकाणीं एकच वेळ दुप्पट किं० तिप्पट करण्यास सांगतात. तसेंच करावें. (श्लो० ११ प्र०)

॥ पुष्पिताग्रा ॥ १४

गुरुशशिसहितेकुलीरलग्नेशशितनयेभृगुजेचकें

द्रयाते ॥ भवरिपुसहजोपगैश्चशेषैरमितमिहा

युरनुक्रमाद्विनास्यात् ॥

अर्थ—वर सांगितलेल्या आयुर्दायाचे अनुक्रमाहून, ही 'अपरिमित आयुष्य' ह्या योगावर जन्म झाला असतां होतें. तो योग.—गुरुचंद्र, हे कर्कराशीस लग्नीं प्राप्त असावेत, व बुध शुक्र, हे केंद्रावर असावेत. आणि बाकीचे ग्रह एकादश, षष्ठ, तृतीय, या स्थानी असावेत, लग्ने तो 'अपरिमितायुष्य योग' होतो (वरील क्रमाशिवाय.)

॥ आयुर्दायाध्याय संपूर्ण ॥ ७

॥ दशांतर्दशाध्यायः ॥ ८

(आयुष्यांतील सुखदुःखांचे भेद)

॥ मालिनी ॥ १

उदयरविशशांकप्राणिकेंद्रादिसंस्थाःप्रथमवयसि
मध्येत्येचदद्युःफलानि॥नहिनफलविपाकःकेंद्रसं
स्थाद्यभावेभवतिहिफलपंक्तिःपूर्वमापोक्लिमेपि ॥

अर्थ—लग्न, सूर्य, चंद्र, यांतून; जे वळवान् असेल. त्याचे केंद्र, पणफरादिकस्थ ग्रहांचे क्रमानें, प्रथम, मध्य, अंश वयामध्ये, दशेचा फलपाक होतो. लग्नजे लग्न जर वळवान् आहे, तर प्रथम वयामध्ये दशा वळवान् होत्ये;—सूर्य वळवान् आहे, तर मध्य वयामध्ये;—व चंद्र वळवान् आहे तर अंश वयामध्ये;—आतां या तिघांमध्ये प्रत्येकांचे पोटांत त्यांचे त्यांचे केंद्र, पणफर, आपोक्लिमस्थ ग्रहांच्या दशा अनुक्रमानें ध्याव्या. जर केंद्रीं ग्रहांचा अभाव असेल तर; पणफर—व तेथेही अभाव असेल तर; आपोक्लिम—या क्रमानें दशाक्रम वसवावा—तसेंच लग्न, सूर्य, चंद्र यांत, केंद्रींचे कोणी वळवान् नसतील, तर—पणफरस्थच प्रथम वयामध्ये फलदायक. तेही नसल्यास,—आपोक्लिमस्थ फल देणारे होतील.

॥ इंद्रवज्रा ॥ २

आयुःकृतयेनहियत्तदेवकल्प्यादशासाप्रबलस्यपूर्वम् ॥
साम्येवहूनांवहुवर्षदस्यतेषांचसाम्येप्रथमोदितस्य ॥

अर्थ—ग्रहांचे आयुर्दाय केलेले असतील, त्यांत जो वळीष्ट असेल, त्याची दशा प्रथम (वर सांगितल्या-प्रमाणें तींच वर्षे त्याच्या दशेस्तव) ध्यावीं. पुष्कळ ग्रह एकत्र असतील, तर ज्याची अधिक वर्षे तो प्रथम ध्यावा. त्यांतही सारिखे असतील; तर जो प्रथम उदयास आला असेल, तो पहिल्यानें ध्यावा.

॥ वसंततिलका ॥ ३

एकक्षगोर्ध्वमपट्टत्यददातितुस्वंत्र्यंशत्रिकोणगृह
गःस्मरगःस्वरांशं॥पादंफलस्यचतुरस्रगतःसहो
रास्त्वेवंपरस्परगताःपरिपाचयंति ॥

अर्थ—अंतर्दशेस्तव, ग्रह आपणाशीं युक्त असलेल्या ग्रहास आपले वर्षांतून, निमें वर्षे काढून देतो; व आपणापासून नव, पंचम असलेल्यास $\frac{3}{4}$ देतो, व सप्तम स्थानीं असलेल्यास $\frac{1}{2}$ देतो; व चतुर्थ, अष्टम स्थानीं असलेल्यास $\frac{1}{4}$ देतो; लग्न दशेची वर्षे पण याच क्रमानें जाणावीं.—

॥ इंद्रवज्रा ॥ ४

स्थानान्यथैतानिसवर्णयित्वासर्वाण्यधच्छेदविवर्जिता
नि॥दशाब्दपिंडेगुणकायथांशच्छेदस्तदैक्येनदशाप्रभेदः।

अर्थ—अंतर्दशेच्या ग्रहांची स्थानें पाहून, त्याप्रमाणे त्यांचे अपूर्णाक रूपाने अंशच्छेद मांडून, ($\frac{1}{2}, \frac{3}{4}, \frac{1}{4}, \frac{1}{8}$ इ०) त्या सर्वांस समच्छेद रूप द्यावें. नंतर छेद पुसून टाकावे; व ते अंश गुणक समजून, त्या ग्रहांचे दशाब्द पिंडास (वर्षांस) गुणून छेदानी भागावें. येतील ते दशाभेद (अंतर्दशा) जाणावें.

॥ वैतालिका ॥ ५

सम्यग्बलिनःस्वतुंगभागेसंपूर्णाबलवर्जितस्यरिक्ता ॥

नीचांशगतस्यशत्रुभागेज्ञेयानिष्टफलादशाप्रसूतौ ॥

अर्थ—जन्मकालिक ग्रह उत्तम बळी, स्वोच्चांशीं, असतां त्या दशेस “संपूर्णा दशा” ह्मणावी.—बलहीन, नीचांशी, शत्रु नवमांशीं, असतां, ती “रिक्तादशा” अनिष्ट फळ देणारी. असें जाणावें.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ६

अष्टस्यतुंगादवरोहिसंज्ञामध्याभवेत्सासुतृदुच्चभागे ॥

आरोहिणीनिम्नपरिच्युतस्यनीचारिभांशेष्वधमाभवेत्सा

अर्थ—परमोच्च अंशापासून पुढें गेलेल्या ग्रहांचे दशेस ‘अवरोही’,—मित्र नवमांशीं, उच्चांशीं, अशांचे दशेस ‘मध्या’—परम नीचांशा पासून पुढें गेलेल्याचे दशेस ‘आरोहिणी’—नीचांशीं, शत्रु नवांशी, च्या दशेस ‘अधमा’. असें ह्मणावें.

॥ उपजातिका ॥ ७

नीचारिभांशेसमवस्थितस्यशस्तेगृहेमिश्रफलाप्रदिष्टा।

संज्ञानुरूपाणिफलान्यथैषांदशासुवक्ष्यामियथोपयोगम्

अर्थ—नीचांशीं, शत्रु नवांशीं, जरी ग्रह आहे, आणि तो जर स्थानबळ पावलाअसेल ; तर ती दशा ‘मिश्रा’—याप्रकारें आपल्या नावाचे गुणाप्रमाणे तीती दशा फलदायक होत्ये. त्यांची फळे ग्रहांच्या दशा फळांमध्ये यथोप योग्य सांगेन.

॥ वैतालिका ॥ ८

उभयेधममध्यपूजिताद्रेष्काणैश्वरभेषुचोत्क्रमात् ॥

अशुभेष्टसमाःस्थिरेक्रमाद्धोरायाःपरिकल्पितादशा॥

अर्थ—लग्नाचीं दशा अशी कल्पीलेली आहे. द्वि-
स्वभाव लग्नाचे प्रथम द्रेष्काणास 'अधमा'—दुसऱ्या
द्रेका० 'मध्यमा'—तिसऱ्या द्रेष्काणास 'पूजिता'—
चर लग्नाचे द्रेष्काणाविषयीं याहून, उलटा क्रम जाणा-
वा.—स्थिर लग्नाविषयीं पहिल्या द्रे० स 'अशुभां'—दुस-
ऱ्यास 'इष्टा'—तीसऱ्यास—'समा' असें जाणावें.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ९

एकंद्वौनवविंशतिर्धृतिकृतीपंचाशदेषांक्रमाच्चंद्रारेंदु

जशुक्रजीवदिनरुद्वैवाकरीणांसमाः ॥ स्वैःस्वैःपुष्ट

फलानिसर्गजनितैःपंक्तिर्दशायाःक्रमादंतैलग्नदशा

शुभोत्थिवनानेच्छांतिकेचित्तथा॥

अर्थ—ग्रहांच्या नैसर्गिकदशां (स्वाभाविकदशा) चीं
वृष्टं; जन्मल्या पासून, प्रथम चंद्र १ वर्ष, मंगळ २,
बुध ९, शुक्र २०, गुरु १८, सूर्य २०, शनी ५०
मिळून १२० वर्षे. याक्रमानें ग्रह आपआपल्या बळा-
प्रमाणें स्वदशेमध्ये पूर्ण फळ देतात. यांच्या शेवटीं
लग्नाची दशा शुभफळदायक, असें यवनाचार्य मताने
आहे. परंतू तेकोणास मान्य नाही.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १०

पाकस्वामिनिलग्नगेषुत्तृदिवावर्गस्यसौम्येपिवाप्रार
ब्धाशुभदादशात्रिदशषड्भुवापाकपे ॥ मित्रो
च्चोपचयस्त्रिकोणमदनेपाकेश्वरस्यस्थितश्चंद्रः सत्फ
लबोधनानिकुरुतेपापानिचातोऽन्यथा ॥

अर्थ—दशास्वामी (ज्याची दशा तो) दशा प्रवेशवेळेच्या
लग्नकुंडलींत. लग्नीं, मित्रगृहीं, सौम्यगृहीं, स्ववर्गीं असा
जर असेल; तर ती दशाशुभफलदायक होईल.— किंवा
(तीन, दाहा, साहा, अकरा,) या उपचय स्थानीं दशा-
स्वामी असेल तरी शुभफल देईल;—याच प्रकारे त्या कुंड-
लीचा चंद्र; मित्रगृहीं, उच्च, उपचयस्थानीं, त्रिकोणी,
सप्तमस्थ, यांतून एक प्रकारचा जरी असेल, तरी ती
दशा उत्तम फळप्राप्ति करील. जर तो चंद्र पाप, नीच,
असा अन्यप्रकारचा असेल, 'तर दशा निष्फळ' जाणावी.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ११

प्रारब्धाहिमगौदशास्वगृहगोमानार्थसौख्यावहा
कौजेदूषयतिस्त्रियंबुधगृहेविद्यासुत्तृद्वित्तदो ॥
दुर्गारण्यपथालयेकृषिकरीसिंहेसितक्षेत्रदा
कुस्त्रीदामृगकुंभयोर्गुरुगृहेमानार्थसौख्यावहा ॥

अर्थ—दशा प्रवेशकाळींचा चंद्र स्वगृहीं असल्यास;
मान, धन, सौख्य, देणारी ती दशा होईल;—मंगळाचे
गृही जर चंद्र असेल तर स्त्रीस दूषणदायक;—बुध-
गृही असेल तर विद्या, मित्र, धन दायक;—सिंहेस अ-

सेल तर दुर्ग, अरण्य, मार्ग, गृह, या स्थळीं रुधिकर्म करवील.—शुक्रगृहीं असे० उत्तम अन्नांची प्राप्ति;—शनिगृहीं अ० कुस्त्रीप्राप्ति;—आणि गुरुचे गृहीं असेल तर सन्मान, अर्थ, सौख्ये; यांची प्राप्ति. असें जाणावें.

शार्दूलविक्रीडित ॥ १२

सौर्यास्वनखदंतचर्मकनकक्रौर्याध्वभूपाहवैस्तै
क्ष्ण्यंधैर्यमजस्तमुद्यमरतिःख्यातिःप्रतापोन्नतिः॥
भार्यापुत्रधनारिशस्त्रहुतभुग्भूपोद्भवाव्यापदस्त्या
गीपापरतिःस्वभृत्यकलहोत्तृत्क्रोडपीडामयाः ॥

अर्थ—सूर्यदशाफल—सूर्याचे उत्तम दशेमध्ये; नख (वाघनखादि), दंत (हस्तिदंतादि), चर्म (मृग व्याघ्र चर्मादि), सुवर्ण, क्रूरता, मार्ग, राजा, युद्ध, यांपासून धन-प्राप्ति; आणि उग्रपणा, धैर्य, निरंतर उद्योगीपणा, विख्याति, प्रतापेंकरून श्रेष्ठत्व; इत्यादिक श्रेष्ठ फळें प्राप्त होतात.—सूर्याचे अनिष्ट दशेमध्ये—स्त्री, पुत्र, धन, शत्रु, शस्त्र, अग्नि, राजा, यांपासून पीडा प्राप्त; त्यागीपणा (उदासी), पापवृद्धि, सेवकांशीं. कलह, छातीस ल्हान्दरास पीडा, व रोगवृद्धि अशीं वाईट फळें होतात.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १३

इंदोःप्राप्यदशाफलानिलभतेमंत्रद्विजात्युद्भवानि
क्षुक्षीरविकारवस्त्रकुसुमक्रीडातिलान्नश्रमैः ॥ नि
द्रालस्यमृदुद्विजामररतिःस्त्रीजन्ममेधाविताकीर्त्य
थोपचयक्षयौचबलिभिर्वैरंस्वपक्षेणच ॥

अर्थ—चंद्रदशाफल; चंद्राची शुभ दशा प्राप्त असतां;—ब्राह्मणक्षत्रियद्वारा मंत्रप्राप्ति (गुप्त मसलत), ऊंस, व दूध यांचेपासून झालेल्या पदार्थांनी केलेलीं पकानें इत्यादिक, वस्त्रें, पुष्पें, क्रीडा, तिळांचे पदार्थ, अन्न, श्रम यांपासून शुभफल प्राप्ति;—अशुभदशेतील फलें; निद्रा, आलस्य, यांचे ठायीं आसक्ति; क्षमाशील, देवब्राह्मणभक्ति, कन्याजन्म; बुद्धि, कीर्ति, वृद्धि, यांची क्षयवृद्धि; आणि बळिष्ठाशीं व स्वपक्षाशीं वैर होतें.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १४

भौमस्यारिविमर्दभूपसहजक्षित्याविकाजैर्धनं प्र
द्वेषः सुतमित्रदारसहजैर्विद्वद्गुरुद्वेष्टिता ॥ तृष्णा
सृक्ज्वरपित्तभंगजनितारोगाः परस्त्रीकृताः प्री
तिः पापरतैरधर्मनिरतिः पारुष्यतैक्षण्यानि च ।

अर्थ—मंगलदशाफल—शत्रूंचा नाश; भूपति, बंधु, भूमि, ऊर्णा, यांहीं करून धनप्राप्ति; हें मंगळाची शुभ दशा प्राप्त असतां होतें. अशुभ दशेचीं फलें.—सुत, मित्र, स्त्री, बंधु, विद्वान्, गुरु यांचे ठिकाणीं द्वेष; व तृष्णा, रक्त, ज्वर, पित्त, मोडणें (अपयव) परस्त्री, इत्यादि कारणांनी रोगप्राप्ति;—व पापिष्टनांशीं प्रीति, अधर्माची प्रवृत्ति, कठोर भाषण, उग्र स्वभाव इत्यादिक अनिष्ट फलें होतात.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १५

बौध्यादौत्यसुतृद्गुरुद्विजधनं विद्वत्प्रशंसायशोयु
क्तिद्रव्यसुवर्णवैसरमहीसौभाग्यसौख्याप्तयः ॥

हास्योपासनकौशलंमतिचयोधर्मक्रियासिद्धयः

पारुष्यंश्रमबंधमानसशुचःपीडाचधानुत्रयात् ॥

अर्थ—बुधदशाफल—दूतपणा (वकिली, मध्यस्थी), मित्र, गुरु, ब्राह्मण व क्षत्रिय यांपासून धनप्राप्ति; विद्वानापासून प्रशंसा; यश, युक्ति, द्रव्य, सुवर्ण, अश्व, भूमि, सुभाग्य, सौख्य, यांचे लाभ; हास्य, उपासन (खुशामत, आर्जव), कौशल्य, बुद्धिवृद्धि, धर्मकार्ये इ० ची सिद्धि; अशीं शुभ दशेंत इष्ट फळे होतात. अशुभ दशेंत.—कठोर भाषण, श्रम, बंधन, मानसीव्यथा, त्रिदोषपीडा (वात पित्त कफादि); हीं फळे होतात.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १६

जैव्यामानगुणोदयोमतिचयःकांतिःप्रतापोन्नति

महाहाम्योद्यममंत्रनीतिनृपतिस्वाध्यायमंत्रैर्धनम्॥

हेमाश्वात्मजकुंजरांवरचयःप्रीतिश्चसद्भूमिपैःसू

क्ष्मोहागहनश्रमःश्रवणरुग्धैरंविधर्माश्रितैः ॥

अर्थ—गुरुदशाफल—सन्मान व गुणांचा उदय, बुद्धि, वृद्धि, कांति, प्रताप, करून वरचढपणा, महाहाम्य (हेमाश्वात्मजा), उद्यम, मंत्रनीति (राजनीति), नृपति, स्वाध्याय (वेदपठण मंत्र जपादि), यांहींकरून धनप्राप्ति; सुवर्ण, अश्व, पुत्र, हत्ती, वस्त्रे यांची बहुत प्राप्ति; भूमिपतीशीं स्नेहप्राप्ति, याप्रकारें शुभदशेचीं फळे होतात.—अशुभदशेचीं फळे;—सूक्ष्म तर्काविषयीं असाध्य श्रम, कर्णरोग, धर्महीनांशीं द्वेष, अशीं फळे होतात.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १७

शौक्रयांगीतरतिप्रमोदसुरभिद्रव्यान्नपानांवर
स्त्रीरत्नद्युतिमन्मथोपकरणज्ञानेष्टमित्रागमाः ॥
कौशल्यंक्रयविक्रयेकृषिनिधिप्राप्तिर्धनस्यागमो
वृंदोर्वीशनिषादधर्मरहितैर्वैरंशुचःस्नेहतः ॥

अर्थ—शुक्रदशाफल—गीत, रति, आनंद, सुरभि
द्रव्ये, (गाईचे दुग्धादि पदार्थ, सुगंधि द्रव्ये, सुवर्णद्रव्ये),
अन्नपान, वस्त्रे, स्त्री, रत्ने, कांति, रतिसुखाचीं साहित्ये,
ज्ञान, इष्ट, मित्र, यांची प्राप्ति; क्रयविक्रय करण्यांत कु-
शलता, कृषि (शेतकी), निधि (गुप्तधन), धन यांचे
लाभ; अशीं शुभ दशेंत फळे होतात;—अशुभ दशेचीं
फळे—अनेक राजे, अनेक कनिष्ठ जातीय लोक, धर्म-
रहित, यांशीं वैर आणि स्नेहापासून शोकप्राप्ति, अशीं
फळे होतात.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १८

सौरींप्राप्यखरोष्ट्रपक्षिमहिषीवृद्धांगनावाप्तयः
श्रेणीग्रामपुराधिकारजनितापूजाकुक्कन्यागमः ॥
श्लेष्मेर्ष्यानिलकोपमोहमलिनव्यापत्तितंद्रा

नृत्यापत्यकलत्रभर्त्सनमपिप्राप्नोतिचव्यंगताम् ॥

अर्थ—शनिदशाफल—गाढवें, उंटें, पक्षी, हत्ती, वृद्ध
स्त्रिया, यांची प्राप्ति; कारखाने किं० ग्राम, पुरयांची मा-
ळिका (महाल, परगणे, तालुके इ०) यांच्या अधिकारावर
सन्मानित;—कुधान्यांची प्राप्ति; (वाजरी, कोदु, मकई

इ०) अशीं फळें शुभ दशेंत होतात.— अशुभ दशेचीं फळें;—कफविकार, ईर्ष्या, वातविकार, क्रोध, चित्तभ्रम, मलिनता, सुस्ती, खेद, यांहींकरून श्रमिता (दुःखी), सेवकजन, पुत्र, स्त्री यांजकडून अनादर आणि अवयवभंग होणें; अशीं वाईट फळें होतात.

॥ उपजातिका ॥ १९

दशासुशस्तासुशुभानिकुर्वन्त्यनिष्टसंज्ञास्वशु
भानिचैवम् ॥ मिश्रासुमिश्राणिदशाफला
निहोराफलंलग्नपतेःसमानम् ॥

अर्थ—दशेच्या ठायीं शुभग्रहाची दशा शुभ फळ दे-
ले, व अनिष्ट ग्रहांच्या दशा अशुभ फळें देतात, व
मिश्र ग्रहांच्या दशा मिश्र फळें देतात. लग्नदशा
लग्नपतीच्या फळाप्रमाणें जाणावी.

॥ शालिनी ॥ २०

संज्ञाध्यायेयस्ययत्तद्व्यमुक्तंकर्माजीवोयश्चयं
स्योपदिष्टः॥ भावस्थानालोकयोगोद्भवंचतत्त
तसर्वतस्ययोज्यं दशायाम् ॥

अर्थ—संज्ञाध्यायामध्ये (अ० २) ज्या ग्रहांचे जे पदा-
र्थ सांगितले आहेत ते, व कर्माजीवाध्यायामध्ये जें सां-
गणें आहे तें; व भावस्थानांचीं, दृष्टीचीं, योगोद्भव
(सांगणें आहेत) इत्यादिक फळें त्यांच्या त्यांच्या त्या
दशेंत योजावीं.

॥ इंद्रवज्रा ॥ २१

छायांमहाभूतकृतांचसर्वेभिव्यंजयंतिस्वदशाम
वाप्य ॥ क्वब्धमिवाप्यंवरजान्गुणांश्चनासास्यदृ
क्त्वक्श्रवणानुमेयान् ॥

अर्थ—ग्रहांच्या दशा, छायांरूपानें (देहस्थितीनें), पंच
महाभूते (पृथ्वी, आप, तेज, वायु, आकाश) स्पष्ट
दर्शवितात.—पृथ्वीचा गुण गंध नाकाचेठायीं ;
जळाचा गुण रस मुखांत; तेजाचा गु० रूप नेत्रांत;
वायूचा गुण स्पर्श त्वचेवर; आकाशाचा गु० शब्द,
कर्णास; याप्रकारें, ग्रहांचीं तत्वे (स्वस्वदर्शेंत) नेहमीं
अनुभव देत असतात. (अ० २ श्लो० ६ पहा.)

॥ मालिनी ॥ २२

शुभफलददशायांतादृगेवांतरात्माबहुजनयतिपुं
सांसौख्यमर्थगिमंच ॥ कथितफलविपाकैस्तर्कये
द्वर्तमानांपरिणमतिफलोक्तिःस्वमचिंतास्ववीर्यैः॥

अर्थ—शुभफळाच्या दशेमध्ये अंतरात्मा तसाच बहुत
प्रकारचीं सौख्ये व अर्थप्राप्तीतें उत्पादन करितो.
यास्तव वर सांगितलेल्या फळ विपाकांनीं चालू असं॥
ल्या दशेच्या ठायीं सांगितलेलीं फळे परिणाम पावतात.
तो ग्रह स्ववळेंकरून, स्वमांत व मनोरथामध्ये अनुभव
देत असतो. यास्तव तर्कांनीं ग्रहाची चालती दशा ओ-
ळखून काढावी.

॥ वसंततिलका ॥ २३

एकग्रहस्यसदृशेफलयोर्विरोधेनाशंवदेद्यदधिकं
परिपच्यतेतत् ॥ नान्योग्रहःसदृशमन्यफलंहि
नास्तिस्वांस्वादशामुपगताःस्वफलप्रदाःस्युः॥

अर्थ—एका ग्रहाचीं दोन फळें एकमेकांस विरुद्ध अस-
तील तर त्यांत जें अधिक फळ तें दुसऱ्याचा नाश करि-
तें—दोन ग्रहांचीं फळें परस्पर विरुद्ध असतां, ते फळांचा
नाश न करितां, आपआपल्या दशेमध्ये तीं फळें प्राप्त
करितात, असें जाणावें.

॥ दशांतर्दशाध्यायसंपूर्ण ॥ ८

॥ अष्टकवर्गाध्यायः ॥ ९

(लग्न व ग्रहांची परस्परांपासून शुभाशुभ स्थानें)

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १

स्वादर्कःप्रथमायबंधुनिधनद्वयाज्ञातपोवूनगोव
क्रात्स्वादिवतद्वदेतरविजाच्छुक्रात्स्मरांत्यारिषु॥
जीवात्धर्मसुतायशत्रुषुदशार्थायारिगःशतिगो
श्वेतेष्वांत्यतपःसुतेषुचबुधाल्लग्न्यात्संबन्धंत्यगः॥

(ह्या अष्टक वर्गाची कोष्टकानें उपयोगास्तव स्पष्टता
केली आहे त्यांत शुभ ल० अकाररेषा व अशुभ ल०
शून्य असें जाणावें.)

अर्थ—सूर्याष्टकवर्ग कोष्टक.

प्र.	द्वि.	तृ.	च.	पं.	ष.	स.	अ.	न.	द.	ए.	द्वा.
सू.	५	५	०	५	०	०	५	५	५	५	०
च.	०	०	०	०	०	५	०	०	०	५	५
मं.	५	५	०	५	०	०	५	५	५	५	०
बु.	०	०	५	०	५	५	०	०	५	५	५
गु.	०	०	०	०	५	५	०	०	५	०	५
शु.	०	०	०	०	०	५	५	०	०	०	५
श.	५	५	०	५	०	०	५	५	५	५	०
ल.	०	५	५	५	०	५	०	०	०	५	५

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ २

लग्नात्षट्त्रिदशायगः सधनधीधर्मेषु चाराच्छशीस्वा
 त्सास्तादिषु साष्टसप्तसुरवेः षट्त्रयायधीस्थोयमात् ॥
 धीव्यायाष्टमकंटकेषु शशिजाज्जीवाद्द्वययायाष्टगः
 केन्द्रस्थश्चसितान्तुधर्मसुखधीव्यायास्पदानंगगः ॥

अर्थ.—चंद्राष्टकवर्ग कोष्टक.

प्र.	द्वि.	तृ.	च.	पं.	ष.	स.	अ.	न.	द.	ए.	द्वा.
सू.	०	०	५	०	०	५	५	५	०	५	५
च.	५	०	५	०	०	५	५	०	०	५	५
मं.	०	५	५	०	५	५	०	०	५	५	०
बु.	५	०	५	५	५	०	५	५	०	५	५
गु.	५	०	०	५	०	०	५	५	०	५	५
शु.	०	०	५	५	५	०	५	०	५	५	०
श.	०	०	५	०	५	५	०	०	०	५	०
ल.	०	०	५	०	०	५	०	०	०	५	५

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ३

वक्रस्तूपचयेष्विनात्सतनयेष्वाद्यादिकेषूदयाचंद्रादि
 ग्विफलेषु केन्द्रनिधनप्राप्त्यर्थगः स्याच्छुभः ॥ धर्माया

एमकैद्रगोर्कतनयाज्ञात्षट्त्रिधा लाभः शुक्रात्षड्
व्ययलाभमृत्युषुगुरोः कर्मात्यलाभारिषु ॥

अर्थ—मंगळाष्टकवर्गकोष्टक.

प्र. द्वि. तृ. च. पं. ष. स. अ. न. द. ए. द्वा.

सू. पा.	०	०	३	०	३	३	०	०	०	३	३	०
च.	०	०	३	०	३	३	०	०	०	०	३	०
मं.	३	३	०	३	०	०	३	३	०	३	३	०
ब.	०	०	३	०	३	३	०	०	०	०	३	०
गु.	०	०	०	०	०	३	०	०	०	३	३	३
शु.	०	०	०	०	०	३	०	३	०	०	३	३
श.	३	३	०	३	०	०	३	३	३	३	३	०
ल.	३	०	३	०	०	३	०	०	०	३	३	०

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ४

द्वयाद्यायाष्टतपः सुखेषुभृगुजात्सव्यात्मजेष्विदुजः

साज्ञास्तेषुयमारयोर्व्ययारिषुप्राप्त्यष्टगोवाकूपतेः ॥

धर्मायारिसुतव्ययेषुसवितुः स्वात्साद्यकर्मत्रिगः

षास्वायाष्टसुखास्पदेषुहिमगोः साद्येषुलगाच्छुभः ॥

अर्थ—इ. पं. ष. न. र्गकोष्टक.

प्र. द्वि. तृ. च. पं. ष. स. अ. न. द. ए. द्वा.

सू. पा.	०	०	०	०	३	३	०	०	३	०	३	३
चं.	३	३	०	३	०	३	०	३	०	३	३	०
मं.	३	३	३	३	३	०	३	३	३	३	३	०
बु.	३	०	३	०	३	३	०	०	३	३	३	३
गु.	०	०	०	०	०	३	०	३	०	०	३	३
शु.	३	३	३	३	३	०	०	३	३	०	३	०
श.	३	३	३	३	३	०	३	३	३	३	३	०
ल.	३	३	०	३	०	३	०	३	०	३	३	०

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ५

दिक्स्वाद्याष्टमदायबंधुपुं कुजात्स्वात्सत्रिकेष्वांगिराः
सूर्यात्सत्रिनवेषुधीस्वनवदिग्ग्लभारिगोभार्गवात्॥
जायायार्थनवात्मजेषुहिमगोर्मदात्रिषट्धीव्यये
दिग्धीषट्स्वसुखायपूर्वनवगोज्ञात्सस्मरश्चोदयात् ॥

अर्थ—गुरोरष्टकवर्गकोष्टक.

प्र. द्वि. तृ. च. पं. ष. स. अ. न. द. ए. द्वा.

	प्र.	द्वि.	तृ.	च.	पं.	ष.	स.	अ.	न.	द.	ए.	द्वा.
सू. पा.	३	३	३	३	०	०	३	३	३	३	३	३
चं.	०	३	०	०	३	०	३	०	३	०	३	०
मं.	३	३	०	३	०	०	३	३	०	३	३	०
बु.	३	३	०	३	३	३	०	०	३	३	३	०
गु.	३	३	३	३	०	०	३	३	०	३	३	०
शु.	०	३	०	०	३	३	०	०	३	३	३	०
श.	०	३	३	०	३	३	०	०	०	०	०	०
ल.	३	३	०	३	३	०	३	०	३	३	३	०

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ६

लग्नादासुतलाभरंध्रनवगःसांत्यःशशांकात्सितःस्वा
त्साज्ञेषुसुखत्रिधीनवदशच्छिद्राप्तिगःसूर्यजात् ॥ रं
ध्रायव्ययगोरवेर्नवदशप्राप्पष्टधीस्थोगुरोर्ज्ञात्धीत्र्या
यनवारिगस्त्रिनवषट्पुत्रायसांत्यःकुजात् ॥

अर्थ—शुक्राष्टकवर्गकोष्टक.

प्र. द्वि. तृ. चं. पं. ष. स. अ. न. द. ए. द्वा.

सू. पा.	०	०	०	०	०	०	०	३	०	०	३	३
चं.	३	३	३	३	३	०	०	३	३	०	३	३
म.	०	०	३	०	३	३	०	०	३	०	३	३
बु.	०	०	३	०	३	३	०	०	३	०	३	०
गु.	०	०	०	०	३	०	०	३	३	३	३	०
शु.	३	३	३	३	३	०	०	३	३	३	३	०
श.	०	०	३	३	३	०	०	३	३	३	३	०
ल.	३	३	३	३	३	०	०	३	३	०	३	०

श. ३ ॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ७

ल. ३ ॥ मन्त्रात्त्रिसुतायशत्रुषुशुभःसाज्ञांत्यगोभूमिजा

त्केन्द्रायाष्टधनेष्विनादुपचयेष्वेवेसुखेचोदयात् ॥

धर्मायारिदशांत्यमृत्युषुबुधाच्चन्द्रात्त्रिषड्लाभगः

षष्ठायांत्यगतःसितात्सुरगुरोःप्राप्त्यंत्यधीशत्रुषु ॥

अर्थ—शन्यष्टकवर्ग कोष्टक.

प्र. द्वि. तृ. चं. पं. ष. स. अ. न. द. ए. द्वा.

सू. पा.	३	३	०	३	०	०	३	३	०	३	३	०
चं.	०	०	३	०	०	३	०	०	०	०	३	०
मं.	०	०	३	०	३	३	०	०	०	३	३	३
बु.	०	०	०	०	०	३	०	३	३	३	३	३
गु.	०	०	०	०	३	३	०	०	०	०	३	३
शु.	०	३	०	०	०	३	०	०	०	०	३	३
श.	०	०	३	०	३	३	०	०	०	०	३	०
ल.	३	०	३	३	०	३	०	०	०	३	३	०

॥ मालिनी ॥ ८

इतिनिगदितामिष्टंनेष्टमन्यद्विशेषादधिकफलविपाकंज
न्मभान्तत्रदद्युः ॥ उपचयगृहमित्रस्वोच्चगैःपुष्टमिष्टं
त्वपचयगृहनीचारातिगैर्नेष्टसंपत् ॥

अर्थ—या प्रकारेंकरून वर (श्लोकांत) सांगितलेलीं स्थानें
इष्ट व याहून अन्य ते अनिष्ट या दोहोंमध्ये जें विशेष तें
फल प्राप्त होतें. हे जन्मकाळींच्या लग्नावरून (अष्टवर्ग)
उत्पन्न करावे. उपचयस्थानस्थित, (३, ६, १०,
११), मित्रगृहीं, स्वगृहीं, उच्चगृहीं, या स्थानचे ग्रह
पूर्ण इष्ट फळ देतात. व शत्रुगृहीं, नीचगृहीं, अपच-
यस्थानींचे ग्रह नेष्ट फळ देतात, असें जाणावें.

॥ अष्टकवर्गाध्याय संपूर्ण ॥ ९

॥ कर्माजीवाध्यायः ॥ १०

(धंदारोजगार)

॥ प्रहर्षिणी ॥ १

अर्थाप्तिःपितृपितृपत्निशत्रुमित्रभ्रातृस्त्रीभृतक
जनाद्विवाकराद्यैः ॥ होरेंद्वोर्दशमगतैर्विकल्प
नीयाभेद्वर्कास्पदपतिगांशनाथवृत्त्या ॥

अर्थ—जन्मकाळीं लग्न किंवा चंद्र यांपासून, दश-
मस्थानीं जो ग्रह असेल त्यासारख्या जनापासून अर्थ-

प्राप्ति जाणावी. ती अशी,—सूर्य दशमस्थानीं असतां 'पित्यापासून;'—चंद्र दश० असतां मातेपासून;—मंगळ द० स्थानीं असतां शत्रूपासून;—बुध द० असतां मित्रापासून;—गुरु द० असतां बंधूपासून;—शुक्र द० असतां स्त्रीपासून;—शनि द० असतां सेवकांपासून;—इत्यादि जनांपासून, अर्थप्राप्ति होई. —लग्न, चंद्र, सूर्य, पांजपासून दशमस्थानीं जो राशि त्याचा स्वामी ज्या नवमांशीं असेल; त्या नवमांश स्वामीचे संबंधीचे पदार्थापासून उपजीविका (धंदा रोजगार) चालेल. त्या नवमांशांचा विस्तार खाली आहे.

॥ प्रहर्षिणी ॥ २

अर्काशेतृणकनकोर्णभेषजाद्वैश्वद्रांशेरुषिजल
जांगनाश्रयाच्च ॥ धात्वग्निप्रहरणसाहसैःकुजां
शेसौम्यांशेलिपिगणितादिकाव्यशिल्पैः ॥

अर्थ—तो जर सूर्याचा नवमांश असेल तर; तृणसंबंधी, सुवर्णसंबंधी, उर्णासंबंधी, औषधादिकसंबंधी, जे पदार्थ यांहींकरून उपजीविका चालेल;—चंद्राचा नवमांश असला तर; कृषीचे (शेतकीचे) संबधाने, जलजांच्या (शंख, मौक्तिक प्रवालांच्या) संबधाने, स्त्रियांचे संबधाने उपजीवन होईल;—मंगळाचा नवमांश असतां; धातुसंबंधी, अग्निसंबंधी, शस्त्रसंबंधी, साहसादिकसंबंधी पदार्थांनीं उपजीविका प्राप्त;—बुध नवमांश असतां; लिपिसंबंधाने, गणितसंबंधाने, काव्यसंबंधाने, शिल्पसंबंधाने इ० संबधाने० उपजीवन होईल.—

॥ प्रहर्षिणी ॥ ३

जीवांशेद्विजविबुधाकरादिधर्मैःकाव्यांशेमणि
रजतादिगोमहिष्यैः ॥ सौरांशेश्रमवधभारनी
चशिल्पैःकर्मेशाध्युषितनवांशकर्मसिद्धिः ॥

अर्थ—तो जर गुरुचा नवमांश असेल तर; द्विज (ब्राह्मण, क्षत्रिय,) विबुध (देव, पंडित), आकर (रत्नादिकांच्या खाणी), धर्म (यज्ञ, दान, उपासनादि) यांच्या संबंधेंकरून उपजीवन होईल;—शुक्र नवमांश असतां, मणि (हिरे, माणकें, पाचादि), रूप्यादि (त्याचे व इतर धातूचे पदार्थ), गायी, ह्यशी, इत्यादिक संबंधानें, उपजीवन;—शनीचा नवमांश असतां; श्रमसंबंधानें, वधसंबंधानें, भारसंबंधानें, नीच शिल्पसंबंधानें, इत्यादिकांपासून उपजीविका प्राप्त होईल;—आणि लग्नापासून दशम स्थानस्वामी ज्या नवमांशीं असेल त्या नवमांशाचा जो स्वामी त्याचे संबंधी (वर सांगितलेल्या) पदार्थांचेच कर्मानें (धंदानें) सिद्धि प्राप्त होये.

॥ प्रहर्षिणी ॥ ४

मित्रारिस्वगृहगतैर्ग्रहैस्ततोर्थातुंगस्थेबलिनिच
भास्करेस्ववीर्यात् ॥ आयस्थैरुदयधनाश्रितै
श्चसौम्यैःसंचित्यंवलसहितैरनेकधास्वम् ॥

अर्थ—वर सांगितलेले ग्रह (नवमांश स्वामी इ.) जर मित्रगृहीं असले तर 'मित्रसंबंधाने' अर्थप्राप्ति ; शत्रुगृहीं असतां, 'शत्रुसंबंधाने' अर्थप्राप्ति ; स्वगृहीं असतां

‘स्वगृह’ संबंधानेच अर्थप्राप्ति;—आणि लाभ, धन, लग्न या स्थानीं शुभ ग्रह बलयुक्त असतील तर “अनेक प्रकारानीं धनप्राप्ति” असे जाणावे.

॥ कर्माजीवाध्यायसंपूर्ण ॥ १०

॥ राजयोगाध्यायः ॥ ११

(श्रेष्ठपदाधिकार मिलणें)

॥ वैतालिक ॥ १

प्राहुर्यवनाःस्वतुंगैःक्रूरैः क्रूरमतिर्महिपतिः ॥

क्रूरैस्तुनजीवशर्मणःपक्षेक्षित्यधिपतिःप्रजायते ॥

अर्थ—यवनाचार्यांचे मतानें क्रूर ग्रह स्वोच्चस्थ असतां, तो क्रूर महीपति होतो. परंतु जीवशर्मांचे मतानें तर तो क्षित्यधिपति (राजतुल्य धनवान्) होतो.

॥ वसंततिलका ॥ २

वक्रार्कजार्कगुरुभिःसकलैस्त्रिभिश्चस्वोच्चेषुषो

डशनृपाःकथितैकलग्ने ॥ द्वयेकाश्रितेषुचतथैक

तमेविलग्नैस्वक्षेत्रगेशशिनिषोडशभूमिपाःस्युः ॥

अर्थ—जन्मकाळीं स्वोच्चस्थ असे मंगळ, शनि, सूर्य, गुरु, या ग्रहांमध्ये एक लग्नी व बाकीचे तीन अन्यस्थानीं

असतील तर हे चार ४ योग, असेच या चार ग्रहांतून तीन स्वोच्चस्थ असतां एक लग्नीं व दोन अन्यस्थानीं असतील तर हे वारा १२ योग मिळून “सोळा १६ प्रकारचे राजयोग” सांगितलेले आहेत.—आणि या वरच्या चार ग्रहांतून, दोन ग्रह स्वोर्चीं असून एक लग्नीं व एक अन्यत्र; व स्वगृहींचा चंद्र कोठें तरी असेल तर हे वारा योग व एकच ग्रह स्वोच्चस्थ असा लग्नीं, व चंद्र स्वगृहींचा असेल, तर हे चार योग मिळून हे दुसरे “सोळा १६ प्रकारचे राजयोग” सांगितले आहेत.

॥ अनुष्टुप् ॥ ३

वर्गोत्तमगतेलमेचंद्रेवाचंद्रवर्जितैः ॥

चतुराद्यैर्ग्रहैर्दृष्टेनृपाद्वाविंशतिः स्मृताः ॥

अर्थ—लग्न किंवा चंद्र हे वर्गोत्तमींचे असून (अ० १) श्लो० ४) त्यांवर चार ग्रहांच्या दृष्टि असतां पंधरा प्रकारचे योग होतात; व पांच ग्रहांच्या दृष्टीनें साहा प्रकारचे व साहा ग्रहांच्या दृष्टीनें एक मिळून “बाविस २२ प्रकारचे नृपयोग” सांगितले आहेत.

॥ शिखरिणी ॥ ४

यमेकुंभेर्केऽजेगविशशिनितैरेवतनुगैर्नृयुक्सिंहालिस्थैः
शशिजगुरुवक्रैर्नृपतयः ॥ यमैर्दूतुंगेसवितृशशिनौ
षष्ठभवनेतुलाजेंदुक्षेत्रैःससितकुजजीवैश्चनरपौ ॥

अर्थ—कुंभेस शनि, मेषेस सूर्य, वृषमेस चंद्र, अशा तीन ग्रहांतून एक लग्नीं असावा; व मिथुनेस बुध, सिंहेस

गुरु, वृश्चिकेस मंगळ, या प्रकारचे ग्रह असतां, ह्या प्रत्येक लग्नीं तीन 'नृपतियोग' होतात.—शनि, चंद्र हे उच्चस्थ असतां (तू०वृष लग्नीं) व सूर्य बुध कन्येस, तूळेस शुक्र, मेषेस मंगळ, कर्केस गुरु, असे असतां हे 'दोन नृपतियोग' होतात.

॥ शिखरिणी ॥ ९.

कुजेतुंगेकेंदोर्द्धनुषियमलग्नेचक्रुपतिःपतिर्भूमेश्चान्यः
क्षितिसुतविलग्नेसशशिनि॥सचंद्रेसौरिस्तेसुरपतिगु
रौचापधरगेस्वतुंगस्थेभानाबुदयमुपयातेक्षितिपतिः ॥

अर्थ—लग्नीं शनि, मंगळ उच्चस्थ (मकर लग्नस्थ); धनेस सूर्य चंद्र, असे योगावर 'भूमिपति' होतो.—मकर लग्नीं चंद्र, मंगळ, रवि धनेस; हा 'दुसरा भूपतियोग,'—मेषलग्नीं सूर्य, धनेस गुरु; शनि चंद्र हे सप्तमस्थानीं (तूळेस); असे योगावर 'क्षितिपति' होतो.

॥ शिखरिणी ॥ ६

वृषेसंदौलग्नेसवितृगुरुतीक्ष्णांशुतनयैःसुतृज्जांयाखस्थै
र्भवतिनियमा-मानवपतिः॥मृगेमंदेलग्नेसहजरिपुधर्मव्य
यगतैःशशांक्राद्यैःख्यातःपृथुगुणयशाःपुंगलपतिः ॥

अर्थ—लग्नीं वृषभेस चंद्र, चतुर्थस्थानीं रवि, सप्तमस्थानीं गुरु, दशमस्थानीं शनि या योगावर 'मानवपति' होतो.—लग्नीं मकरेस शनि, तृतीयस्थानीं चंद्र, षष्ठस्थानीं मंगळ, नवमस्थ बुध, द्वादशस्थ गुरु ह्या योगावर विस्तीर्ण अशां गुण व कीर्तीने विख्यात असा तो "मानवपति" होतो.

॥ शिखरिणी ॥ ७

हथेसंदौजीवेमृगमुखगतेभूमितनयेस्वतुंगस्थौलमेभृगुज
शशिजावन्नृपती॥ सुतस्थौवक्रार्कीगुरुशशिसिताश्चा
पिहिबुकेबुधेकन्यालमेभवतिहिनृपोन्योपिगुणवान् ॥

अर्थ—धनेस चंद्र व गुरु, मकरपूर्वाधी मंगळ, आणि
शुक्र बुध हे स्वोच्चस्थ (मीनेस शु. कन्येस बु.), ह्या योगा-
वर दोन 'नृपतियोग होतात.'—(लम्बी) कन्येस बुध;
शनि, मंगळ मकरास (पंचमस्थ); व धनेस गुरु, शुक्र
व चंद्र (चतुर्थस्थ); ह्या योगावर 'गुणवान् नृपति' होतो.

॥ शिखरिणी ॥ ८

ब्रधेसंदौलमेघटमृगमृगंद्रेषुसहितैर्यमाराकैर्योभूत्सख
लुमनुजःशास्तिवसुधां ॥ अजेसारेमूर्तोशशिगृहगते
चामरगुरौसुरेज्येवालमेधरणिपतिरन्योपिगुणवान् ॥

अर्थ—लम्बी मीनेस चंद्र, कुंभेस शनि, मकरेस मंगळ,
सिंहेस सूर्य, ह्या योगावर जो मनुष्य जन्मास येतो; तो
'पृथ्वीचे राज्य करितो.'—मेष लम्बी मंगळ व कर्केस
गुरु किं०—कर्क लम्बी गुरु व मेषेस मंगळ ह्या दोनही
योगावर "गुणवान् धरणीपति" होतो.

॥ विद्युन्माला ॥ ९.

कर्किणिलमेतत्स्थेजीवेचंद्रासितज्ञैरायप्रातैः ॥

मेषगतेर्कजातंविद्याद्विक्रमयुक्तंपृथ्वीनाथं ॥

अर्थ—कर्कलग्नीं गुरु; एकादशस्थ चंद्र, बुध, शुक्र; आणि मेषेस सूर्य (दशमस्थ) असे ग्रहांचे योगावर 'पराक्रमी पृथ्वीनाथ' होतो.

॥ द्रुतविलंबित ॥ १०.

मृगमुखेर्कतनयस्तनुसंस्थः क्रियकुलीरहयोधिप
युक्ताः ॥ मिथुनतैलिसहितौबुधशुक्रौयदितदा
पृथुयशाः पृथ्वीशः ॥

अर्थ—लग्नीं मकरेस शनि, मेषेस मंगळ, कर्केस चंद्र, धनेस सूर्य, मिथुनेस बुध, तूळेस शुक्र, असे योगावर "महान् यशस्वी पृथ्वीनाथ" होतो.

॥ अनुष्टुप् ॥ ११.

स्वोच्चसंस्थेबुधेलमेभृगौमेषूरणाश्रिते ॥

सजीवेस्तेनिशानाथेराजामंदारयोःसुते ॥

अर्थ—स्वोच्चस्थ असा (कन्येस) बुध लग्नीं; दशमस्थानीं शुक्र, सप्तमस्थ गुरुचंद्र; पंचमस्थानीं शनि मंगळ, या योगावर 'राजा' होतो.

॥ मालिनी ॥ १२

अपिखिलकुलजातामानवाराज्यभाजः किमुतनृपकु
लोत्थाः प्रोक्तभूपालयोगैः ॥ नृपतिकुलसमुत्थाः पा
थिवावक्ष्यमाणैर्भवतिनृपतितुल्यस्तेष्वभूपालपुत्रः ॥

अर्थ—वर सांगितलेले राजयोगांनीं, नीचकुळांतले जरी ते मानवं असले तरी 'राजयोगी' होतात; मग राजवं-

शांत उत्पन्न झालेले तर “राज्य भोगणारे होतीलच.” पुढे सांगतो या योगांनीं राजवंशांत उत्पन्न होणारे जे; ते ‘नृपति’; आणि जे राजवंशीय नसतील त्यांस “नृप-तुल्यता” होई.

॥ औपच्छंदसिका ॥ १३

उच्चस्वत्रिकोणगैर्वलस्थैरुयाद्यैर्भूपतिवंशजानरेंद्राः ॥

पंचादिभिरन्यवंशजाताहीनैर्विजयुतानभूमिपालाः ॥

अर्थ—तीन ग्रह आपल्या उच्चराशीस किंवा आपल्या मूलत्रिकोणीं वळिष्ठ असतील, (संज्ञाध्याय २ ह्यांत पहा) तर राजवंशी जे ते ‘नरेंद्र’ होतील;—आणि चार किं० पांच ग्रह असे असतील तर हीन कुळांतलेही “नरेंद्र” होतील.—जर हे तीन किंवा चार असे असूनही पांच ग्रह वळहीन असे असतील तर राजे न होतां ‘धनवान्’ मात्र होतील.

॥ विद्युन्माला ॥ १४

लेयास्थेर्केजेंदौलग्रेभौमेस्वोच्चकुंभेमंदे ॥

चापप्राप्तेजीवेराज्ञःपुत्रंविद्यात्पृथ्वीनाथं ॥

अर्थ—मेषलग्नीं चंद्र, सिंहलग्नीं सूर्य, धनेश गुरु, मकरेश मंगळ, कुंभेश शनि, असे योगांवरं राजपुत्राचा जन्म असेल तर ‘पृथ्वीनाथ’ होईल असें जाणावे.

॥ विद्युन्माला ॥ १५.

स्वर्क्षेशुक्रेपातालस्थेधर्मस्थानंप्राप्तेचंद्रे ॥

दुश्चिक्वयांगप्राप्तिप्राप्तैःशेषैर्जातिःस्वामीभूमेः ॥

अर्थ—स्वराशीस शुक्र असून तो चतुर्थस्थानी (कर्क, कुंभ ह्या लग्नीं), नवमस्थानी चंद्र, आणि बाकी राहिलेले ग्रह लग्न, तृतीय, एकादश, या स्थानी असतां या योगावर 'भूमिपति' होतो.

॥ नवमालिका ॥ १६

सौम्येर्वीर्ययुतेतनुयुक्तेर्वीर्याढ्येचशुभेशुभयाते ॥

धर्मार्थोपचयेष्ववशेषैर्धर्मात्मानृपजःपृथ्वीशः ॥

अर्थ—तनुस्थानी वळिष्ठ असा बुध, व शुभ ग्रह हे वळिष्ठ असे शुभ (नवम किं० चतुर्थ) स्थानी, व बाकीचे ग्रह नवम, द्वितीय, उपचय (तृतीय, षष्ठ, दश, एकादश) स्थानी असतील तर; राजवंशी असल्यास “धर्मात्मा असा पृथ्वीनाथ” होईल.—

॥ नवमालिका ॥ १७

वृषोदयेमूर्तिधनारिलाभगैःशशांकजीवार्कसुतापरैर्नृपः
सुखेगुरौखेशशितीक्ष्णदीधितीयमोदयेलाभगतैर्नृपोपरैः।

अर्थ—लग्नी वृषभेस चंद्र, धनस्थानी गुरु, षष्ठस्थानी शनि व बाकीचे सर्व एकादशस्थानी असतील तर 'नृप' होतो.—
लग्नी शनि, चतुर्थ गुरु, दशम चंद्र सूर्य, व बाकीचे ग्रह एकादशस्थानी असल्यास 'नृप' होतो.

॥ वसंततिलका ॥ १८

मेघूरणायतनुगाःशशिमंदजीवाज्ञारौधनेसितर
वीहिबुकेनरेद्रं ॥ वक्रासितौशशिसुरेज्यसिता
र्कसौम्याहोरासुखास्तशुभखाप्तिगताःप्रजेशं ॥

अर्थ—दशमस्थानीं चंद्र ; एकादशस्थानीं शनि ; लग्नीं गुरु ; धनस्थानीं बुध, मंगळ ; सुखस्थानीं सूर्य, शुक्र ; या योगावर 'नरेंद्र' होतो ;—आणि लग्नीं शनि, मंगळ ; सुखस्थानीं चंद्र ; सप्तम गुरु ; नवम शुक्र ; दशम सूर्य ; लाभस्थ बुध ; या प्रकारचे ग्रहयोगावर 'प्रजेश' होतो.

॥ स्वागता ॥ १९

कर्मलग्नयुतपाकदशायांराज्यलब्धिरथवाप्रवलस्य ॥
शत्रुनीचगृहयातदशायांछिद्रसंश्रयदशापरिकल्प्या ॥
अर्थ—लग्नस्थ, किंवा दशमस्थ, किंवा वळिष्ठ असलेल्या ग्रहांच्या दशेमध्ये "राज्यप्राप्ति" होत्ये.—शत्रुगृहीं, नीचगृहीं, अशा ग्रहांची जी दशा ती छिद्रसंश्रयदशा जाणावी. ती "राज्यहानि" करित्ये.

॥ मालिनी ॥ २०

गुरुसितबुधलग्नेसप्तमस्थेर्कपुत्रेवियतिदिवसनाथं
भोगिनांजन्मविद्यात् ॥ शुभवलयुतकेंद्रेःक्रूरभ
स्थैश्चपापैर्व्रजतिशवरदस्युस्वाभितामर्थभाक्च ॥

अर्थ—बुध, गुरु, शुक्र यांतून एकादा लग्नस्थ सप्तमस्थ शनि ; दशमस्थ सूर्य ; या योगावर "भोगी जन्म" पावतात.—केंद्री वळिष्ठ अशा सौम्य राशि असतील, व पापग्रह हे क्रूरराशीस असतील ; तर अशा योगावर "भिल्ल, कोळी, चोर, या जातीचा स्वामी व वित्तवान्" असा तो पुरुष होतो.

॥ राजयोगाध्याय संपूर्ण ॥ ११

॥ नाभसयोगाध्यायः ॥ १ २

(आकाशांतील वेगवेगळ्या भागांमध्ये ग्रहांचे योग)

॥ औपच्छंदसिका ॥ १

नवदिग्वसवस्त्रिकाग्निवेदैर्गुणिताद्वित्रिचतुर्विकल्प
जाःस्युः ॥ यवनैस्त्रिगुणाहिषट्शतीसाकथितावि
स्तरतोत्रतत्समाःस्युः ॥

अर्थ—नवांची तिप्पट २७, दहांची तिप्पट ३० व आ-
ठांची चौपट ३२ हे भेद ७ व २० हे दोन मिळून २७
व यांत ३ मिळून ३० व यांत २ मिळून एकंदर ३२
योग होतात. (संख्यायोग ७, आकृतियोग २०, आश्रययो-
ग ३ दलयोग २ मिळून ३२ योग आहेत.) यवनाचार्य
यांणीं तर साहाशे या संख्येची तिप्पट १८०० इतके
प्रकारचे योग विस्ताराने सांगितले आहेत. एथे तर
त्यांचा संक्षेप केला आहे. (ते सर्व ह्या ३२ सांत येतात.)

॥ औपच्छंदसिका ॥ २

रज्जुर्मुशलंनलश्चराद्यैःसत्यश्चाश्रयजान्जगा
दयोगान् ॥ केद्वैःसदसद्युनैर्दलाख्यैःस्रक्स्पर्षैक
थितौपराशरेण ॥

अर्थ—चर राशीवर सर्व ग्रह आले असता तो 'रज्जु'

योग होतो.—स्थिर राशीवर सर्व ग्रह आले असतां तो 'मुशल' योग होतो.—द्विस्वभाव राशीवर सर्व ग्रह आले असतां तो 'नल' योग होतो.—हे तीन 'आश्रययोग' सत्याचार्य यांणीं सांगितलेले आहेत.—केंद्रीं सर्व शुभग्रह असले तर तो 'स्रक् (माला) योग' होतो.—केंद्रीं सर्व पापग्रह असले तर तो 'सर्पयोग' होतो. या प्रकारें हे दोन 'दलयोग' पराशरांनीं सांगितले आहेत.

॥ उपजातिका ॥ ३

योगाव्रजंत्याश्रयजाःसमत्वंयवाब्जवज्रांडजगो
लकाद्यैः ॥ केंद्रोपगैःप्रोक्तफलौदलाख्यावित्या
हुरन्येनपृथक्फलौतौ ॥

अर्थ—यव, अब्ज, वज्र, अंडज, गोलक इत्यादिक योग आश्रययोगासारिखेच आहेत व केंद्रीं असणारे ग्रहांचेही योग वर सांगितलेले दलयोगांचे फळाप्रमाणें अन्य आचार्यांनीं सांगितलेले आहेत. यास्तव हे एथें पृथक् सांगितले नाहींत.

॥ वसंततिलका ॥ ४

आसन्नकेंद्रभवनद्वयगैर्गदाख्यतन्वस्तगेषुशकटं
विहगःखबंधोः॥ शृंगाटकंनवमपंचमलग्नसंस्थे
र्लग्नान्यगैर्हलमितिप्रवदंतितज्ञाः ॥

अर्थ—सन्निध असणाऱ्या दोन केंद्रांवर सर्व ग्रह असतील तर तो 'गदाख्य योग' होतो.—लग्न, सप्तम या दोन केंद्रांवरच सर्व असणारे ग्रहांचा 'शकट योग' होतो.—दशम, चतुर्थस्थ असणारे ग्रहांचा 'विहंग' योग होतो.—लग्न, नव, पंचम, या स्थानीं सर्व ग्रह असले तर तो 'शृंगाटक' योग होतो,—व लग्नावांचून अन्यस्थानीं असा ग्रहयोग असतां; तो 'हल' योग होतो. असे होराशास्त्रज्ञायांहीं सांगितलेले आहे.

॥ वैतालिका ॥ ५

शकटांडवच्छुभाशुभैर्वज्रंतद्विपरीतगैर्यवः ॥

कमलंतुविमिश्रसंस्थितैर्वापीतद्यदिकेंद्रबाह्यतः ॥

अर्थ—चारही केंद्रांवर शकटाप्रमाणें शुभ व विहंगाप्रमाणें अशुभ लग्नाजे लग्न, सप्तम या केंद्रांवर शुभ आणि चतुर्थ दशम या केंद्रांवर पाप असे ग्रह असतील, तर तो 'वज्र' योग होतो,—व याहून उलट क्रमानें लग्नाजे लग्न, सप्तम या केंद्रीं पापग्रह, चतुर्थ दशम या केंद्रीं शुभ ग्रह असतां तो 'यव' योग होतो.—व तेच शुभ व पापग्रह चारही केंद्रांवर मिश्र असतां 'कमल' योग होतो.—केंद्रांशिवाय पणफर आपोक्लिमस्थ असे ग्रह असले तर तो 'वापी' योग होतो.

॥ अनुष्टुप् ॥ ६

पूर्वशास्त्रानुसारेणमयावज्रादयःकृताः ॥

चतुर्थेभवनेसूर्याज्ञासितौभवतःकथम् ॥

अर्थ—पूर्वशास्त्रांच्या आधारानें हे मी (वराहमिहिर) वज्रादिक योग केले आहेत. परंतु बुध, शुक्र हे सूर्यापासून, चतुर्थस्थानीं कसे होतील ?

॥ अनुष्टुप् ॥ ७

कंटकादिप्रवृत्तैस्तुचतुर्गृहगतैर्ग्रहैः ॥

यूपेषुशक्तिदंडाख्याहोराद्यैःकंटकैःक्रमात् ॥

अर्थ—केंद्रापासून, चार स्थानांमध्ये सर्व ग्रह असले तर हे योग होतात;—लग्न, द्वितीय, तृतीय, चतुर्थ, या स्थानीं सर्व ग्रह असतां 'यूप',—चतुर्थ, पंचम, षष्ठ, सप्तम या स्थानीं असतां 'शर',—सप्तमापासून दशमापर्यंत 'शक्ति',—दशमापासून लग्नापर्यंत 'दंड'—असे योग होतात.

॥ अनुष्टुप् ॥ ८

नौकूटछत्रचापानितद्वत्सप्तर्क्षसंस्थितैः ॥

अर्धचंद्रस्तुनावाद्यैःप्रोक्तस्त्वन्यर्क्षसंस्थितैः ॥

अर्थ—वरप्रमाणेंच केंद्रापासून सात स्थानीं सर्व ग्रह असतां हे योग होतात. लग्न, द्वितीय, इत्यादि पुढें सप्तम स्थानापर्यंत ग्रह असतां तो 'नौका' योग.—चतुर्थ, पंचम इ० दशमापर्यंतांचा 'कूट' योग.—सप्तम अष्टम इ० लग्नापर्यंतांचा 'छत्र' योग.—दशम, एकादश, इ० चतुर्थ स्थानापर्यंतांचा 'चाप' योग.—वरचे योगांशिवाय अशा सात स्थानीं क्रमानें ग्रह असतां तो 'अर्धचंद्र' योग होतो, (द्वादश स्थानांतून चार केंद्रेंरहित यास्तव याचे आठ प्रकार आहेत.)

॥ अनुष्टुप् ॥ ९

एकांतरगतैरर्थात्समुद्रः षड्गृहाश्रितैः ॥

विलग्नादिस्थितैश्चक्रमित्याकृतिजसंग्रहः ॥

अर्थ—द्वितीय स्थानापासून एकांतर स्थानीं (२।४।६।
८।१०।१२) अशा साहा स्थानीं सर्व ग्रह असतां तो
'समुद्र' योग होतो.—तोच लग्नापासून एकांतरस्थ (१।३।
५।७।९।११) असतां 'चक्र' योग होतो.—या प्रकारें
'आकृतियोगांचा संग्रह' केला आहे.

॥ शालिनी ॥ १०

संख्यायोगाः स्युः सप्तसप्तर्क्षसंस्थैरेकापायाद्वल्ल
कीदामिनीच ॥ पाशः केदारः शूलयोगो युगंच गो
लश्चान्यानपूर्वमुक्त्वान्विहाय ॥

अर्थ—संख्यायोग असे होतात.—सातही ग्रह एकामागून
न एक असे सात स्थानीं असतील तर तो 'वल्लकी'
योग होतो.—तेच सातही ग्रह साहा स्थानीं एकामागून
एक असतील तर तो 'दामिनी' योग होतो.—तेच पांच
स्थानीं असे असतां तो 'पाश' योग०—चार स्थानीं अ-
सतां 'केदार'०—तीन स्थानीं 'शूल'—दोन स्थानीं 'युग'—
एकच स्थानीं अ० 'गोल'—या प्रकारें, जर वर सांगित-
लेल्या योगांस बाध येत नसेल ; तर हे योग होतात
असे जाणावे.

॥ वसंततिलका ॥ ११

ईर्ष्युर्विदेशनिरतोऽध्वरुचिश्चरज्ज्वांमानीधनीचमु
शलेबहुकृत्यसक्तः॥व्यंगस्थिराढ्यनिपुणोनलजः
स्वगुत्थोभोगान्वितोभुजगजोबहुदुःखभाक्स्यात् ॥

अर्थ—रज्जुयोगाचें फळ—मत्सरी, विदेशवासी, भ्रम-
णशील; मुशलयोगाचें फळ—मानशील, धनवान्, अ-
नेक कार्यासक्त; नलयोगाचें फळ—अंगहीन, स्थिर,
धनाढ्य, निपुण; स्वक्योगाचें फळ—भोगवान्; सर्प
यो०फ०—अनेक प्रकारचीं दुःखें भोगणारा.

॥ अनुष्टुप् ॥ १२

आश्रयोक्तास्तुविफलाभवंत्यन्यैर्विमिश्रिताः ॥

यिश्रायैस्तेफलंददुरमिश्राः स्वफलप्रदाः ॥

अर्थ—अन्य योगांनीं (यवादिक) मिश्र असतां हे आ-
श्रययोग निष्फल होऊन, जे मिश्र झाले असतील
त्यांचीं फळें होतात. आणि हे योग आमिश्र असतां
मात्र स्वफल देतात. असें जाणावें.

॥ वसंततिलका ॥ १३

यज्वार्थभाक्सततमर्थरुचिर्गदायांतदृत्तिभुक्श
कटजःसरुजःकुदारः॥दूतोदनःकलहकृद्विहगे
प्रदिष्टःशृंगाटकेचिरसुखीरुषिरुद्धलाख्ये ॥

अर्थ—गदायोगाचें फळ—यजनकर्ता, धनवान्, सर्वदा
द्रव्योपार्जनप्रीति; शकटयोगाचें फळ—शकटोपजीवी,

सदारोगी, दुष्टस्त्री ; विहंगयोगा०—दूत, भ्रमणशील,
कलही ; शृंगाटक योगा०—अंश वयांत सुखी ; हल०
यो०—कृषिकर्मकर्ता (शेती).

॥ वसंततिलका ॥ १४

वज्रैत्यपूर्वसुखिनःसुभगोतिशूरोवीर्यान्वितोप्यथ
यवेसुखितोवयोतः ॥ विख्यातकीर्त्यमितसौख्य
गुणश्चपद्मेवाप्यांतनुस्थिरसुखोनिधिकृन्नदाता ॥

अर्थ—वज्रयोगा फ०—बाल्य आणि वृद्धपणयां मध्ये सु-
खी, स्वरूपवान्, अतिशूर ; यवयोगा फ०—पराक्रमी,
मध्य वयांत सुखी ; पद्मयोगा०फ०—कीर्तिमान्, अपरि-
मित सौख्य व गुणैकरून युक्त ; वापीयोगा०—सर्वकाळ
अल्पसौख्य, गुप्तधन (ठेवा), ठेवणारा, रुपण (कद्रू).

॥ वसंततिलका ॥ १५

त्यागात्मवान्क्रतुवैर्यजतेचयूपेहिंस्रोथगुप्यधि
कृतःशरकृच्छराख्ये ॥ नीचोलसःसुखधनैर्वि
युतश्चशक्तौदंडेप्रियैर्विरहितःपुरुषोत्पत्तिः ॥

अर्थ—यूप यो०—यागी (दाता), आत्मवान् (अवधानी),
मोठाले यज्ञ करणारा ; शरयो०—हिंसक, कारागृहा-
धिकारी (जेलर), बाण करणारा ; शक्ति यो०—नीच,
आळशी, असुखी, निर्धन ; दंड यो०—प्रियजनहीन,
नीचवृत्ति.

॥ वसंततिलका ॥ १६

कीर्त्यायुतश्चलसुखः कृपणश्चनौजः कूटेनृतह्व
नबंधनपश्चजातः ॥ छत्रोद्भवःस्वजनसौख्यक
रौत्यसौख्यःशूरश्चकार्मुकभवःप्रथमांत्यसौख्यः॥

अर्थ—नौका यो०—कीर्तिमान्, अस्थिरसुख, कृपण;
कूट यो०—असत्यभाषणी, बंधन पावणारा; छत्र
यो०—स्वजनास सौख्य देणारा, आणि अंत्य वयामध्ये
सुखी; चाप यो०—शूर, प्रथम व अंत्य वयामध्ये सुखी.

॥ वसंततिलका ॥ १७

अर्धेदुजःसुभगकांतवपुःप्रधानस्तोयालयेनरप
तिप्रतिमस्तुभोगी ॥ चक्रेनरेंद्रमुकुटद्युतिरंजि
तांघीवीणोद्भवश्चनिपुणःप्रियगीतनृत्यः ॥

अर्थ—अर्धचंद्र यो०फ०—सौभाग्यवान्, शरीर कांतीने
युक्त; समुद्र यो०फ०—राजासारिखे भोग भोगणारा; च-
क्र यो०फ०—नरेंद्र जे त्यांच्या मुगुटांच्या प्रभा ज्याचे
चरणकमलांवर शोभताहेत असा होतो. वीणा यो०
फ०—निपुण, गीत व नृत्य यांचे ठायीं प्रीति.

॥ वसंततिलका ॥ १८

दातान्यकार्यनिरतःपशुपश्चदाम्निपाशोधनार्जन
विशीलसभृत्यबंधुः ॥ केदारजःकृषिकरःसुव
हूपयोज्यःशूरःक्षतोधनरुचिर्विधनश्चशूले॥

अर्थ—दामिनी योगाचें फ०—दाता, परकार्यतत्पर, पशुपालक;—पाश यो० फ०—द्रव्योपार्जनशील, आणि सेवकवबंधु यांहींकरून युक्त;—केदार योगा० फ०—कृषि कर्म करणारा (शेती), आणि बहुतांचे कामीं येणारा;—शूल यो० फ०—शूर, जखमी, धनप्रिय, द्रव्यहीन.

॥ हरिणी ॥ १९

धनविरहितःपाखंडीवायुगेत्वथगोलकेविधनम
लिनोज्ञानोपेतःकुशिलप्यलसोटनः ॥ इतिनिग
दितायोगाःसार्धफलैरिहनाभसानियतफलदा
श्चित्याह्येतेसमस्तदशास्त्रपि ॥

अर्थ—युग यो०फ०—द्रव्यहीन आणि पाखंडी;—गोल-यो० फ०—निधन, मलिन, मूर्ख, कुशिलपी, आळशी, हिंडणारा;—या प्रकारें. हे नाभसयोग फळांसह सांगितले. ते आपआपल्या ग्रहांच्या दशांमध्ये निरंतर फलप्रद होतात असें जाणावें.

॥ नाभसयोगाध्यायसंपूर्ण ॥ १२

॥ चंद्रयोगाध्यायः ॥ १३

(ग्रहांचा चंद्राशीं समागम)

॥ मालिनी ॥ १

अधमसमवरिष्ठा-यर्ककेंद्रादिसंस्थेशशिनिविनय

वित्तज्ञानधीनैपुणानि ॥ अहनिनिशिचचंद्रेस्वेधि

मित्रांशकेवासुरगुरुसितदृष्टेवित्तवान्स्यात्सुखीच ॥

अर्थ—विनय, वित्त, ज्ञान, बुद्धि, नैपुण्य, हों फळे चंद्र, हा सूर्याचे केंद्रीं असला, तर अधम ; जर पण-
करस्थ असला तर मध्यम; आणि आपोक्लिमस्थ असेल
तर श्रेष्ठ होतात.—दिवसाचे जन्मावर गुरुची दृष्टि
किं० रात्रीचे जन्मावर शुक्राची दृष्टि असून, चंद्र हा
स्वनवांशीं किं० मित्र नवांशीं असला तर, 'वित्तवान्
आणि सुखी' असा होतो.

॥ वसंततिलका ॥ २

सौम्यैःस्मरारिनिधनेष्वधियोगइंदोस्तस्मिंश्चमूप

सचिवक्षितिपालजन्म ॥संपन्नसौख्यविभवाह

तशत्रवश्चदीर्घायुषोविगतरोगभयाश्चजाताः ॥

अर्थ—चंद्रापासून, साहा, सात, व आठ, ह्या स्थानीं
सौम्य ग्रह जर असतील तर तो “अधियोग” होतो.
याचीं फळे. (वळानुसार) सैन्यपति, सचिव, राजा
अशीं होऊन; सौख्य, वैभवानीं संपन्न; जितशत्रु, दीर्घायु,
रोग व भयरहित असें जन्म पावणारे होतात.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ३

हित्वाकंसुनफानफादुरुधराःस्वांत्योभयस्थैर्ग्रहैःशी

तांशोःकथितोन्यथानुबहुभिः केमद्रुमोन्यैस्त्वसौ ॥

केंद्रेशीतकरेथवाग्रहयुतेकेमद्रुमोनेप्यतेकेचित्केंद्रन
वांशकेषुचवदंत्युक्तिप्रसिद्धानते ॥

अर्थ—सूर्यावांचून कोणीही ग्रह चंद्राच्या द्वितीयस्थानीं
असला तर तो 'सुनफा योग' होतो.—व द्वादशस्थानीं
असला तर 'अनफा योग' होतो.—आणि द्वितीय, द्वाद-
श या दोहों स्थानीं ग्रह असले तर तो 'दुरुधरा' योग
होतो.—हे योग बहुत आचार्यांनीं सांगितले आहेत.
चंद्राचे द्वितीय द्वादशस्थानीं कोणीच ग्रह नसेल तर
तो 'केमद्रुम' योग होतो.—परंतु जर चंद्राशीं युक्त
किं० त्याच्या केंद्रीं कोणी तरी ग्रह असला तर तो योग
होत नाही. कित्येक केंद्र नवमांशीं पण हा योग सांग-
तात; परंतु ते प्रसिद्ध नाही.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ४

त्रिंशत्सरूपाःसुनफानफाख्याःषष्टित्रयंदौरुध
रेप्रभेदाः॥इच्छाविकल्पैःक्रमशोभिनीयनीतेनि
वृत्तिःपुनरन्यनीतिः ॥

अर्थ—सुनफा व अनफा यांचे भेद प्रत्येकीं ३१, ३१
आहेत. आणि दुरुधरा योगाचे भेद १८० आहेत. ते
ग्रहांचे फेरफार केल्याने इच्छित भेद स्पष्ट होतात.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ५

स्वयमधिगतवित्तः पार्थिवस्तत्समोवाभवतिहिसुन
फायांवीधनाख्यातिमांश्च ॥ प्रभुरगदशरीरःशील
वान्ख्यातकीर्तिर्विषयसुखसुवेषोनिर्वृतश्चानफायाम्॥

अर्थ—सुनफायोगाचें फळ—स्वोपाजितद्रव्य ; राजा किं० राजतुल्य; बुद्धि, द्रव्य, कीर्ति, यांहीं करून युक्त;—अनफायो० फ०—प्रभु, निरोगी, शीलवान्, प्रख्यात-कीर्ति, विषयसुखी, सुवेषी, निर्वेध,—

॥ वसंततिलका ॥ ६

उत्पन्नभोगसुखभुग्धनवाहनाढ्यस्त्यागान्वितोदुरुध
राप्रभवःसुभृत्यः ॥ केमद्रुमेमलिनदुःखितनीचनिः
स्वाःप्रेष्याःखलाश्चनृपतेरपिर्वंशजाताः ॥

अर्थ—दुरुधरायोगा० फ०—उत्पन्नभोगी ; सुख भोग-णारा; धन, वाहन, याहीं युक्त; उदार, आणि उत्तम सेवकां-नीं युक्त; —केमद्रुमयो० फ०—मलिन, दुःखित, नि-र्धन, जासूद, खळ, हीं फळें राजकुळांत असणारां-सही होतात.

॥ वसंततिलका ॥ ७।८

उत्साहशौर्यवनसाहसवान्महीजःसौम्यःपटुःसुव
चनोनिपुणःकलासु ॥ जीवोर्थधर्मसुखभाग्नृपपू
जितश्चकामीभृगुर्वहुधनोविषयोपभोक्ता ॥ पुष्पि
ताग्रा॥८॥ परविभवपरिच्छदोपभोक्तारवितनयोव
हुकार्यरुद्रणेशः॥अशुभकृदुदुपोऽहिदृश्यमूर्तिर्गलि
ततनुश्चशुभोन्यथान्यदूह्यम् ॥

अर्थ—वरचे योग ज्या ग्रहानीं उत्पन्न होतात त्यांचीं फळें खालीं सांगितलीं आहेत.

- मंगळ.—उत्साही, शौर्यवान्, धनवान्, साहसी.
 बुध.—दक्ष, मधुरवचन, कलानिपुण,
 गुरु.—धन, धर्म, सुख, यांचा भोक्ता; राजपूज्य.
 शुक्र.—कामासक्त, बहुधन, विषयोपभोगी.
 शनि.—परवैभव, परसाहियें, यांचा उपभोक्ता, बहुत
 कार्य करणारा, अध्यक्ष.

चंद्र हा दृश्य गोलार्धी (आकाशभागी) असतां, दिवसास
 जन्म अशुभ व रात्रीचा जन्म शुभ;—तोच अदृश्य गो-
 लार्धी (पाताळभागी) असतां, दिवसा जन्म शुभ, व रा-
 त्रीचा जन्म अशुभ, असें जाणावें.

॥ वसंततिलका ॥ ९

लग्नादतीववसुमान्वसुमांश्छशांकात्सौम्यग्रहैरुपचयो
 पगतैःसमस्तैः ॥ द्वाभ्यांसमोल्पवसुमांश्चतदूनतायाम
 न्येव्वसत्स्वपिफलेष्विदमुत्कटेन ॥

अर्थ—चंद्रापासून उपचयस्थानीं (३, ६, १०, ११)
 सर्व शुभ ग्रह असतील; तर 'द्रव्यवान्;—आणि अ-
 सेच लग्नापासून जर असतील तर 'अतिशायित द्रव्य-
 वान्';—या प्रकारें जर दोनच शुभ ग्रह असतील तर
 'सामान्य द्रव्यवान्;—यांहून कमी असतां 'अल्प द्रव्य-
 वान्;—फलाविषयीं अन्य योग जरी अशुभ असले तरी
 हे ग्रह प्राबल्येंकरून शुभ फळ प्राप्त करितात असें
 जाणावें.

॥ चंद्रयोगाध्याय संपूर्ण ॥ १३

॥ द्विग्रहयोगाध्यायः ॥ १४

(दोन ग्रहांचा समागम)

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १

तिग्मांशुर्जनयत्युषेशसहितोयंत्राश्मकारंनरंभौ
मेनाघरतंबुधेननिपुणंधीकीर्तिसौख्यान्यितं ॥
क्रूरंवाक्पतिनान्यकार्यनिरतंशुक्रेणरंगायुधैर्ल
ब्धस्वरविजेनधातुकुशलंभांडप्रकरेषुवा ॥

अर्थ—सूर्याशीं दुसरे ग्रह युक्त असतां त्यांचीं फळे सांगतों.
चंद्र, सूर्य—यंत्रे करणारा, पाषाण घडणारा.

मंगळ ,, —पापासक्त.

बुध, ,, —निपुण, बुद्धिमान्, कीर्तिमान्, सौख्यवान्.
गुरु, ,, —क्रूर, परकार्यरत.

शुक्र, ,, —रंग, युक्ति, आयुध, यांहीं करून द्रव्य प्राप्त.
शनि, ,, —धातु (भांडीं, डागडागिने) घडण्यांत
कुशल.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ २

कूटख्यासवकुंभपण्यमशिवंमातुःसवक्रःशशीसज्ञः
प्रसृतवाक्यमर्थनिपुणंसौभाग्यकीर्त्यान्यितं ॥ विक्रां
तंकुलमुख्यमस्थिरमतिवित्तेश्वरंसांगिरावस्त्राणांस
सितःक्रियादिकुशलंसार्विकः पुनर्भूतम् ॥

अर्थ—चंद्राशीं अन्यग्रह युक्त असतां त्यांचीं फळें.
 मंगळ—कृत्रिम, स्त्री, मद्य, कुंभ, यांचा विक्रयी, मातेस अनिष्ट.
 बुध—विस्तृतवाणी, द्रव्योपार्जनदक्ष, सौभाग्य, कीर्तियुक्त.
 गुरु—शत्रुजेता, कुलमुख्य, अस्थिरमाति, धनिक.
 शुक्र—वस्त्रक्रियेत कुशल (शिवणें, विणणें, रंगविणें इ०).
 शनि—दुसऱ्यानें पाणिग्रहण झालेल्या मातेचा सुत.

॥ स्रग्धरा ॥ ३

मूलादिस्नेहकूटैर्व्यवहरतिवणिग्बाहुयोद्धाससौम्ये
 पुर्व्यध्यक्षःसजीविभवतिनरपतिःप्राप्ताविद्योद्विजोवा ॥
 गोपोमल्लोथदक्षःपरयुवतिरतोद्यूतकृत्सासुरेज्येदुः
 खातोसत्यसंधःससवितृतनयेभूमिजेनिंदितश्च ॥

अर्थ—मंगळाशीं अन्यग्रह युक्त असतां त्यांचीं फळें.
 बुध मंगळ—मूलादिक—तैलें, यांचा कृत्रिमविक्रय, मल्ल.
 गुरु ,, —ग्राममुख्य, किं० नरपति, द्विज, किं० पंडित.
 शुक्र ,, —गोपालक, मल्ल, दक्ष, परस्त्रीरत, जुगारी,
 शनि ,, —दुःखी, खोटें वचन देणारा, निंदित.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ४

सौम्येरंगचरोवृहस्पतियुतेगीतप्रियोनृत्यविद्वाग्मी
 भूगणपःसितेनमृदुनमायापटुर्लघकः ॥ सद्द्विद्यो
 धनदारवान्बहुगुणःशुक्रेणयुक्तेगुरौज्ञेयःश्मश्रुक
 रोऽसितेनघटकृज्जातोऽन्नकारोपिवा ॥

अर्थ—बुधार्शी व गुरुर्शी ग्रह युक्त असतां त्यांचीं फळे.

गुरु बुध—मल्ल, गीताप्रिय, नृत्यज्ञाता.

शुक्र ,, —वक्ता, अनेक जामिनींचें स्वामित्व.

शनि ,, —मायावी, अमर्याद.

शुक्र गुरु—सुविद्य, स्त्री व धन यांनीं युक्त, बहुगुणी.

शनि ,, —श्मश्रुकार, किं० कुंभकार, किं० स्वयंपाकी.

॥ पुष्पिताग्रा ॥ ९

असितसितसमागमेल्लचक्षुर्युवतिसमाश्रयसंप्र
वृद्धवित्तः ॥ भवतिचलिपिपुस्तचित्रवेत्ताकथि
तफलैः परतोविकल्पनीयः ॥

अर्थ—शुक्र शनि—अल्पचक्षु, स्त्रियांचे आश्रयानें द्रव्य-
वृद्धि; लिपि, पुस्तक, चित्र यांचा मर्मज्ञ—या प्र-
कारें दोहोहून अधिक ग्रह युक्त असले तरी वर सां-
गितलेल्या फळांवरून, फळांची कल्पना करावी.

॥ द्विग्रहयोगाध्यायसंपूर्ण ॥ १८

॥ प्रव्रज्यायोगाध्यायः ॥ १९

(वैराग्य दीक्षा योग.)

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १

एकस्थैश्चतुरादिभिर्वलयुतैर्जाताः पृथग्वीर्यगैः शा
वयाजीविकमिक्षुवृद्धचरकानिर्ग्रथवन्त्याशनाः ॥

माहेयज्ञगुरुक्षपाकरसितप्राभाकरानैः क्रमात्प्रव्र

ज्याबलिभिः समाः पराजितैस्तत्स्वामिभिः प्रच्युतिः ॥

अर्थ—एका स्थानीं एकत्र असलेल्या ग्रहांमध्ये चार ग्रह जर पृथक् वळिष्ठ असले तर ते 'प्रव्रज्या (दीक्षा) योग' उत्पन्न करितात. त्यांत जे वळानें अधिक असतील त्यांसारखी ती प्रव्रज्या होय. परंतु जो ग्रह पराजित (दक्षिणेश) असेल त्याचे दशेमध्ये त्याची ती 'प्रव्रज्या नष्ट' होय. कोणता ग्रह कोणती प्रव्रज्या (दीक्षा) देतो तें खालीं दाखविलें आहे.

ग्रह.—सूर्य, चंद्र, मंग०, बुध, गुरु, शुक्र, शनि,

प्रव्र०—वन्याशन, वृद्धा, शाक्य, भिक्षु, आजिविक, चरक, निर्मथ.

अर्थ.—तपस्वी. कापालि, रक्तपट, दंडी, ना० स्वरूचक्र० क्षप०

सेवन.—अग्नि, हर, बौद्ध, भागवत, वेदांत ब्रह्म. नग्न.

॥ वैतालिका ॥ २

रविलुप्तकरैरदीक्षिताबलिभिस्तद्व्रतभक्तयोनराः ॥

अभियाचितमात्रदीक्षितानिहतैरन्यनिरीक्षितैरपि ॥

अर्थ—रवीमध्ये अस्तंगत झालेले ग्रह "दीक्षायोग करित नाहीत." जर ते तेथें वळिष्ठ असतील तर "तद्भक्त" मात्र होतो; परंतु जर ते तेथेंही अन्य ग्रह दृष्ट असून पराजितही, असतील तर; "दीक्षा मागेल मात्र."

॥ मालिनी ॥ ३

जन्मेशोन्मैर्यद्यदृष्टोर्किपुत्रं पश्यत्या किं जन्मपंवाव
लोनम् ॥ दीक्षां प्राप्नोत्या किं दृक्काणसंस्थेभौ माक्यं
शेसौरदृष्टेन्नचंद्रे ॥

अर्थ—जन्म क्षणजे चंद्रस्थित राशिः--तिच्या स्वामीवर कोणत्याही ग्रहाची दृष्टि नसून, तो (राशिस्वामी) मात्र शनीस पाहात असेल,—किंवा शनि बलहीन असतां त्या जन्म-राशीच्या स्वामीस पाहात असेल, तर “दीक्षा प्राप्त” होईल,—चंद्र हा शनीच्या द्रेष्काणीं;—किं० शनि हा मंगळाच्या नवमांशीं असेल आणि त्यावर शनीची मात्र दृष्टि असेल तरी ‘दीक्षा प्राप्त’ होईल.

॥ मालिनी ॥ ४

सुरगुरुशशिहोरास्वाकिंदृष्टासुधर्मेगुरुरथनृप
तीनांयोगजस्तीर्थकृत्स्यात् ॥ नवमभवदसंस्थेमं
दगेन्यैरदृष्टेभवतिनरपयोगेदीक्षितःपार्थिवेंद्रः ॥

अर्थ—गुरु, चंद्र, लग्न हे शनीच्या दृष्टीने युक्त असतील, व बृहस्पति हा नवमस्थानीं असेल तर राजयोगी असतांही ‘शास्त्रकार’ होतो.—नवमस्थानीं शनि हा अन्य-ग्रहांनीं अदृष्ट असा असेल; तर राजयोग असतां दीक्षित होत्साता भूमिपतिही होतो.

॥ प्रव्रज्यायोगाध्याय संपूर्ण ॥ १५

॥ राशिशीलाध्यायः ॥ १६

(ग्रहस्थित राशिवरून, जन्माचें स्वरूपज्ञान.)

॥ चंद्रस्थित राशिस्वरूपं ॥

॥ आर्या ॥ १ — १४

प्रियभूषणःसुरूपःसुभगोदक्षोश्विनीषुमतिमांश्च ॥ रु

तनिश्चयः सत्यासुदक्षः सुखितश्चभरणीषु ॥ १ बहुभु
 क्परदाररतस्तेजस्वीकृत्तिकासुविख्यातः ॥ रोहिण्यांस
 त्यशुचिः प्रियंवदः स्थिरमतिः सुरूपश्च ॥ २ ॥ चपलश्च
 तुरोभीरुः पटुस्तसाहीधनीमृगेभोगी ॥ शठगर्वितः कृत
 शोहिंस्रः पापश्चरौद्रक्षे ॥ ३ ॥ दांतः सुखी सुशीलो दुर्मेधा
 रोगभाक् पिपासुश्च ॥ अल्पेन च संतुष्टः पुनर्वसौ जायते
 मनुजः ॥ ४ ॥ शांतात्मा सुभगः पंडितो धनी धर्मसंसृतः
 पुष्ये ॥ शठः सर्वभक्षः पापः कृतघ्नधूर्तश्च भौजंगे ॥ ५ ॥
 बहुभृत्यधनो भोगी सुरपितृभक्तो महोद्यमः पिष्ये ॥ प्रिय
 वाग्दाता न्युतिमान टनो नृपसेवको भाग्ये ॥ ६ ॥ सुभगो वि
 द्यासधनो भोगी सुखभाग्द्वितीयफाल्गुन्याम् ॥ उत्साही
 धृष्टः पानपोऽघृणीतस्क्रोहस्ते ॥ ७ ॥ चित्रांबरमाल्यधरः
 सुलोचनांगश्च भवति चित्रायां ॥ दांतो वणिक्कृपालुः
 प्रियवाग्धर्माश्रितः स्वातौ ॥ ८ ॥ ईर्ष्युर्लुब्धो न्युतिमान् वचन
 पटुः कलहकृद्विशाखासु ॥ आढ्यो विवेशवासी क्षुधालुर
 टनोऽनुराधासु ॥ ९ ॥ ज्येष्ठासु न बहुमित्रः संतुष्टो धर्मकृ
 त्प्रचुरकोपः ॥ मूले मानीधनवान्सुखी न हिंस्रः स्थिरो भो
 गी ॥ १० ॥ इष्टानंदकलत्रो मानी दृढसौतृदश्च जलदेवे ॥
 वैश्वेविनीतधार्मिकबहुमित्रः कृतज्ञः सुभगश्च ॥ ११ ॥
 श्रीमान् श्रवणेश्रुतवानुदारदारोधनान्वितः ख्यातः ॥ दा
 ता आढ्यः शूरो गीतप्रियो धनिष्ठासु धनलुब्धः ॥ १२ ॥ स्फु
 टवाग्व्यसनीरिपुहासाहसिः शतभिषजिदुर्ग्राह्यः ॥ भाद्र

पदासूद्विग्रःस्त्रीजितधनीपटुरदाताच ॥ १३ वक्तासु
स्त्रीप्रजावान्जितशत्रुधार्मिकोद्वितीयासु॥संपूर्णांगःसु
भगःशूरःशुचिरर्थवान्पौष्णे ॥ १४ ॥ इतिऋक्षशीलं ॥
अर्थ—जन्मनक्षत्रांचीं फळे. (त्या नक्षत्रां चंद्र असतो)

अश्वि०—भूषणप्रिय, सुरूप, सुभाग्य, दक्ष, बुद्धिमान्.

भर०—कृतनिश्चयी, सत्य, निरोगी, दक्ष, सुखी.

कृत्ति०—बहुभोजन, परदारासक्त, तेजस्वी, विख्यात,

रोहि०—सत्य, शुचि, मधुरवचनी, स्थिरमति, सुरूप.

मृग०—चपल, चतुर, भिन्ना, निपुण, उत्साही, ध-
निक, आणि भोगी.

आर्द्रा०—शठ, गर्वी, कृतघ्न, हिंसक, आणि पापिष्ठ.

पुन०—शांत, सुखी, सुशील, मंदबुद्धि, रोगी, संतुष्ट.

पुष्य०—शांतचित्त, सुभाग्य, पंडित, धनिक, धर्मशील.

आश्ले०—शठ, सर्वभक्षी, पापकर्ता, कृतघ्न व धूर्त.

मघा०—सेवक व धन हीं विपुल, भोगी, देवपितृभक्त,

आणि महान् उद्योगी. [-णारा, व राजसेवक.

पू० फा०—प्रियभाषण, दाता, कांतिमान्, हींड-

उ० फा०—सुभाग्य, विद्योपार्जित धन, भोगी, सुखी.

हस्त०—उत्साही, निर्लज्ज, पानप्रिय, तस्कर, निर्दय.

चित्रा०—वस्त्रें व पुष्पें विचित्रधारी शरीर, नेत्र सुंदर.

स्वाती०—शांत, वैश्य, कृपाळू, मधुरवचन, धर्माश्रित.

विशा०—ईर्षित, लोभी, सुकांति, वाक्चतुर, कलही.

अनु०—धनाढ्य, विदेशवासी, क्षुधाळू, व हिंडणारा.

ज्येष्ठा०—अल्पमित्र, संतोषी, धार्मिक, बहुकोपशील.

मूल०—गर्विष्ठ, धनवान्, सुखी, अहिंसक, स्थिर, भोगी.
पूर्वा०—अनुकूल व आनंदी, अशा स्त्रीनैयुक्त, गर्विष्ठ.
आणि दृढमित्र.

उत्तरा०—नम्र०, धार्मिक, बहुमित्र, कृतज्ञ, सुभाग्य.
श्रव०—श्रीमान्, पंडित, उदारस्त्रीयुक्त, धनी, कांतिमान्.
धनि०—दाता, धनाढ्य, शूर, गीतप्रिय, धनलोभी.
शत०—स्पष्टवक्ता, व्यसनी, शत्रुघाती, साहसी, अवश.
पू०भा०—उद्विग्न, स्त्रीवश, धनिक, निपुण, अदाता,
उत्त०—भाषाचतुर, सुखी, संतानयुक्त, शत्रुजेता,
आणि धार्मिक.

रेव०—संपूर्ण शरीर, सुंदर, शूर, निर्मल, धनवान्.

चंद्रराशिशिलं (जन्मराशीस्व०)

॥ शार्दूलविक्रीडित. ॥

वृत्ताताम्रदृगुष्णशाकलघुभुक्षिप्रप्रसादोदनः

कामीदुर्बलजानुरस्थिरधनःशूरोगनावल्लभः ॥

सेवाज्ञःकुनखीव्रणांकितशिरोमानीसहोत्थाग्रजः

शक्त्यापाणितलेंकितोऽतिचपलस्तोयेचभीरुःक्रिये ॥

अर्थ—मेषराशिस्थ जन्माचें स्वरूप—गोल व आरक्त
असे नेत्र, ऊन ऊन, शाकभाज्यांसह अल्प असें भोजन,
शीघ्र प्रसन्न, भ्रमणशील, कामी, गुडध्यांमध्ये दुर्बल,
अस्थिरधन, शूर, स्त्रीप्रिय, सेवाचतुर (खुशामती), न-

खै वाईट, डोक्यास व्रण, गर्विष्ठ, बंधुमुख्य, तळहातावर
'शक्ति' (सूक्ति) तुल्य चिन्ह, अतिचपल, जलभीरु.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ २

कांतःखेलगतिःपृथूरुवदनःपृष्ठास्पषाश्वैकितस्त्यागी
क्लेशसहःप्रभुःककुदवान्कन्याप्रजःश्लेष्मलः॥पूर्वेव
धुधनात्मजैर्विरहितःसौभाग्ययुक्तःक्षमीदीप्ताग्निःप्र
मदाप्रियःस्थिरसुतृन्मध्यांत्यसौख्ययोगावि ॥

अर्थ—कांतिमान्; खेळत चालणें; मांड्या व मुख विशा-
ळ; पाठ तोंड, पार्श्वभाग यांवर कांहीं चिन्ह; त्यागशील;
क्लेशसहनकर्ता; प्रभु; ककुदवान् (प्राधान्य किंवा छत्रचामर
युक्त) कन्यासंतति, कफाळू, प्रथमचे धन, बंधु, पुत्रा-
दिकांनीं हीन; भाग्यशाली, क्षमाशील, प्रखरजठराग्नि,
स्त्रियांस प्रिय, दृढमित्र, मध्य व अंत्य वयामध्ये सुखी,
अतें वृषभ राशिस्थ जन्माचें स्वरूप व गुण जाणावे.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ३

स्त्रीलोलःसुरतोपचारकुशलस्ताम्रेक्षणःशास्त्रविद्वृतः
कुंचितमूर्ध्वजःपटुमतिर्हास्यंगितद्यूतवित् ॥ चार्व
गःप्रियवाक्प्रभक्षणरुचिर्गीतप्रियोनृत्यवित्क्लीवैर्या
तिरतिसमुन्नतनसश्चंद्रेतृतीयक्षणे ॥

अर्थ—स्त्रियांचा अभिलाषी, रतिसाहित्यकुशल, आ-
रक्तनेत्र, शास्त्रज्ञ, द्यूत (जासूद, वकाल), वांकडें

कपाळ, बुद्धिकुशल, हास्य, मर्म व द्यूत यांतें जाणणारा, उत्तमस्वरूप, प्रियवचन, अधिक भोजनाची प्रीति, गीतप्रिय, नृत्यज्ञ, नपुंसकांशीं प्रीति, नाक ऊंच, असें मिथुन-राशिस्थजन्माचें स्वरूप व गुण जाणावे.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ४

आवक्रद्रुतगःसमुन्नतकटिःस्त्रीनिर्जितःसत्सुहृदैव
ज्ञःप्रचुरालयःक्षयधनैःसंयुज्यतेचंद्रवत्॥ ऋस्वःपी
नगलःसमेतिचवशंसाग्नासुतृद्वत्सलस्तोयोद्यानर
तःस्ववेश्मसहितेजातःशशांकेनरः ॥

अर्थ—तिरपें व जलद चालणें, उंचकटी, स्त्रीवश, सुमित्र, दैवज्ञ (ज्योतिषी), पुष्कळ गृहें, धनास चंद्रासारिखी क्षयवृद्धि, ठेंगु, गळा मांसल, प्रीतीनें वश, मित्रवत्सल, पाणी व बगीचे यांची प्रीति, असें कर्कराशिस्थ जन्माचें स्वरूप व गुण जाणावे.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ५

तीक्ष्णःस्थूलहनुर्विशालवदनःपिंगेक्षणोल्पात्मजः
स्त्रीद्वेषीप्रियमांसकानननगःकुप्यत्यकार्षेचिरं॥क्षुत्त
णोदरदंतमानसरुजासंपीडितस्त्यागवान्विक्रांतः
स्थिरधीःसुगर्वितमनामातुर्विधेयोर्कमे ॥

अर्थ—उग्र, हनुवटीचा भाग स्थूल, विशाल मुख, पिंगट नेत्र, अल्प संतति, स्त्रीद्वेष्टा, मांस, वन,

पर्वत यांचे ठायीं प्रीति, अकारणीं सत्वर कोपणारा; क्षुधा, तृषा, उदर, दंत, मन यांच्या, पीडांनीं संतप्त; दाता, पराक्रमी, स्थिरबुद्धि, अभिमानी, मातृभक्त, असें सिंह-
राशिस्थ जन्माचें स्वरूप व गुण जाणावे.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ६

व्रीडामंथरचारुवीक्षणगतिःस्रस्तांसबाहुःसुखीश्ल
क्ष्णःसत्यरतःकलासुनिपुणःशास्त्रार्थविद्वामिकः ॥
मेधावीसुरतप्रियःपरगृहैर्वित्तैश्चसंयुज्यतेकन्यायांप
रदेशगःप्रियवचाःकन्याप्रजोल्पात्मजः ॥

अर्थ—सलज्जित पाहाणें व आळसत चालणें, स्कंध व
भुजा हीं शिथिल, सुखी, सुकुमार, सत्यशील, कलानिपुण,
पंडित, धार्मिक, बुद्धिमान्, रतिप्रिय, परगृह व पर-
धन यांहीं युक्त, विदेशवास, प्रियभाषण, कन्यासं-
तति, अल्पपुत्र, असें कन्याराशिस्थ जन्माचें स्वरूप
व गुण जाणावे.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ७

देवब्राह्मणसाधुपूजनरतःप्राज्ञःशुचिःस्त्रीजितःप्रां
शुश्चोन्नतनासिकःकृशचलद्रात्रोटनोर्यान्वितः ॥
हीनांगःक्रयविक्रयेषुकुशलोदेवद्विनामासरुग्बंधू
नामुपकारकृद्विरुषितस्त्यक्तस्तुतैःसप्तमे ॥

अर्थ—देव, ब्राह्मण, साधु यांचे ठायीं पूजनप्रीति;
महाज्ञानी, शुचिर्भूत, स्त्रीस वश, अति उंचशरीर व

अति उंच नासिका, अवयव कृश व असमर्थ, फिरणारा, सधन, व्यंग, देवघेवीमध्ये कुशळ, देवाचें एक व सभ्य एक अशीं दोन नांवें ज्यास, रोगिष्ठ, बंधूंवर उपकार कर्ता, परंतु त्याणीं निर्भर्त्सना करून टाकलेला, असें तूळराशिस्थजन्माचें स्वरूप व गुण जाणावे.

॥ मालिनी ॥ ८

पृथुलनयनवक्षावृत्तजंघोरुजानुर्जनकगुरुवियुक्तः
शैशवेव्याधितश्च ॥ नरपतिकुलपूज्यःपिंगलःक्रूर
चेष्टोऽपकुलिशखगांकच्छन्नपापोऽलिजातः ॥

अर्थ—वक्षस्थळ व नयन हीं विशाल, मांड्या, पोटाच्या व गुडघे हीं गोंडाळ, पिता, माता व गुरु यांपासून वेगळा, वाळपणीं रोगी, राजकुळांस पूज्य, पिंगट, क्रूरस्वभावी, मच्छ, वज्र, पक्षी अशीं चिन्हे असलेला, गुप्तपापरत, असें वृश्चिकराशिस्थ जन्माचें स्वरूप व गुण जाणावे.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ९

व्यादीर्घास्यशिरोधरःपितृधनस्त्यागीकविर्वीर्यवान्व
क्तास्थूलरदश्रवाधरनसः कर्मोद्यतःशिल्पवित् ॥
कुब्जांसःकुनखीसमांसलभुजःप्रागल्भ्यवान्धर्मविद्वं
धुद्विट्नबलात्समेतिचवशंसाभ्मैकसाध्योश्चजः ॥

अर्थ—मुख, ग्रीवा, हे अत्यंत दीर्घ, (लांबोळे किं० स्थूल) पितृद्रव्यप्राप्ति, उदार, कवि, बळवान्, भाषणचतुर, दंत, कर्ण, ओष्ठ, नाक हीं सर्वच मोठा-

लीं; कर्मशीळ, शिल्पज्ञ, खांदे अस्पष्ट, नखें वाईट, पुष्ट भुजा, अत्यंत तेजस्वी, धर्मज्ञ, बंधुद्वेष्टा, बळात्कारें अवश, सामोपचारानें वश, असें धनराशिस्थजन्माचें स्वरूप व गुण जाणावे.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १०

नित्यंलालयतिस्वदारतनयान्धर्मध्वजोधः कृशःस्व
क्षःक्षामकटीगृहीतवचनःसौभाग्ययुक्तोलसः॥ शी
तालुर्मनुजोटनश्चमकरेसत्वाधिकःकाव्यकलुब्धोग
म्यजरांगनासुनिरतःसंत्यक्तलज्जोऽघृणः ॥

अर्थ—स्वस्त्री व पुत्रादिकांचे नेहेमी कोड पुरविणारा, धर्मध्वज, शरीराच्या खालचा भाग कृश, नेत्र उत्तम, कमर सूक्ष्म, वचन पाळणारा, भाग्यशाली, आळशी, शैत्ययुक्त, फिरणारा, सत्वगुणाधिक्य, काव्यकर्ता, लोभी, अगमनीय व वृद्ध अशा स्त्रीशीं आसक्त, असें मकरराशिस्थ जन्माचें स्वरूप व गुण जाणावे.

॥ त्रोटक ॥ ११

करभगलःशिरालुःखरलोमशदीर्घतनुःपृथुचरणोरु
पृष्ठजघनास्यकटिर्जरठः॥ परवनितार्थपापनिरतः
क्षयवृद्धियुतःप्रियकुसुमानुलेपनसुत्तृद्वटजोध्वसः ॥

अर्थ—मान उंटासारिखी पुढें आलेली, शिरा विशेष, केश कठोर, उंच शरीर; पाय, पोटाच्या, मांड्या, पाठ, मुख, कमर, पोटा, हीं विस्तीर्ण; परस्त्री व परधनासक्त व पापरत, क्षयवृद्धि पावणारा, उटणीं व पुष्पें

यांवर प्रीति, सुमित्र, मार्गश्रम सोसणारा, असें कुंभ राशीचें स्वरूप व गुण जाणावे.

॥ मालिनी ॥ १२

जलपरधनभोक्तादारवासोनुरक्तःसमरुचिरशरीरस्तुंगनासोबृहत्कः ॥ अभिभवतिसपत्नान् स्त्रीजितश्चारुदृष्टिर्द्युतिनिधिधनभोगीपंडितश्चांत्यराशौ ॥

अर्थ—जलधन, व परधन भोक्ता, स्त्री व वस्त्रे यांत निमग्न, गोंडस व सुंदर असें शरीर, नाक उंच, कपाळ विस्तीर्ण, शत्रूंस पराजित करणारा, स्त्रीवश, सुंदर नयन, कांतिमान्, निधि (गुप्त) धन भोगणारा, आणि ज्ञानी असें मनि राशिस्थ जन्माचें स्वरूप व गुण जाणावे.

॥ भ्रमरविलसित ॥ १३

बलवतिराशौतदधिपतौचस्वबलयुतःस्याद्यदितुहिनांशुः॥ कथितफलानामविकलदाताशशिवदतोन्येत्यनुपरिचिंत्याः ॥

अर्थ—राशि बलवान् असून तिचा स्वामीहि बलवान् आणि चंद्रही बलवान् असे तिघेही बलवान् असतील तर वर सांगितलेलीं सर्व फळे होतील. अन्यथा असल्यास चंद्राचे गुणांप्रमाणे ; (कमीजास्त) याच प्रकारे यापुढे सांगण्याचीं जीं ग्रहफळे त्यांविषयींहि जाणावे.

॥ अथसूर्यराशिस्वरूपं ॥

॥ औपच्छंदसिका ॥ १

प्रथितश्चतुरोटनोल्पवित्तःक्रियगेत्वायुधभृद्वितुं
गभागे ॥ गविवस्त्रसुगंधपण्यजीवीवनिताद्विट्कु
शलश्चगेयवाद्ये ॥

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ २

विद्याज्योतिषवित्तवान्मिथुनगेभानौकुलीरोस्थि
तेतीक्ष्णोऽस्वःपरकार्यकृच्छ्रमपथक्केशैश्चसंयुज्यते ॥
सिंहस्थेवनशैलगोकुलरतिर्वीर्यान्वितोज्ञः पुमान्
कन्यास्थेलिपिलेख्यकाव्यगणितज्ञानान्वितःस्त्री
वपुः ॥

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ३

जातस्तौलिनिशौडिकोध्वनिरतोहैरण्यकोनीचकृत्क्रू
रःसाहसिकोविषार्जितधनःशस्त्रांतगोऽलिस्थिते ॥ स
तूज्योधनवान्धनुर्धरगतेतीक्ष्णोभिषक्कारुकोनीचोज्ञः
कुवणिक्रमृगेऽल्पधनवांल्लब्धोन्यभाग्यैरतः ॥

॥ वसंततिलका ॥ ४

नीचोवटेतनयभाग्यपरिच्युतोऽस्वस्तोयोत्थपण्यवि
भवोवनितादृतोत्ये ॥ नक्षत्रमानवतनुःप्रतिमेविभागे
लक्षमादिशेत्तुहिनरश्मिदिनेशयुक्ते ॥

अर्थ—सूर्य द्वादशराशिस्थित फळै.

मेष—प्रख्यात, चतुर, हिंडणारा, अल्पद्रव्य, शस्त्र-
धारी,—सूर्य परमोच्च असतां हीं फळें अति उत्तम
असें जाणावें.

वृष—वस्त्रे, सुगंधी द्रव्ये, यांच्या विक्रयानें जीवन; स्त्रि-
यांचा द्वेष्टा, गीतवाद्यकुशल.

मिथु—विद्वान्, ज्योतिषी, धनवान्.

कर्क—तामसी, निर्धन, परकार्यतत्पर, श्रम, मार्ग, क्लेश
यांहीं युक्त.

सिंह—अरण्य, पर्वत, गुरांचे कळप, या स्थळीं प्रीति;
बळिष्ठ, अज्ञ.

कन्या—लिहिणें, चित्रें, कवित्व, गणित, यांत कुशळ,
स्त्रीसदृशदेह.

तूळ—मद्यकार, सुवर्णकार, हिंडणारा, अनुचितकर्मा.

वृश्चि—क्रूर, साहसी, विषाजितधनी, शस्त्रपरीक्षक.

धन—श्रेष्ठांस पूज्य, धनवान्, तीव्र, वैद्य, शिल्पज्ञाता.

मकर—नीच, अज्ञ, दुर्व्यापार, अल्पद्रव्य, लोभी, पर-
भाग्यासक्त.

कुंभ—नीच, पुत्र व भाग्य हीं नष्ट, निर्धन.

मीन—जलोत्पन्न पदार्थविक्रयानें संपन्न, स्त्रियांस पूज्य.

(राशिचक्राचे कालांगावर जेथें सूर्य व चंद्र असतील
तेथें लक्ष्म (चिन्ह) सांगावें.)

मंगळराशिस्वरूप.

॥ त्रोटक ॥ ५

नरपतिसत्कृतोदनश्चमूपवणिक्सधनाःक्षततनु

श्वौरभूरिविषयांश्चक्रुजःस्वगृहे ॥ युवतिजिता
नसुतृत्सुविषमान्परदाररतान्कुहकसुवेषभीरु
परुषान्सितभेजनयेत् ॥

॥ वसंततिलका ॥ ६

वौधेसहस्तनयवान्विसुतृत्कृतज्ञोगांधर्वयुद्धकुश
लःरुपणोभयोर्थी ॥ चांद्रेथ्वान्सलिलयानसम
जितस्वःप्राज्ञश्चभूमितनयेविकलःखलश्च ॥

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ७

निस्त्रःक्लेशसहोवनांतरचरःसिंहेल्पदारात्मजोजै
वेनैकरिपुर्नरेन्द्रसचिवः ख्यातोभयोल्पात्मजः ॥
दुःखार्तोविधनोऽटनोनृतरतस्तीक्ष्णश्चक्रुंभस्थिते
भौमेभूरिधनात्मजोमृगगतेभूपोथवातत्समः ॥

अर्थ—मंगळ द्वादशराशिस्थित फलें.

स्वगृहीं—राजपूज्य, भ्रमणशील, सेनाधिप, वणिक, सध-
न, शरीरव्रणांकित, चौर, अनेकविषय.

शुक्रगृहीं—स्त्रीवश, मित्राशीं विषम, परदारासक्त, इंद्र-
जाली (गारुडी), सुवेष, भीरु, कर्कश.

बुधगृहीं—तेजस्वी, पुत्रवान्, मित्रवर्ज्य, परोपकारी, गीत,
वाद्य, युद्ध, या कळांमध्ये कुशळ; रुपण,
निर्भय, याचक.

चंद्रगृहीं—द्रव्यवान्, नौकेनै द्रव्य संपादन, शाहाणा,
व्यंग, व खष्ट, असा.

सिंहेस-निर्धन, क्लेश सोसणारा, अरण्यवासी, स्त्रीपुत्रहे अल्प.

गुरुगृही—बहुशत्रु, राजमंत्री, विख्यात, निर्भय, अल्पपुत्र.
मकरेस—बहुधन; पुत्रयुक्त, राजा किं० राजतुल्य.
कुंभेस—दुःखी, दरिद्री, भ्रमणशील, असत्यवचन, तामसी.

॥ बुधराशिस्वरूपं ॥

॥ वसंततिलका ॥ ८

द्यूतर्णपानरतनास्तिकचौरनिष्वाःकुस्त्रीककूटक
दसत्यरतःकुजर्क्षे ॥ आचार्यभूरिसुतदारधनार्ज
नेष्टाःशौक्रेवदान्यगुरुभक्तिरताश्चसौभ्ये ॥

॥ उपेन्द्रवज्रा ॥ ९

विकत्थनःशास्त्रकलाविदग्धःप्रियंवदःसौख्यरत
स्तृतीये ॥ जलार्जितस्वःस्वजनस्यशत्रुःशशां
कनेशीतकरर्क्षयुक्ते ॥

॥ प्रहर्षिणी ॥ १०

स्त्रीद्वेष्योविधनसुखात्मजोऽटनोन्नःस्त्रीलोलःस्व
परिभवोर्कराशिगेजे ॥ त्यागीज्ञःप्रचुरगुणःसु
खीक्षमावान्युक्तिज्ञोविगतभयश्चषष्ठराशौ ॥

॥ औपच्छंदसिका ॥ ११

परकर्मकृदस्वःशिल्पबुद्धिर्ऋणवान्विष्टिकरोबुधेर्क
जर्क्षे ॥ नृपसत्कृतपंडिताप्तवाक्योनवमंत्येजितसे
वकोंत्यशिल्पः ॥

अर्थ—बुध द्वादशराशि स्थित फलें.

मंगलगृही—जुगार, कर्ज, मद्यपान यांत निमग्न; नास्तिक,
चोर, निर्धन, दुष्ट स्त्री, कपटी, असत्यवचनी.

शुक्रगृही— गुरुश्रेष्ठ; पुत्र, स्त्री, धनार्जन, हीं बहुत,
दाता, व गुरुभक्तिपरायण. [षणी.

मिथुनेस—वाचाळ, शास्त्रकलाप्रवीण, सुखासक्त, प्रियभा-
कर्केस—जलापासून द्रव्योपार्जन, स्वजनाचा वैरी.

सिंहेस—स्त्रीद्वेष्टा; धन, पुत्र, सुख यांहीं हीन, भ्रमणशील,
मूर्ख, स्त्रियाभिलाषी, स्वजनापासून अनादर.

कन्येस—उदार, ज्ञानी, बहुगुणी, सुखी, क्षमावान्, युक्ति-
वान्, निर्भय.

शनिगृही—परकीय कार्ये करणारा, निर्धन, शिल्पबुद्धि,
ऋणी, आज्ञा करणारा.

धनेस—राजपूज्य, पंडित, युक्तवचन (हजरजवात्री).

मीनेस—सेवाकुशल, अत्यंत शिल्पकुशल.

गुरुराशिस्वरूपं

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १२

सेनानीबहुवित्तदारतनयौदातासुभृत्यः क्षमीतेजो
दारगुणान्वितः सुरगुरौख्यातः पुमान्कौजभे ॥ कल्पां
गः सधनार्थमित्रतनयस्त्यागीप्रियः शौक्रभेवौधेभूरि
परिच्छदात्मजसुहृत्साचिव्ययुक्तः सुखी ॥

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १३

चांद्रेरत्नसुतस्वदारविभवप्रज्ञासुखैरन्वितः सिं
हेस्याद्वलनायकः सुरगुरौप्रोक्तंचयच्चंद्रभे ॥

स्वक्षे मांडलिकोनरेन्द्रसचिवः सेनापतिर्वाधनीकुम्भे क
कटवत्फलानिमकरेनीचोल्पविन्नोऽसुखी ॥

अर्थ—गुरु द्वादशराशि स्थित फलें.

मंगलगृही—सेनापति; धन, स्त्री, पुत्र हीं बहुत; उदार, उत्तम
सेवक, क्षमाशील, तेजस्वी, स्त्रीसौख्य, विख्यात.

शुक्रगृही—दृढशरीर; धन, अर्थ, मित्र, पुत्र, याहीं
युक्त; उदार, प्रिय.

बुधगृही—आच्छादकवस्त्रें (कनाती, चांदण्या, इ०);
बहुपुत्र, बहु मित्र, सचिवपणा, आणि सुखी.

कर्केस-रत्नै, संतति, धन, स्त्री, वैभव, ज्ञान, सुख, याहीं युक्त.

सिंहेस—सैन्यपति, (वाकी सर्व कर्कवत् ल० वरप्रमाणें)

मकरेस—नीच, अल्पधन, व असुखी.

कुम्भेस—कर्केस सांगितल्याप्रमाणें.

स्वगृही—मांडलिक, राजमंत्री, सेनापति, किं० धनवान्.

॥ शुक्रराशिस्वरूपं ॥

॥ पुष्पिताग्रा ॥ १४

पर्युवतिरतस्तदर्थं शदैर्हृतविभवः कुलपांसनः कु
जक्षे ॥ स्ववलमतिधनोनरेन्द्रपूज्यः स्वजनविभुः
प्रथितोभयः सितेस्वे ॥

॥ औपच्छंदसिका ॥ १५

नृपकृत्यकरोर्थवान्कलाविन्मिथुनेषष्ठगतेतिनीच
कर्मा ॥ रविजक्षगतेऽमरारिपूज्ये सुभगः स्त्रीवि
जितोरतः कुनार्याम् ॥

॥ शिखरिणी ॥ १६

द्विभायोर्थीभीरुः प्रबलमदशोकश्चशशिभेहरौयोषासा
 र्थः प्रवरयुवतिर्मदतनयः ॥ गुणैः पूज्यः सस्वस्तुरगसहि
 तेदानवगुरौघेविद्वानाढ्योनृपजनितपूजोतिसुभगः ॥

अर्थ—शुक द्वादश राशिस्थित फलै.

मंगलगृही—परदारासक्त, त्यास्तव वैभवाचा नाश, आणि
 कुलास हीनत्व.

स्वगृही—स्ववळानें व स्वबुद्धीनें धनार्जन, राजपूज्य, स्वज-
 नप्रमुख, प्रख्यात, निर्भय.

मिथुनेस—राजकार्य करणारा, धनवान्, कलानिपुण.

कन्येस—अतिनीच कर्म कर्ता.

शनिगृही—स्वरूपवान्, स्त्रीवश, कुस्त्रियांशीं रत.

कर्केस—द्विभार्य, याचक, भीरु, अतिगर्वी, अतिदुःखी.

सिंहेस—स्त्रीकडून धन प्राप्त, स्त्रीप्रावल्य, अल्पपुत्र.

धनेस—सर्वमान्य, सधन.

मीनेस—विद्वान्, धनाढ्य, राजपूज्य, अतिप्रिय.

शनिराशिस्वरूपं

॥ मंदाक्रांता ॥ १७

मूर्खोटनः कपटवान्विसुहृद्यमेजेकीटितुबंधवधभाक्
 चपलोऽघृणश्च ॥ निर्हीसुखार्थतनयः खलितश्च
 लेख्येरक्षापतिर्भवति मुख्यपतिश्चवौधे ॥

॥ मंदाक्रांता ॥ १८

वर्ज्यस्त्रीष्टोनवहुविभवोभूरिभार्योवृषस्थेख्यातः
स्वोच्चेगणपुरबलग्रामपूज्योर्थवांश्च ॥ कर्किग्य
स्वोविकलदशनोमातृहीनोऽसुतोऽज्ञःसिंहेनार्यो
विसुखतनयोविष्टिरुत्सूर्यपुत्रे ॥

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १९ ॥

स्वतः प्रत्ययितोनरेन्द्रभवनेसत्पुत्रजायाधनोजीव
क्षेत्रगतेर्कजेपुरबलग्रामाग्रनेताथवा ॥ अन्यस्त्रीधन
संवृतःपुरबलग्रामाग्रणीर्मंददृक्स्वक्षेत्रेयलिनःस्थि
रार्थविभवोभोक्ताचजातःपुमान् ॥

अर्थ—शनिद्वादशराशिस्थित फळें.

मेघेस—मूर्ख, भ्रमणशील, कपटी, मित्रहीन.

वृश्चिकेस—वधवंधनशील, चपल, निर्दय.

बुधगृही—लज्जा, सुख, धन, पुत्र, यांहींकरून हीन;
लिहितांना मध्ये गुंतणारा; रक्षणकर्ता, मुख्यां-
चा मुख्य.

वृषभेस—अगम्य स्त्रियांचा इष्ट, अल्पवैभव, बहुभार्य.

तुळेस—विख्यात; मंडळी, नगर, ग्राम, यांमध्ये श्रेष्ठ;
व द्रव्यवान्.

कर्केस—दरिद्री, विकलदंत, पुत्रमातृहीन, अज्ञ.

सिंहेस—असज्जन, सुखहीन, पुत्रहीन, विष्टिकर्ता
(ओशी वाहणारा).

गुरुगृही— अंतर्काळीं शुभ, राजगृहीं विश्वासु; पुत्र, स्त्री, धन, हीं उत्तम; नगर, सैन्य, ग्राम, यांच्या मुख्यांचा मुख्य.

स्वगृही— परधन, परस्त्री यांहींसंयुक्त; पुर, बल, ग्राम यांचा मुख्य; मंददृष्टि, मलिन, स्थिरधन, स्थिरवैभव, भोक्ता (असंचयशालि).

॥ पुष्पिताग्रा ॥ २०

शिशिरकरसमागमेक्षणानांसदृशफलंप्रवदन्ति

लग्नजातम् ॥ फलमधिकमिदं यदत्र भावात् भवनभ

नाथगुणैर्विचिंतनीयाः ॥

अर्थ—चंद्रयुक्त राशीच्या (श्लो० १ ते १३) व चंद्रदृष्टीच्या (पुढील अध्याय) फळासारिखींच लग्नयुक्त राशींचीं हीं फळे घेण्यास पूर्व मुनि विशेषत्वें करून सांगतात.—आणि कोणत्याही स्थानापासून त्याचा स्वामी ज्या भावीं (स्थानीं) असेल, त्या भावाचें व त्याचे स्वामीचे गुणाप्रमाणें (बळा-प्रमाणें) त्यांचे फळांची योजना करावी. (पुष्टि किं० हानि) हें इतकें मात्र अधिक आहे.

॥ राशिशिलाध्याय संपूर्ण ॥ १७

॥ दृष्टिफलाध्यायः ॥ १८

(चंद्रावर अन्य ग्रहांच्या दृष्टीचीं फळे)

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १, २, ३,

चंद्रेभूपबुधौ नृपेऽपमगुणीस्ते नो धनश्चाजगेनिः स्वः स्ते
न नृमान्यभूपधनिनः प्रेष्यः कुजाद्यैर्गवि ॥ नृस्थे योऽव्य

वहारिपार्थिवबुधाभीस्तंतुवायोधनीस्वर्क्षयोद्धकवि
 जभूमिपतयोऽयोजीविदृग्रीगिणौ ॥ १ ॥ ज्योतिर्ज्ञा
 ढ्यनरेंद्रनापितनृपक्षमेशाबुधाद्यैर्हरौतद्वद्रूपचमूपनै
 पुण्युताःषष्ठेशुभैरुयाश्रयः ॥ जूकेभूपसुवर्णकारवणि
 जःशेषैक्षितेनैकृतीकीटियुग्मपितानतश्चरजकोव्यंगो
 धनोभूपतिः ॥ २ ॥ ज्ञात्युर्वीशजनाश्रयश्चतुरगेपा
 पैःसदंभःशठश्चात्युर्वीशनैरद्रपंडितधनीद्रव्योनभूपो
 मृगे ॥ भूपोभूपसमोन्यदारनिरतः शेषैश्चकुंभास्थि
 तेहास्यज्ञोनृपतिर्बुधश्चषण्णगेपापश्चपापेक्षिते ॥ ३ ॥

अर्थ—चंद्र हा, मेषादि वारा राशींस असतां त्यावर
 मंगळादि ग्रहांच्या दृष्टींचीं फळें अनुक्रमानें कोष्टकांत
 खालीं दाखविलीं आहेत.

राशि.मंगल. बुध. गुरु. शुक्र. शनि. सूर्य.

मेष—	भूप,	पंडित	राजतुल्य	गुणी	चौर	निर्धन.
वृष—	निर्धन	चौर	नृपूज्य	भूप	धनिक	दास.
मिथु—	शस्त्रवि०	राजा	पंडित	निर्भय	कोटी	निर्धन
कर्क—	योद्धा	कवि	ज्ञानी	भूपति	शस्त्रजीवी	नेत्ररोगी
सिंह—	भूपति	ज्योतिषी	धनाढ्य	नरेंद्र	नापित	राजा
कन्या—	स्त्रियाश्र.	भूप	सेनापति	नैपुण्य	स्त्रियाश्रय	स्त्रियाश्रय
तुळ—	नीचकृती	भूप	सुवर्णकार	वणिक	नीचकृति	नीचकृति
वृश्चि—	भूपति	युग्मपिता	नम्र	रंगकार	व्यंग	निर्धन
धन—	दंभी	शठ,	ज्ञातिश्रेष्ठ	भूमिपती	जनाश्रय	दंभी शठ दंभी शठ
मकर—	भूप	राजाधिराज	राजा	पंडित	धनवान्	निर्धन
कुंभ—	परदार.	भूप	राजतुल्य	परदार	परदार	परदार०
मीन—	पापी	हसका	राजा	पंडित	पापी	पापी,

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ४

होरेशक्षदलाश्रितैःशुभकरोदृष्टः शशीतद्गत
रुयंशेतत्पतिभिःसुहृद्भवनगैर्वावीक्षितःशस्यते ॥
यत्प्रोक्तंप्रतिराशिवीक्षणफलंतद्द्वादशांशेस्मृतं
सूर्यादिरवलोकितेपिशशिनिज्ञेयंनवांशेष्वतः ॥

अर्थ—लग्नाच्या दोन होरा ; त्यांचे स्वामी सूर्य चंद्र
असतात. यास्तव चंद्र हा ज्या स्वामीच्या होरेस
असेल त्या स्वामीच्याच होरेंत असणारे ग्रहांची दृष्टि
जर त्या चंद्रावर असेल,तर शुभ होय.—तसेच द्रेष्काणा-
दिक स्वामीच्या दृष्टीचीही फळे जाणावीं.—मित्रगृहीं
असलेल्या ग्रहांची दृष्टि असतां पण शुभ होय.—जीं
प्रत्येक राशीच्या ग्रहांची दृष्टिफळे वर सांगितलीं तींच चंद्र
ज्या द्वादशांशीं असेल त्यासही योजावीं.—तसेंच नवमांशा-
विषयीं पण सूर्यादिकांचीं दृष्टिफळे घ्यावीं.

॥ वसंततिलका ॥ ५, ६, ७, ८

आरक्षिकोवधरुचिःकुशलोऽनियुद्धेभूपोर्थवान्क
लहकृत्क्षितिजांशसंस्थे ॥ मूर्खोऽस्यदारनिरतःसु
कविःसिंतांशेसत्काव्यकृत्सुखपरोन्यकलत्रग
श्च ॥ ५ ॥ तौधेहिरंगचरचौरकवींद्रमंत्रिगेयज्ञ
शिल्पनिपुणःशशिनिस्थितेश्च॥स्वांशेल्पगात्रधनलु
ब्धतपस्विमुख्यःस्त्रीपोष्यकृत्यनिरतश्चनिरीक्ष्यमा
णे ॥ ६ ॥ प्रहर्षिणी ॥ सक्रोधोऽनरपतिसंमतोऽनि

धीशःसिंहांशेप्रभुरसुतोतिहिंसकर्म ॥ जीवांशे
प्रथितबलोरणोपदेष्टाहास्यज्ञःसचिवविकामवृद्ध
शीलः ॥ ७ ॥ शालिनी ॥ अल्पापत्योदुःखितःस
त्यपिस्वेमानासक्तःकर्मणिस्वेनुरक्तः ॥ दुष्टःस्त्रीष्टः
कृपणश्चार्किभागेचंद्रेभानौतद्ददिद्वादिदृष्टे ॥ ८ ॥

अर्थ—चंद्र हा ज्या ज्या ग्रहांच्या नवमांशीं असेल त्या-
वर ग्रहांच्या दृष्टीचीं फळे कोष्टक.

नवमां०—सूर्य. मंग. बुध. गुरु. शुक्र. शनि.

मंगळ— रक्षक हिंसक युद्धकुश. भूप धनवान् कलही.

शुक्र— मूर्ख परदार, श्रेष्ठ, कवि. सत्काव्य, सुखासक्त. परदारी.

बुध.— मळ तस्कर कविराज मंत्री गीतज्ञ शिल्पनिपु.

चंद्र.— अल्प. धनलोभी तपस्वी मुख्य स्त्रीपोष्य कार्यासक्त.

सूर्य.— क्रोधी राजप्रिय निधीश प्रभु अपुत्र अतिहिंसक

गुरु.— * + हास्यज्ञ मंत्री कामहीन. वृद्धशील.

शनि.— † + अभिमानी स्वकर्म. कु, स्त्रीप्रिय. कृपण.

चंद्रावर जशीं सूर्यादिकांचीं दृष्टिफळे तशींच सूर्या-
वरही चंद्रादिकदृष्टीचीं फळे ध्यावीं.

॥ वसंततिलका ॥ ९

वर्गोत्तमस्वपरगेषुशुभंयदुक्तंतत्पुष्टमध्यलघुताशु

भमुत्क्रमेण ॥ वीर्यान्वितोशकपतिर्निरुणद्धिपू

र्वराशीक्षणस्यफलमंशफलंददाति ॥

अर्थ—चंद्र हा, राशीच्या वर्गोत्तमांशीं, स्वनवमांशीं, आणि
परनवमांशीं असेल तर; जें शुभ दृष्टिफळ तें उत्तम, म-

* विख्यात बळ. † युद्धाशिक्षक + अल्पपुत्र + धन असूनही दुःखी.

ध्यम, कनिष्ठ, या क्रमानें होईल.—अशुभ दृष्टिफल जें, तें उलटे क्रमानें जाणावें. चंद्र ज्या नवमांशीं असेल त्याचा स्वामी जर वळवान् असेल तर प्रथमपासूनच फळदायक. तो नवमांशपति वळवान् नसेल तर राशिस्वामीचेंच दृष्टिफल चंद्रमा देतो.

॥ दृष्टिफलाध्यायसंपूर्ण ॥

॥ भावफलाध्यायः ॥ १८

(तन्वादि द्वादशस्थानस्थित ग्रहांचीं फळे)

॥ मंदाकांता ॥ १, २, ३

शूरस्तब्धोधिकलनयनोनिर्वृणोर्केतनुस्थेमेषेसस्वस्तिमि
रनयनःसिंहसंस्थेनिशांधः॥नीचेंऽधोऽस्वःशशिगृ
हगतेबुधुदाक्षःपतंगेभूरिद्रव्योनृपहतधनोवक्त्ररोगी
द्वितीये ॥ १ ॥ औपच्छंदसिका ॥ मतिविक्रमवानृत
तीयगेऽर्केविसुखःपीडितमानसश्चतुर्थे ॥ अमुतोधन
वर्जितस्त्रिकोणेबलवान्शत्रुजितश्चशत्रुयाते ॥ २ ॥
वसंततिलका ॥ स्त्रीभिर्गतःपरिभवोमदगेपतंगेस्वल्पा
त्मजोनिधनगेविकलेक्षणश्च ॥ धर्मेसुतार्थसुखभाक्सु
खशौर्यभाक्खेलाभेप्रभूतधनवान्पतितस्तुरिःफे ॥ ३ ॥
अर्थ—सूर्य तन्वादिद्वादशस्थानीं असतां त्याचीं फळे.
तनु—शूर, चिरकारी, नेत्रपीडित, निर्दय;—मेषेस असतां
धनवान्, नेत्ररोगी; सिंहस अ०—निशांध, नीच

अ० (तूळ) — अंध, निर्धन, कर्केस अ० बुद्धुदाक्ष.

धन — विपुलधन, राजकारणानें धनहरण, मुखरोगी.

सहज — बुद्धिमान्, पराक्रमी. मृत्यु — अल्पसंतति, नेत्रपी०

सुख-सुखहीन, मानसीपीडा. धर्म — पुत्र व धन यांहीं युक्त.

सुत — अपुत्र, धनहीन. कर्म — सुख व शौर्य यांहीं युक्त.

शत्रु — बलवान्, शत्रुजित. आय — विपुल धन.

जाया — स्त्रीकडून अनादर. व्यय — पतित, स्वकर्मभ्रष्ट.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ४, ५,

मूकोन्मत्तजडांधहीनबधिरप्रेष्याःशशांकोदधे

स्वर्क्षजोच्चगतेधनीबहुसुतःसस्वःकुटुंबीधने ॥

हिंस्रोभ्रातृगतेसुखेसतनयस्तत्प्रोक्तभावान्वितोनै

कारिर्मृदुकायबन्धिमदनस्तीक्ष्णोलसश्चारिगे ॥४॥

ईर्ष्युस्तीव्रमदोमदेबहुमतिर्व्याव्यर्दितश्चाष्टमेसौभा

ग्यात्मजमित्रबंधुधनभाक्धर्मस्थितेशीतगौ ॥

निष्पत्तिसमुपैतिधर्मधनधीशौर्यैर्युतःकर्मगेख्या

तोभावगुणान्वितोभवगतेक्षुद्रोऽंगहीनोव्यये ॥ ५ ॥

अर्थ — चंद्र द्वादशस्थानस्थित फळें —

लग्न — मूक, उन्मत्त, जड, अंध, बधिर, नीच, दास; —

कर्केस असतां; — धनवान्, मेघेस अ० — बहुपुत्र,

वृषभेस अ० — धनवान्.

द्वितीय — कुटुंबवान्.

तृतीय — क्रूर.

चतु० — संतानयुक्त.

पंचम — बुद्धि, संतानयुक्त.

सप्तम — ईर्ष्यायुक्त, अतिकामी.

अष्टम — बहुमति, रोगग्रस्त.

षष्ठ—अनेकशत्रु, सकुमार, मंदाग्नि, अल्पमैथुन, उग्रस्व.
 नवम—शोभायमान; पुत्र, मित्र, वंधु, धन यांहीं युक्त.
 दशम—यशस्वी; धर्म, बुद्धि, शौर्य यांहीं युक्त.
 लाभ—स्थान गुणाप्रमाणें उत्तम प्राप्ति.
 व्यय—क्षुद्र, अवयवहीन.

॥ वसंततिलका ॥ ६

लग्नेकुजेक्षततनुर्धनगेकदन्त्रोधर्मेऽघवान्दिनकर
 प्रतिमोन्यसंस्थः ॥ विद्वान्धनीप्रखलपंडितमं
 व्यशत्रुर्धर्मज्ञविश्रुतगुणः परतोर्कवज्ज्ञे ॥

अर्थ—मंगल द्वादशस्थानफळें. बुध द्वादशस्थान फ०.
 लग्न—शरीरावर व्रणें. लग्नीं—विद्वान् पं०—मंत्री.
 धन—कुभोजन. द्वि०—धनिक ष०—अशत्रु.
 नवम—पापरत. तृ०—अतिदुष्ट स०—धर्मज्ञ.
 राहिलीं स्थानें सूर्यवत्. च०—पंडित. अ०—गुणप्र.
 राहिलीं स्थानें सूर्यवत् ध्यावीं.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ७

विद्वान्सुवाक्यःरूपणःसुखीचर्धीमानशत्रुःपितृतो
 धिकश्च ॥ नीचस्तपस्वीसधनःसलाभःखलश्चजी
 वेक्रमशोविलग्नात् ॥

अर्थ—गुरु द्वादशभाव फळें.

लग्नीं. द्विती. तृती. चतु. पंचम. षष्ठ.
 विद्वान्, सुवाक्य, रूपण, सुखी, बुद्धिमान्, अशत्रु.
 सप्तम. अष्ट. नव. दश. एका. द्वाद.
 बापसवाई, नीच, तपस्वी, सधन, लाभवान्, दुर्जन.

॥ चित्रता ॥ ८

स्मरनिपुणः सुखितश्चविलम्बेप्रियकलहोऽस्तंगते
सुरतेप्सुः॥तनयगतेसुखितोभृगुपुत्रेगुरुवदतोऽन्यद्भ
षेद्विणीस्यात् ॥

अर्थ—शुक्रद्वादशभावफलैः—लघ्न—रतिकुशळ, सुखी.
सप्त—कलहप्रिय, सुरतेच्छु. पंचम—सुखी. राहिलेलीं
स्थानफलैः गुरुप्रमाणे ध्यावीं—मीनेचा शुक्र कोणतेही
स्थानीं असतां धनाढ्य.

॥ शिखरिणी ॥ ९

अदृष्टार्थोरोगीमदनवशगत्यंतमलिनःशिशुत्वेपी
डार्तःसविनृसुतलम्बेत्यलसवाक् ॥ गुरुस्वर्क्षो
च्चस्थेनृपतिसदृशोग्रामपुरपःसुविद्वांश्चावंगोदि
नकरसमोन्यत्रकथितः ॥

अर्थ—शनि द्वादशभाव फलैः—लघ्नीं—निर्धन, रोगी,
कामवश, अतिमलिन, वाळपणीं व्याधिग्रस्त, गेडणें बोल-
णारा;—गुरुगृहीं, स्वगृहीं, उच्चस्थ, असा शनि अस-
तां;—राजतुल्य, ग्रामपुराधिप, पंडित, सुकुमारशरीर असें
जाणावें;— आणि राहिलीं स्थाने सूर्यवत् ध्यावीं.

॥ मालिनी ॥ १०

सुहृदरिपरकीयस्वर्क्षतुंगस्थितानांफलमनुपरिचिं
त्यलम्बदेहादिभावैः ॥ समुपचयविपत्तीसौम्यपा
पेषुसत्यःकथयतिविपरीतरिःफषष्ठाष्टमेषु ॥

अर्थ—लग्न हैं तनु धरून पुढें कुटुंब, सहज इ० अशा द्वादशभावीं (स्थानीं) मित्र, शत्रु, पर, स्व, उच्च, अशा राशीस असलेल्या ग्रहांचीं फळे तत्सदृश जाणावीं.—सौम्य ग्रह हे स्थानवृद्धि (भाववृद्धि) करतात, व पापग्रह हे स्थानहानि (विपत्ति) करितात.—तेच षष्ठ, अष्ट, द्वादश, या स्थानीं सौम्य ग्रह हे स्थानहानि करितात, व पापग्रह हे स्थानवृद्धि करितात, असें सत्याचार्य सांगतात.

॥ अनुष्टुप् ॥ ११

उच्चत्रिकोणस्वसुहृच्छत्रुनीचगृहार्कगैः ॥

शुभसंपूर्णपादोनदलपादाल्पनिष्फलं ॥

अर्थ—त्रळाप्रमाणे ग्रहांचीं फळे.

उच्च मूलत्रि० स्वगृह. मित्रगृह. शत्रुगृहीं. नीच. अस्त.

शुभ, संपूर्ण, पाऊण, अर्ध, पाद, अल्प, निर्फल.

॥ भावफलाध्याय संपूर्ण ॥ १८

॥ आश्रययोगाध्यायः ॥ १९

॥ पुष्पिताग्रा ॥ १, २

कुलसमकुलमुख्यबंधूपूज्याधनिसुखिभोगिनृपाःस्व
भैकवृद्ध्या ॥ परविभवसुहृत्स्वबंधुपोष्यागणबले
शनृपाश्चमित्रभेषु ॥ मालिनी ॥ जनयतिनृपमेको
प्युच्चगोमित्रदृष्टःप्रचुरधनसमेतमित्रयोगाच्चसिद्धं ॥

विधनविसुखमूढव्याधितोबंधतप्तोवधदुरितसमेतः

शत्रुनीचक्षेपेषु ॥ २ ॥

अर्थ—ग्रह हे; स्वगृहीं, मित्रगृहीं इ० किती किती असतां कशीं फळें होतात ते खालीं दाखविले आहे.

१ २ ३ ४ ५ ६ ७

स्वगृ०—कुलसम, कुलमुख्य, बांधवश्रेष्ठ, धनिक, सुखी, भोगी, नरेंद्र.
मि.गृ०—परजी. मित्रजी. आप्तजी. बंधुजी. मंडळमुख्य, सेनापति, नरेंद्र.

श.गृ० } धनहीन, सुखहीन, मूढ, व्याधित, बंधन, संतप्त, वध, पापी.
नी.गृ० }

जन्मकाळीं एक जरी ग्रह उच्च असा असेल तर; राजा आणि तोच मित्रदृष्ट असा असेल तर;— मित्र योगेंकरून विपुल धन आणि सन्मानयुक्त असा होईल.

॥ उपजातिका ॥ ३

नकुंभलग्नशुभमाहसत्त्वाभागाभेदाद्यवनावदंति ॥ कस्यां शभेदोनतथास्तिराशेरतिप्रसंगस्त्विति विष्णुगुप्तः ॥

अर्थ—जन्मकाळीं कुंभलग्न शुभ नव्हे असें सत्याचार्य ह्मणतात, आणि कुंभलग्नाचा अंश अशुभ असें यवनाचार्य ह्मणतात. परंतु कुंभ लग्न किंवा त्याचा कोणताही अंश अशुभच नव्हे. हा अति प्रसंग आहे. असें विष्णुगुप्त ह्मणतात.

॥ वसंततिलका ॥ ४

यातेष्वसत्स्वसमभेषु दिनेशहोराख्यातो महोद्यम बलार्थयुतो तितेजाः ॥ चांद्रीं शुभेषु युजिमादिव कांति सौख्यसौभाग्यधीमधुरवाक्ययुतः प्रजातः ॥

अर्थ—पापग्रह हे, विषम राशीस सूर्याचे होरेमध्ये असतील तर; विख्यात, महान् उद्योगी, वळ आणि धन यांहीं युक्त, व तेजस्वी असा पुरुष होतो.—शुभग्रह हे समराशीस चंद्राचे होरेंत असतील तर; मृदु, कांति, सौख्य, शोभा, बुद्धि, मधुरवाणी, यांहींकरून युक्त असा होतो.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ५

तास्त्रेवहोरास्त्रपरर्क्षेषु ज्ञेयानराः पूर्वगुणेषु मध्याः ॥ व्यत्यस्तहोराभवनस्थितेषु मर्त्या भवंत्युक्तगुणैर्विहीनाः ॥

अर्थ—पापग्रह हे, समराशीस असून, सूर्याचे होरेंत; आणि शुभ ग्रह, विषमराशीस चंद्राच्या होरेंत असतील; तर वर सांगितलेले गुण मध्यम होतील.—पापग्रह हे, समराशीस चंद्राच्या होरेंत व शुभग्रह हे, विषमराशीस सूर्याचे होरेंत असतील तर, सांगितलेल्या गुणांनीं हीन असा होईल.

॥ वसंततिलका ॥ ६

कल्याणरूपगुणमात्मसुहृद्द्रुकाणे चंद्रोन्यगस्तदधिनाथगुणं करोति ॥ व्यालोद्यतायुधचतुश्चरणांडजे धुतीक्ष्णोऽतिहिंस्रगुरुतत्परतोऽटनश्च ॥

अर्थ—चंद्र हा, स्व, किंवा मित्र, द्रेष्काणीं असेल तर; रूप व गुण हे उत्तम असतील.—आणि तोच अन्य द्रेष्काणीं असतां त्या द्रेष्काण स्वामीच्या गुणाप्रमाणें जाणावें.—व्यालद्रे० अ०;—उग्र; उद्यतायुधद्रे० अ०;—

शस्त्रधारी ; चतुष्पादद्वे० अ० ;—गुरुतल्पग ;—पक्षी द्वे० अ० ;— भ्रमणशील ; असीं चंद्राचे द्वेष्काणावरून लक्षणें जाणावीं. (पुढील द्वेष्काणाध्याय २५ पहा)

॥ शालिनी ॥ ७

स्तेनोभोक्तापंडिताढ्योनरेंद्रः क्लीवः शूरो विष्टिक
हासवृत्तिः ॥ पापो हिंस्तो भीश्च वर्गोत्तमांशेष्वेषां भी
शाराशिवद्द्वादशांशैः ॥

अर्थ—चंद्र हा राशींच्या नवमांशीं (संध्येतील जन्मनांव, हा एक राशिनवमांशच आहे) असतां, फळें.

मेष —तस्कर. सिंह —राजा. धन —दास.
वृष० —भोक्ता. कन्या —क्लीव. मकर० —पापी.
मिथु० —पंडित. तूळ —शूर. कुंभ —हिंस्र.
कर्क —धनिक. वृश्चि० —भारवाही. मीन —निर्भय.

वर्गोत्तम ह्म० राशीच्या स्वनवमांशीं चंद्र असला तर तो पुरुष त्या त्या गुणांचा स्वामी होतो. चंद्र द्वादशांशांचे गुण राशिगुणाप्रमाणें जाणावे. (राशिशीलाध्या० जन्मराशिस्व० हे पहा.)

॥ वसंततिलका ॥ ८

जायान्वितो बलविभूषणसत्त्वयुक्तस्तेजोतिसाह
सयुतश्च कुजे स्वभागे ॥ रोगी मृतस्वयुवतिर्विषमो
न्यदारो दुःखी परिच्छदयुतो मलिनो र्कपुत्रे ॥ स्वांशे
गुरौ धनयशःसुखबुद्धियुक्तस्तेजस्वि पूज्य निरुगु
दमभोगवंतः ॥ मेधाकलाकपटकाव्यविवाद

शिल्पशास्त्रार्थसाहसयुताःशशिजेतिमान्याः ॥

॥ मंदाक्रांता ॥ स्वेत्रिंशांशेबहुसुतसुखारोग्यभा

ग्यार्थरूपःशुक्रेतीक्ष्णःसुललितवपुःसुप्रकीर्णैर्द्रि

यश्च॥शूरस्तब्धोविषमवधकौसदुणाढ्यौसुखिज्ञौ

चार्वंगेष्टौरविशशियुतेष्वारपूर्वांशकेषु ॥ ९ ॥

अर्थ—ग्रह हे, स्वत्रिंशांशीं असतां (अध्या० १ श्लो० ७ पहा) खालीं दाखविल्याप्रमाणें फळें होतात.

ग्रह— स्वत्रिंशांशफळें.

मंगळ—स्त्रीयुक्त, भूषित, उदार, अतितेजस्वी, अतिसाहसी.

शनि—रोगी, मृतपत्निक, विरोधी, परदारी, दुःखी, वस्त्र-
प्रावरणयुक्त, मलिन.

गुरु—सधन, यशस्वी, सुखी, बुद्धिमान्, तेजस्वी, पूज्य,
निरोगी, उद्यमी, भोगवान्.

बुध—बुद्धि, कला, कपट, काव्य, विवाद, शिल्प, शा-
स्त्रार्थ, साहस, अशा गुणांनीं युक्त; व अतिमान्य.

शुक्र—संतान, सुख, आरोग्य, भाग्य, धन, रूप, हीं बहु-
त प्राप्त; तीक्ष्णपणा, सुंदरशरीर, व इंद्रियोपभोगी.

(सूर्य चंद्र हे, ग्रहांच्या त्रिंशांशीं असतां फळें)

मंग. शनि. गुरु. बुध. शुक्र.

सूर्य—शूर. क्रूर. सदुण. सुखी. सुकुमार.

चंद्र—स्तब्ध. हिंसक. धनाढ्य. पंडित. मित्र.

॥ आश्रययोगाध्यायसंपूर्ण ॥ १९

॥ प्रकीर्ण योगाध्यायः ॥ २०

(अवांतर योग.)

॥ वैतालिक ॥ १

स्वर्क्षतुंगमूलत्रिकोणगाःकंडकेषुयावंतआश्रिताः ॥

सर्वएवतेन्योन्यकारकाःकर्मगस्तुतेषांविशेषतः ॥

अर्थ—स्वक्षेत्रीं, स्वोच्च, स्वमूलत्रिकोण, अशा स्थानीं असलेले ग्रह परस्पर केंद्राश्रित असतील ; आणि विशेषेकरून, परस्परांच्या दशमस्थानीं असतील ; तर ते ग्रह कारक संज्ञक होतात.

॥ रथोद्धता ॥ २

कर्कटोदयगतेयथोदुपेस्वोच्चगाःकुजयमार्कसूरयः ॥

कारकानिगदिताः परस्परंलग्नगस्यसकलोंबरान्बुगः॥

अर्थ—जसें, कर्कलक्ष्मीं (कुंडली मांडून पहा) स्वगृहींचा चंद्र ; व मंगळ, शनि, सूर्य, गुरु, हे उच्चस्थ ; असे असतां, ते ग्रह परस्पर कारक जाणावे. कारण ते लग्नस्थ ग्रहास परस्पर दशम चतुर्थ असे आहेत.

॥ अनुष्टुप् ॥ ३

स्वत्रिकोणोच्चगोहेतुरन्योन्यंयदिकर्मगः॥सुहृत्तद्दु

णसंपन्नः कारकश्चापिसंस्मृतः ॥

अर्थ—स्वगृहीं, मूलत्रिकोणीं, उच्च, हे ग्रह परस्पर दशमस्थ असतां कारक होतात ; आणि मित्रत्व असणारे ग्रहही परस्पर दशमस्थ असतां कारक होतात.

॥ अनुष्टुप् ॥ ४

शुभवर्गोत्तमेजन्मवेशिस्थानेचसद्ग्रहे ॥

अशून्येषुचकेंद्रेषुकारकाख्यग्रहेषुच ॥

अर्थ—वर्गोत्तमांशीं (राशिस्वनवमांशीं), लग्न व चंद्र असतां ;—वेशिस्थानीं (सूर्याचे द्वितीयस्थानीं) शुभग्रह असतां ;—केंद्रीं कोणी तरी ग्रह असतां ;—परस्पर कारक संज्ञक ग्रह असतां ;—अशा योगावर जन्मास येणारांचा जन्म शुभ होतो.

॥ वैतालिका ॥ ५

मध्येवयसःसुखप्रदाःकेंद्रस्थागुरुजन्मलग्नाः ॥

पृष्ठोभयकोदयर्क्षगास्त्वंतैतःप्रथमेषुपाकदाः ॥

अर्थ—गुरु, जन्म (चंद्र) स्वामी, लग्नस्वामी, हे केंद्रीं असतील; तर मध्यवयामध्ये सुखदायक.—पृष्ठोदय, उभयोदय, शीर्षोदय, ह्या राशीस असणारे दशास्वामी हे मध्ये, अंती, प्रथम, ह्या अनुक्रमाने दशाफल देतात.

॥ पुष्पिताग्रा ॥ ६

दिनकररुधिरौप्रवेशकालेगुरुभृगुजौभुवनस्य

मध्ययातौ ॥ रविसुतशशिनौविनिर्गमस्थौश

शितनयःफलदस्तुसर्वकालं ॥

अर्थ—सूर्य मंगळ हे प्रवेश होतांच, गुरु शुक्र मध्ये, शनि चंद्र अंती, व बुध सर्वकाल असे ग्रहांचे फळ देण्याचे काल आहेत.

॥ प्रकीर्णयोगाध्यायसंपूर्ण ॥ २०

॥ अनिष्टयोगाध्यायः ॥ २१

(दुःखी करणारे योग)

—१॥१०॥—

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १

लग्नात्पुत्रकलत्रभेशुभपतिप्राप्तेथवालोकितेचंद्रा
द्वायदिसंपदस्तिहितयोर्ज्ञेयोऽन्यथाऽसंभवः ॥ पा
थेनोदयोगेखौरविसुतोमीनस्थितोदारहापुत्रस्था
नगतश्चपुत्रमरणंपुत्रोऽवनेर्यच्छति ॥

अर्थ—लग्न व चंद्र यांजपासून, पांचवें व सातवें ह्या स्था-
नांचे स्वामी शुभ असून, तेथेच असतील ;—किंवा त्या
स्थानीं त्यांची दृष्टि असेल तर ; पुत्र व स्त्री यांचें सौ-
ख्य होईल. असें नसेल तर त्यांचें सुख होणार
नाहीं.—लग्नां कन्येस सूर्य व मीनेस शनि हे ग्रह स्त्रीस
मृत्युकारक होतात.—त्यांतच पुत्रस्थानीं मंगळ असेल
तर तो पुत्रासही मृत्युकारक असें जाणावें.

॥ प्रहर्षिणी ॥ २

उग्रग्रहैःसितचतुरस्रसंस्थितैर्मध्यस्थितेभृगुतन
येथवोग्रयोः ॥ सौम्यग्रहैरसहितसन्निरीक्षिते
जायावधोदहननिपातपाशजः ॥

अर्थ—शुक्रापासून ; उग्रग्रह हे चतुर्थ व अष्टम स्थानीं
असतां दहनानें स्त्रीमृत्यु.—उग्र ग्रहांच्या मध्ये शुक्र अस-

तां उच पतनाने स्त्रीस मृत्यु—शुक्र सौम्य ग्रहांशीं युक्त नसेल किंवा त्यांच्या दृष्टीनींही युक्त नसेल तर बंधनाने स्त्रीमृत्यु.—याप्रकारे स्त्रीवध (मृत्यु) जाणावा.

॥ वसंततिलका ॥ ३

लग्नाद्वययारिगतयोःशशितिग्मरश्म्योःपत्न्यासहै
कनयनस्यवदंतिजन्म ॥ दूनस्थयोर्नवमपंचमसं
स्थयोर्वाशुक्रार्कयोर्विकलदारमुशंतिजातम् ॥

अर्थ—लग्नापासून चंद्र सूर्य हे, षष्ठ द्वादश स्थानीं स-
मोरासमोर असतील तर पुरुष व स्त्री हीं उभयतां एका-
क्ष असतील.—सप्तम, किंवा नवम, पंचम स्थानीं शुक्र सूर्य
एकत्र असतील तर त्या पुरुषाची स्त्री एकादे अंगाने
हीन असेल.

॥ मालिनी ॥ ४

कोणोदयेभृगुतनयेस्तचक्रसंधौबन्ध्यापतिर्यदिनसु
तर्क्षमिष्टयुक्तं ॥ पापग्रहैर्व्ययमदलग्नराशिसंस्थैः
क्षीणेशशिन्यसुतकलत्रजन्मधीस्ते ॥

अर्थ—उदयलग्नीं शनि व सप्तमस्थानीं शुक्र संधिराशीवर
(गंडांत अ० १ पहा) असतां, आणि सुतस्थान हे
शुभयुक्त नसेल तर तो पुरुष बंध्यापति जाणावा.—
लग्न, सप्तम, व्यय, या स्थानीं पापग्रह व क्षीण चंद्र, सुत
किंवा जायास्थानीं असेल तर पुत्र किंवा स्त्री अस-
णार नाहीत.—

॥ हरिणी ॥ ५

असितकुजयोर्वर्गे ऽस्तस्थेसितेतदवेक्षितेपरयुवतिग
सौचेत्संदुस्त्रियासहपुंश्चलः ॥ भृगुजशशिनोर
स्ते ऽ भार्योनरोविसुतोपिवापरिणततनुर्नृह्योर्दृष्टौ
शुभैः प्रमदापती ॥

अर्थ—शनि मंगळ यांचे वर्गी (षड्वर्गांतील) शुक्र
असून तो सप्तमस्थ असेल, व यावर त्या शनिमंगळांची
दृष्टिही असेल तर तो पुरुष परस्त्रीगमन करणारा हो-
ईल.—तैच शनि मंगळ चंद्रासह सप्तम स्थानीं असतील
तर तो व त्याची स्त्री असे उभयतां व्यभिचारी असती-
ल.—शुक्र चंद्र हे सप्तम स्थानीं एकत्र असतील तर त्या
पुरुषास स्त्री किंवा पुत्र असणार नाहीत.—नर व स्त्री-
जाति असे दोन ग्रह सप्तम स्थानीं असतील, व त्यांज-
वर शुभग्रहांची दृष्टि जर नसेल तर तो पुरुष वृद्धाप-
काळीं स्त्रीपति होईल.

॥ मंदाक्रांता ॥ ६

वंशच्छेत्ताखमदसुखगैश्चंद्रदैत्येज्यपापैःशिल्पीभ्यं
शेशशिसुतयुतेकैद्रसंस्थार्किदृष्टे ॥ दास्यांजातो
दितिसुतगुरौरिःफगेसौरभागेनीचेकैद्रोर्मदनगत
योर्दृष्टयोःसूर्यजेन ॥

अर्थ—दशमस्थ चंद्र, सप्तमस्थ शुक्र, चतुर्थस्थानीं
पापग्रह, असे योगांवर वंशाचा उच्छेद होतो.—बुधयुक्त

द्रेष्काणीं शनि केन्द्रस्थ असून त्या बुधास पाहात असेल तर तो पुरुष शिल्पी होतो.—शुक्र व्ययस्थानीं शनीच्या नवमांशीं असेल तर तो दासीपुत्र.—आणि सूर्य चंद्र हे सप्तमस्थानीं असतां त्यांवर शनीची दृष्टि असेल तर तो पुरुष नीच.—असे हे योग होतात.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ७

पापालोकितयोःसितावनिजयोरस्तस्थयोर्वाध्यरुक्
चंद्रेकर्कटवृश्चिकांशकगतेपापैर्युतेगुह्यरुक् ॥ श्वित्रि
रिःफधनस्थयोरशुभयोश्चंद्रोदयेऽस्तेरचौचंद्रेखेवनि
जेऽस्तगेचविकलोयद्यर्कजोवेशिगः ॥

अर्थ—शुक्र मंगळ हे सप्तमस्थ असून, त्यांवर पाप-ग्रहांची दृष्टि असेल तर वाध्यरोगी (अंतर्गळ)—चंद्र हा, कर्क किंवा वृश्चिक या नवमांशीं असून तो पाप-ग्रहांशीं युक्त असेल तर गुह्यरोगी;—चंद्र हा, उदय-लग्नीं असून त्याच्या द्वितीय द्वादशस्थानीं अशुभ ग्रह आणि सूर्य सप्तमस्थ; असे योगांवर श्वेतकुष्ठी होतो;—चंद्र दशमस्थ, मंगळ सप्तमस्थ, शनि वेशिस्थानीं (सूर्या-पासून दुसरा), असे योगांवर विकलांग (अवयवहीन) असे जाणावे.

॥ वसंततिलका ॥ ८

अंतःशशिन्यशुभयोर्मृगपतंगेश्वासक्षयल्लिहक
विद्रधिगुल्मभाजः ॥ शोषीपरस्परगृहांशगयो
रवींद्रोःक्षेत्रेथवायुगपदेकगयोःकृशोवा ॥

अर्थ—सूर्य हा, मकरेस व चंद्र हा अशुभ ग्रहांच्या मध्ये
असें असेल तर; श्वास, क्षय, लिह, विद्रधि, गुल्म,
इ० रोगांनीं पीडित असेल.—सूर्य चंद्र हे परस्परांच्या
राशीस;—किंवा नवमांशीं असतील;—किंवा उभयतां
एकमेकांचे गृहीं एकत्र असतील तर शोषी किंवा
कृश असा असेल.

॥ वसंततिलका ॥ ९

चंद्रेश्विमध्यक्षककिंमृगाजभागेकुष्टीसमंदरु
विरेतदेवेक्षितेवा ॥ यानैस्त्रिकोणमलिककिंवृ
षैर्मृगेचकुष्टीचपापसहितैरवलोकितैर्वा ॥

अर्थ—चंद्र हा, धनराशीच्या मध्यभागीं; किंवा मीन,
कर्क, मकर, मेष, या अंशीं असून शनिमंगळांशीं
युक्त किंवा त्यांची दृष्टि असेल, तर कुष्टी होईल.—वृ-
श्चिक, कर्क, वृषभ, मकर, ह्या राशि, त्रिकोणीं (नव,
पंचम) पापग्रहांसह किंवा पापदृष्ट असतील तर कुष्टी
असें जाणावें.

॥ वैतालिका ॥ १०

निधनारिधनव्ययस्थितारविचंद्रारयमायथातथा ॥

बलवद्ग्रहदोषकारणैर्मनुजानांजनयंत्यनेत्रताम् ॥

अर्थ—अष्ट, षष्ठ, द्वितीय, द्वादश, ह्या स्थानीं सूर्य,
चंद्र, मंगळ, शनि, हे कसेही असतील; तर त्यांमध्ये
जो बलवान् असेल त्याचे दोषनिमित्ताने नेत्रहीनता
होईल.

॥ वैतालिका ॥ ११

नवमायतृतीयधीयुतानचसौम्यैरशुभानिरीक्षिताः ॥

नियमाच्छ्रवणोपघातदारदवैकृत्यकराश्चसप्तमे ॥

अर्थ—नवम, पंचम, तृतीय, एकादश, ह्या स्थानीं पाप-ग्रह असतील, व त्यांवर शुभग्रहांच्या दृष्टि नसतील तर कर्णोपघात (कर्णच्छेद, बधिरत्व), आणि तेच ग्रह सप्तमस्थानीं असून, शुभदृष्ट नसतील तर दंत-वैकृत्य जाणावे.

॥ वैतालिका ॥ १२

उदयत्युदुपेऽसुरास्यगेसपिशाचोऽशुभयोस्त्रिकोणयोः ॥

सोपप्लवमंडलेरवाबुदयस्थेनयनापवर्जितः ॥

अर्थ—चंद्र हा, लग्नीं राहुग्रस्त (ग्रहणांत); व नव पंचमस्थ पापग्रह (शनि मंगळ); असे योगांवर 'पिशाच-रूपी' होतो.—आणि असा जर सूर्य असेल तर 'नेत्रहीन' असे जाणावे.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १३

संस्पृष्टः पवनेन मंदगयुते द्यूने विलग्नगुरौ सोऽन्मादोऽ

वनिजे स्थितेऽस्तं भवने जीवे विलग्नश्रिते ॥ तद्

त्सूर्यसुतोदयेऽवनि सुते धर्मात्मजद्यूनगे जातो वास

सहस्ररश्मिमतनये क्षीणे व्ययेशीति गौ ॥

अर्थ—लग्नीं गुरु, सप्तमस्थ शनि असे असतां 'वातरो-गी'.—सप्तमस्थ मंगळ व लग्नीं गुरु असे योगांवर 'दन्मा-

दी.—शनि लग्नीं, व मंगळ पंचम, नवम, सप्तम, यांतून एका स्थानीं असतांही 'उन्मादी'—शनि व क्षीण चंद्र द्वादशस्थानीं एकत्र असतां 'उन्मादी' असें जाणावें.

॥ वसंततिलका ॥ १४

राश्यंशपोष्णकरशीतकरामरेज्यैर्नीचाधिपांश
कगनैररिभागगैर्वा ॥ एभ्योल्पमध्यबहुभिःक्रम
शःप्रसूताज्ञेयाःस्युरभ्युपगमक्रयगर्भदासाः ॥

अर्थ—चंद्रस्थित राशिनवमांश स्वामी, सूर्य, चंद्र, गुरु, हे सर्व नीच नवमांशीं किंवा शत्रु नवमांशीं असतील तर 'दास' होतो.—ह्यांतून एक नीच नवमांश असतां 'उपजीविकेस्तव दास'; दोन नवमांश नीच असतां 'विक्रीत दास'; व तीन, चार नीच नवमांश असतील तर 'जन्मदास' असें जाणावें.

॥ हरिणी ॥ १५

विरुतदशनःपापैर्दृष्टेवृषाजहयोदयेखलतिरशुभ
क्षेत्रेलग्रेहयेवृषभेपिवा ॥ नवमसुतगेपापैर्दृष्टे
रवावदृढेक्षणोदिनकरसुतेऽनेकव्याधिःकुजेवि
कलःपुमान् ॥

अर्थ—मेष, वृषभ, धन, यांचे उदयकाळीं (लग्नीं) त्यांवर पापग्रहांची दृष्टि असेल तर 'विरूपदंत'—पाप-ग्रहांच्या राशि, धन, वृषभ, हे लग्नीं असून त्यांवर पापग्रहांची दृष्टि असेल तर 'खलवाट',—सूर्य नवपंचम-

स्थ असून त्यावर पापग्रहांची दृष्टि असेल तर 'अट्ट-
नेत्र'—असा शनि असेल तर 'अनेक व्याधि'—आणि अ-
साच जर मंगळ असेल तर 'विकलांग' (अवयवहीन).

॥ पुष्पिताग्रा ॥ १६

व्ययसुतधनधर्मगैरसौम्यैर्भवनसमाननिबंधनं
विकल्पम् ॥ भुजगनिगडपाशभृद्दृक्काणैर्वल
वदसौम्यनिरीक्षितैश्चतद्वत् ॥

अर्थ—धन, व्यय, सुत, धर्म, ह्या स्थानीं क्रूर ग्रह
असतील तर स्थान राशीच्या बंधनासारिखे पदार्था-
नीं 'बंधन'—किंवा भुजंग, निगड, पाश या त्रेष्काणीं
(अ० २५ पहा) त्या स्थानराशि असून, वलिष्ठ अशा
पापग्रहांच्या दृष्टि जर त्यांवर असतील तर त्या त्रेष्का-
णांच्या स्वभावासारिखें बंधन जाणावें.

॥ हरिणी ॥ १७

परुषवचनोऽपस्मारार्तः क्षयीचनिशापतौसर
वितनयेवक्रालोकंगतेपरिवेषणे ॥ रवियमकुजैः
सौम्यादृष्टैर्नभस्थलमाश्रितैर्भृतकमनुजःपूर्वोद्दि
ष्टैर्वराधममध्यमाः ॥

अर्थ—चंद्र शनि हे एकत्र असतां 'अप्रियभाषणी';
त्यांवर मंगळाची दृष्टि असली तर 'अपस्मार' (फे-
परें); इतकेही असून ते (शनि चंद्र) परिवेषयुक्त
(खळ्यांत) असतील तर 'क्षयरोगी'; असें जाणावें.
सूर्य, शनि, मंगळ हे शुभग्रहांच्या दृष्टीने रहित असे

दशमस्थानीं असतील तर तो पुरुष 'भृत्य' (चाकर) होतो ; त्यांतून जर एकच ग्रह (दशमस्थ) असेल तर 'श्रेष्ठ भृत्य;' दोन ग्रह असतील तर 'मध्यमभृत्य;' व तीनही ग्रह असतील तर 'अधम भृत्य;' असें जाणावें.

॥ अनिष्टयोगाध्याय संपूर्ण ॥ २१

॥ स्त्रीजातकाध्यायः ॥ २२

॥ स्त्रीजन्मविचार ॥

॥ वसंततिलका ॥ १

यद्यत्फलं नरभवेक्षमंगनानांतत्तद्वदेत्पनिषुवा
सकलं विधेयं ॥ तासांतु भर्तृमरणं निधने वपुस्तु
लंघेदुगं सुभगताऽस्तमये पतिश्च ॥

अर्थ—पुरुषजन्मास जें फल तें जर स्त्रीजन्मास असंभवित असेल तर तें किंवा सर्वही तिचे पतीस योजावें.—तिच्या पतीचें मरण तिच्या अष्टमस्थानाप्रमाणें—व तिचें शरीर लग्न व चंद्राप्रमाणें—आणि सौभाग्य व पतीचें लक्षण सप्तमस्थानावरून जाणावें.

॥ वसंततिलका ॥ २

युग्मेषु लग्नशशिनोः प्रकृतिस्थिता स्त्रीसच्छीलभू
षण्युता शुभदृष्टयोश्च ॥ भोजस्थयोश्च मनुजाक
तिशालयुक्ता पापाचपापयुतवीक्षितयोर्गुणोना ॥

अर्थ—लग्न व चंद्र हे समराशीस असता 'स्त्रीस्वभावाची'—व असें असून त्यांजवर शुभग्रहांच्या दृष्टि असतील तर ती सच्छीलभूषित अशी होत्ये—लग्न व चंद्र हे विषम राशीस असतील तर ती 'पुरुषस्वभावाची'—असें असून त्यांजवर पापग्रहांची दृष्टि असेल तर किंवा तें लग्न, व चंद्र हे पापयुक्त असतील तर ती पापशील व गुणांनीं हीन अशी होत्ये.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ३।४।५

कन्यैवदुष्टाव्रजतहिदास्यंसाध्वीसमायाकुचरित्र
युक्ता ॥ भूम्यात्मजर्क्षेक्रमशोशकेषुवक्रार्किजी
वेदुजभार्गवानाम् ॥ ३ ॥ दुष्टापुनर्भूः सगुणा
कलाज्ञाख्यातागुणैश्चासुरपूजितर्क्षे ॥ स्यात्का
पटीक्लीबसमासतीचवौधेगुणाढ्याप्रविकीर्णका
मा ॥ ४ ॥ शार्दूलवि० ॥ स्वच्छंदापतिघाति
नीबहुगुणाशिल्पिन्यसाध्वींदुभेन्नाचाराकुलटा
र्क्षेभेनृपवधूपुंचेष्टितागम्यगाः ॥ जैवेनैकगुणाल्प
रत्यतिगुणाविज्ञानयुक्तासतीदासीनीचरनार्किभे
पतिरतादुष्टाऽप्रजास्वांशकैः ॥ ५

अर्थ—लग्न व चंद्र हे ज्या राशीस ज्या त्रिशांशीं असतील त्यांच्या स्वामीवरून त्यांचीं फळे खालीं कोष्टकांत दाखविलीं आहेत त्यांवरून जाणावीं;—

त्रिंशांशपति फल कोष्टक.

मंग.	शनि.	गुरु.	बुध.	शुक्र.
मंग-दुष्टकन्या	दासी.	साध्वी.	मायावी	कुचरित्रा.
शुक्र-दुष्टा.	पुनर्भू	गुणवती.	कलाकुश.	गुणख्याता.
बुध-कपटी	श्रीवा	साध्वी.	गुणाढ्या.	मदनवि०
चंद्र-स्वच्छंदा.	पतिषाति.	बहुगुणी.	शिल्पा	असाध्वी.
सूर्य-पौरुषा.	कुलटा.	राजपत्नी.	पुरु.वेष्टा.	अगम्य०
गुरु-बहुगुणा.	अल्परति.	बहुगुणा.	ज्ञानयुक्ता.	असाध्वी.
शनि-दासी.	नीचरता	पतिरता	दुष्टा.	अप्रजा.

॥ अनुष्टुप् ॥ ६

शशिलग्रसमायुक्तैःफलंत्रिंशांशकैरिदम् ॥

बलाबलविकल्पेनतयोरुक्तंविचिंतयेत् ॥

अर्थ—हीं वर सांगितलेलीं त्रिंशांशकांचीं फळे त्यावर लग्न व चंद्र हे युक्त असतां, बली हीनबली त्यांमध्ये असेल तसा विचार करून योग्य तेंच घ्यावें.

॥ प्रहर्षिणी ॥ ७

दृक्संस्थावसितसितौपरस्परांशेशौक्रेवायदिध

टराशिसंभवोशः॥ स्त्रीभिःस्त्रीमदनविषानल

प्रदीप्तंसंशांतिनयतिनराकृतिस्थिताभिः ॥

अर्थ—शनि शुक्र हे परस्परांच्या नवमांशीं असून एकमेकांस पाहात असतील तर—किंवा वृष तूळ हे कुंभ-नवमांशीं होत्साते लग्नीं असतील तर—ती स्त्री दुसऱ्या

स्त्रीकडून पुरुषासारिखी कृति करवून, विषाग्निरूप
जो मदन तो प्रदीप्त असतां त्याची शांति करवून घेत्ये.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ८

शून्येकापुरुषोऽबलेऽस्तभवनेसौम्यग्रहावीक्षिते
कीवोस्तेबुधमंदयोश्चरगृहेनित्यंप्रवासान्वितः ॥
उत्सृष्टारविणाकुजेनविधवाबाल्येऽस्तराशिस्थि
तेकन्यैवाशुभवीक्षितेर्कतनयेद्यूनेजरांगच्छति ॥

अर्थ—लग्न व चंद्र यांपासून सप्तमस्थान हे शून्य (ग्र-
हावांचून) असेल ; किंवा त्या सप्तमस्थानीं निर्वळ ग्रह
असून सौम्य अशा ग्रहांची दृष्टि नसेल तर ; कुत्सित-
भर्ता.—सप्तमस्थानीं बुध शनि असतां, पति नपुंसक.—
सप्तमस्थान हे चर राशियुक्त असेल तर भर्ता निरंतर
प्रवासी.—सप्तमस्थानीं सूर्य असेल तर पतीनें टाक-
लेली.—सप्तमस्थ मंगळ असेल तर बालविधवा.—सप्त-
मस्थ शनि असेल तर बाल्यजरा.—हे सूर्य, मंगळ,
शनि, जर पापदृष्ट असतील ; तर असें होतें ; शुभ-
दृष्ट असतां अन्यथा असें जाणावें.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ९

आग्नेयैर्विधवाऽस्तराशिसहितैर्मिश्रैः पुनर्भूभवे
त्क्रूरेहीनबलेस्तगेस्वपतिनासौम्येक्षितेप्रोद्भिज्ञता ॥
अन्योन्यांशगयोःसितावनिजयोरन्यप्रसक्तांगना
द्यूनेवायदिशीतरश्मिसहितौभर्तुस्तदानुज्ञया ॥

अर्थ—उग्र ग्रह, सप्तमस्थानीं असतील तर विधवा;—
मिश्रग्रह, सप्तमस्थानीं असतां पुनर्भू;—सप्तमस्थ क्रूर
ग्रह बलहीन असा सौम्य ग्रहाचे दृष्टीने युक्त असेल तर
पतीनें टाकलेली;—शुक्र मंगळ हे परस्परांचे नवमांशीं
(कोणत्याही राशीस व स्थानीं) असतील किंवा ते
उभयतांही चंद्राशीं युक्त होताते सप्तमस्थानीं असतील
तर पतीच्या आज्ञेनें परपुरुषगमन असें जाणावें.

॥ मालिनी ॥ १०

सौरारक्षेऽलग्रगेसेंदुशुक्रेमात्रासार्धबंधकीपापदृ
ष्टे ॥ कौजेऽस्तांशेसौरिणाव्याधियोनिश्चासुश्रो
णीवल्लभासद्ग्रहांशे ॥

अर्थ—शुक्र चंद्र हे, लग्नीं शनिमंगळांचे गृहीं अस-
तील व त्यांजवर पापग्रहांची दृष्टि असेल तर ती स्त्री
मातेसह जारिणी;—सप्तमस्थान राशि ही मंगळाचे नव-
मांशीं असून तेथें शनीची दृष्टि असेल तर त्या स्त्रीची
योनि व्याधीनें पीडित असेल;—सप्तमस्थान राशीचा
नवमांश जर शुभ ग्रहांचा असेल तर ती स्त्री कटी-
सुंदर व प्रिय अशी होये.

॥ मालिनी ॥ ११ ॥ पुष्पिताग्रा ॥ १२

वृद्धोमूर्खःसूर्यजर्क्षेऽशकेवास्त्रीलोलःस्यात्क्रोध
नश्चावनेये ॥ शौक्रेकांतोतीवसौभाग्ययुक्तोवि
द्वान्भर्तानैपुणज्ञश्चबौधे ॥ ११ ॥ मदनवशग
तोमृदुश्चचांद्रेत्रिदशगुरौगुणवान्जितेन्द्रियश्च ॥

अतिमृदुरतिकर्मकृच्चसौर्षेभवतिगृहेस्तमयस्थि
तैशकेवा ॥

अर्थ—सप्तमस्थानीं ग्रहांचा राशि किंवा नवमांश या-
जवरून पतिलक्षण जाणण्याचें कोष्टक खालीं दाखविलें
आहे;—

सूर्य—वृद्ध कि० मूर्ख.	चंद्र—कामवश व मृदु.
मंगळ—स्त्रीवश व क्रोधी.	गुरु—गुणवान्, जितेंद्रिय.
शुक्र—अतिस्वरूप, अतिप्रिय	शनि—अतिमृदु, अतिकर्म.
बुध—विद्वान्, ज्ञाननिपुण.	

॥ वसंततिलका ॥ १३

ईर्ष्यान्वितासुखपराशशिशुक्रलमेज्जेंद्रोः कलासु
निपुणासुखितागुणाढ्या ॥ शुक्रज्ञयोस्तुरुचिरा
सुभगाकलाज्ञानिष्वप्यनेकवसुसौख्यगुणाशुभेषु ॥

अर्थ—लघ्नीं ग्रह असतां स्त्रीलक्षणे खालीं दाखविलीं
आहेत.

शुक्रचंद्र —ईर्ष्यायुक्त, व सुखासक्त.

बुधचंद्र —कलानिपुण, सुखी, गुणाढ्या.

शुक्रबुध —स्वरूपा, सौभाग्या, कलाकुशला.

चंद्रबुधशुक्र —धन, सौख्य, गुण, हीं विपुल. जर हे
ग्रह शुभ असतील तर असें होईल.

॥ वसंततिलका ॥ १४

क्रूरेष्टमेविधवतानिधनेश्वरौशेयस्यस्थितोवयसि

तस्यसमेप्रदिष्टा ॥ सत्स्वर्थगेषुमरणंस्वयमेवत
स्याःकन्यालिगोहरिषुचाल्पसुतत्वभिंदौ ॥

अर्थ—अष्टमस्थानीं क्रूर ग्रह असतां वैधव्यप्राप्ति ;—
परंतु त्या स्थानचा स्वामी ज्या नवमांशीं असेल त्या नव-
मांशस्वामीच्या वयामध्ये तो वैधव्ययोग होतो.—
द्वितीय स्थानीं शुभ ग्रह असले तर तिला स्वयमेव मृ-
त्यु प्राप्त ;—कन्या, वृश्चिक, वृषभ, सिंह, यांवर चंद्र अ-
सतां अल्प संतानयोग जाणावा.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १५

सौरेमध्यबलेबलेनरहितैःशीतांशुशुक्रेंदुजैःशेषै
र्वीर्यसमन्वितैःपुरुषिणीयद्योजराशुद्गमः॥जी
वारास्फुजिदैंदवेषुबलिषुप्रांगलग्नराशौसमेवि
ख्याताभुविनैकशास्त्रनिपुणास्त्रीब्रह्मवादिन्यपि ॥

अर्थ—शनि हा मध्यमबली ; चंद्र, शुक्र, बुध, हे बल-
हीन ; व बाकीचे ग्रह (सू. मं. गु.) बलिष्ठ असतील,
व लग्नीं विषम राशि असेल तर, ती स्त्री पुरुषाचरणी
होत्ये. गुरु, मंगळ, शुक्र, बुध, हे बलिष्ठ असून लग्नीं
समराशि असतील, तर भूमंडळीं विख्यात, अनेक
शास्त्रनिपुण, आणि ब्रह्मज्ञानी अशी ती स्त्री होत्ये.

॥ प्रहर्षिणी ॥ १६

पापेस्तेनवमगतग्रहस्यतुल्यंप्रव्रज्यांयुवातिरुपैत्य
संशयेन ॥ उद्वाहेवरणविधौप्रदानकालेचिंता
यामपिसकलंविधेयमेतत् ॥

अर्थ—सप्तम स्थानीं पापग्रह असून जर नवमस्थानीं कोणी ग्रह असेल तर त्या नवमस्थानस्थ ग्रहाच्या गुणाप्रमाणे निःसंशय ती स्त्री प्रव्रज्या (वैराग्यदीक्षा) धारण करित्येः—याप्रकारे हें 'स्त्रीजातक' विवाहकालीं, कन्या वरतेवेळीं, कन्यादानकालीं, प्रश्नकालीं, सर्व प्रकारे योजावे.

॥ स्त्रीजातकाध्यायसंपूर्ण ॥ २२

॥ निर्याणाध्यायः ॥ २३

(मरण कशाप्रकारे व नंतरची गति)

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ १

मृत्युर्मृत्युगृहेक्षणेनबलिभिस्तद्धानुकोपोद्भवस्तत्संयुक्तभगात्रजोबहुभवोवीर्यान्वितैर्भूरिभिः ॥

अग्न्यंब्वायुधजोज्वरामयकृतस्तृक्षुत्कृतश्चाष्टमे सूर्याद्यैर्निधनेचरादिषुपरस्वाध्वेप्रदेशेष्विति ॥

अर्थ—अष्टमस्थानीं जो ग्रह बलिष्ठ दृष्टीने पाहात असेल त्याच्या धातुकोपाने (अ० २ श्लो० ५।१२ पहा) त्या अष्टमस्थराशीचा कालांग विभाग जो असेल त्या अवयवास पीडा प्राप्त होऊन मृत्यु—तो बलिष्ठ ग्रह चरराशीस असतां विदेशीं, स्थिर राशीस अ० स्वदेशीं, द्विस्वभाव रा० अ० मध्यंतरीं मृत्यु योग, खालीं दाख-

विल्या कारणापासून त्या त्या ग्रहांनीं प्राप्त होतात;—
सूर्य. चंद्र. मंगळ. बुध. गुह. शुक्रः शनि.
अग्नि. जल. आयुध. ज्वर. रोगकृत्. तृषा. क्षुधा.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ २

शैलाग्राभिहतस्यसूर्यकुंजयोर्मृत्युःखबंधुस्थयोः
कूपेमंदशशांकभूमितनयैर्बन्ध्वस्तकर्मस्थितैः ॥ कं
न्यायांस्वजनाद्धिमोष्णकरयोः पापग्रहैर्दृष्टयोः
स्यातांयद्युभयोदयेर्कशशिनौतोयेतदामज्जितः ॥

अर्थ—सूर्य मंगळ हे, चतुर्थ दशम ह्या स्थानीं असतां
शिलाप्रहारानें मृत्यु;—चतुर्थ स्थानीं शनि, सप्तमस्थ चंद्र,
दशमस्थ मंगळ, असे योगांवर विहिरींत मृत्यु;—चंद्र सूर्य
हे कन्येस पापदृष्ट असतील तर स्वजनापासून मृत्यु;—
उभयोदय ह्मणजे मीन राशीस (टी० द्विस्वभाव राशि
ह०) चंद्र सूर्य असतां पाण्यांत बुडून मृत्यु;—

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ३

मंदेकर्कटगोजलोदरकृतोर्मृत्युर्मृगांकेमृगेशस्त्राग्नि
प्रभवःशशिन्यशुभयोर्मध्येकुजर्क्षस्थिते ॥ कन्या
यांरुधिरोत्थशोषजनितस्तद्वस्थितेशीतगौसौर
क्षेयदितद्वदेवहिमगौरज्ज्वग्निपातैःकृतः ॥

अर्थ—शनि कर्कस व चंद्र मकरेस असतां जलोदरानें
मृत्यु;—चंद्र हा, मंगळाचे राशीस पापग्रहांच्या मध्ये अ-
सेल तर शस्त्र किंवा अग्नीपासून मृत्यु;—चंद्र हा पाप-

ग्रहांचे मध्ये असा कन्येस असतां शोष व रक्तप्र-
कोषानें मृत्यु;—चंद्र हा, शनीच्या राशीस पापग्रहांच्या
मध्ये असेल तर, दोरी, अग्नि, पतन (वृक्ष इ०), यां-
पासून मृत्यु.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ४

बंधाधीनवमस्थयोरशुभयोःसौम्यग्रहादृष्टयोर्द्रे-
ष्काणैश्चससर्पपाशनिगडैश्छिद्रस्थितैर्बंधतः ॥
कन्यायामशुभान्वितेऽस्तमयगेचंद्रेसितेमेघगेसू-
र्ये लग्नगतेचविद्धिमरणंस्त्रीहेतुकंमंदिरे ॥

अर्थ—पंचम, नवम ह्या स्थानीं पापग्रह हे सौम्य ग्र-
हांच्या दृष्टींनीं रहित असतील तर बंधनानें मृत्यु;—
अष्टम स्थानीं सर्प, पाश, निगड, (अ० २५ पहा) हे
द्रेष्काण असतील तर बंधनानें मृत्यु;—कन्येचा चंद्र
सप्तमस्थानीं पापग्रहयुक्त, मेघेस शुक्र, सूर्य लग्नीं (मीन)
असे योगांवर मंदिरांतच स्त्रीपासून मृत्यु;—

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ५

शूलोद्भिन्नतनुःसुखेऽवनिसुतेसूर्येपिवाखेयमेसप्र-
क्षीणहिमांशुभिश्चयुगपत्पापैस्त्रिकोणाद्यगैः ॥ वं
धुस्थेचरवौवियत्यवनिजेक्षीणेंदुसंवीक्षितेकाष्ठेना
भिहतःप्रयातिमरणंसूर्यात्मजेनेक्षिते ॥

अर्थ—मंगळ किंवा सूर्य हे चतुर्थस्थ; दशमस्थ शनि
असे योगांवर शूलव्यथेने मृत्यु;—चतुर्थस्थ सूर्य, दशमस्थ

मंगळ, हे क्षीण चंद्राचे दृष्टीने युक्त असतील तर शूल-
व्यथेने मृत्यु;—ह्या योगांवर शनीची दृष्टि असतां का-
ष्ठताडनाने मृत्यु;—

॥ वसंततिलका ॥ ६

रंध्रास्पदांगहिबुकैर्लगुडाहतांगःप्रक्षीणचंद्ररुधि
रार्किदिनेशयुक्तैः ॥ तैरेवकर्मनवमोदयपुत्रसंस्थै
धूमाम्निबंधनशरीरनिकुट्टनांतः ॥

अर्थ—अष्टमस्थ चंद्र, दशमस्थ मंगळ, लग्नस्थ शनि,
चतुर्थस्थ सूर्य, असे ग्रहयोगांवर काष्ठप्रहाराने मृत्यु;—
हेच ग्रह क्रमाने दशम, नवम, लग्न, पंचम ह्या स्थानीं
असतां; धूम, अग्नि, बंधन, ताडन, यांहींकरून
मृत्यु जाणावा.

॥ वसंततिलका ॥ ७

बंध्वस्तकर्मसहितैःकुजसूर्यमंदैर्निर्याणमायुधशि
खिक्षितिपालकोपात् ॥ सौरेंदुभूमितनयैःस्वसु
खास्पदस्यैर्ज्ञेयःक्षतकृमिकृतश्चशरीरघातः ॥

अर्थ—चतुर्थस्थ मंगळ, ~~दशमस्थ~~ सूर्य, दशमस्थ शनि
असे योगांवर शस्त्र, अग्नि, राजकोप, यांजपासून
मृत्यु;—द्वितीयस्थ शनि, चतुर्थस्थ चंद्र, दशमस्थ मंग-
ळ असे ग्रह असतां क्षतांमध्ये कृमि पडून मृत्युयोग
जाणावा.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ८

खस्थेर्केऽवनिजेरसातलगतेयानप्रपाताद्वधोयंत्रो

त्पीडनजःकुजेऽस्तमयगेसौरेंद्विनाभ्युद्गमे॥ विष्म
ध्येरुधिरार्किशीतकिरणैर्जूकाजसौरर्क्षगैर्यातैर्वांग
लितेंदुसूर्यरुधिरैर्व्योमास्तवंध्वाह्वयान् ॥

अर्थ—दशमस्थ सूर्य, चतुर्थस्थ मंगळ, असे योगांवर
वाहनावरून पतनानें मृत्यु;—मंगळ सप्तमस्थ; शनि,
चंद्र, रवि हे लग्नस्थ; असे योगांवर यंत्रपीडेनें मृत्यु;—
तुळेंस मंगळ, मेषेंस शनि, चंद्र मकर कुंभेंस, असे
ग्रह असतां दुर्गंधीमध्ये मृत्यु;—क्षीण चंद्र दशमस्थ,
सप्तमस्थ सूर्य, चतुर्थस्थ मंगळ, असे योगांवरही दुर्ग-
धींत मृत्यु जाणावा.

॥ वैतालिका ॥ ९

वीर्यान्वितवक्रवीक्षितेक्षीणेंदौनिधनस्थितेर्कजे॥गुह्यो
द्भवरोगपीडयामृत्युःस्यात्कृमिशस्त्रदाहजः ॥

अर्थ—क्षीण चंद्रावर वलिष्ठ अशा मंगळाची दृष्टि अ-
सेल व शनि हा अष्टमस्थानीं असेल तर गुह्यस्थानीं
रोग होऊन तेथें कृमि, शस्त्र, दाह यांची पीडा हो-
ऊन मृत्यु जाणावा.

॥ वसंततिलका ॥ १०

अस्तेरवौसरुधिरेनिधनेर्कपुत्रेक्षीणेरसातलगते
हिमगौखगांतः॥लग्नात्मजाष्टमतपस्विनभौममं
दचंद्रैस्तुशैलशिखराशनिकुड्यपातैः ॥

अर्थ—सूर्य मंगळ हे, सप्तमस्थ; अष्टमस्थ शनि, चतु-
र्थस्थ क्षीण चंद्र, असे योगांवर पक्षयायासून मृत्यु;—ल-

मीं सूर्य, पंचमस्थ मंगळ, अष्टमस्थ शनि, नवमस्थ चंद्र, असे ग्रहयोगांवर 'पर्वतावरून, किंवा वीज पडून, किंवा भिंत पडून, मृत्यु जाणावा.

॥ वैतालिका ॥ ११

द्वाविंशःकथितस्तुकारणंद्रेष्काणोनिधनस्यसूरिभिः ॥
तस्याधिपतिर्भवोपिवानिर्याणंस्वगुणैःप्रयच्छति ॥

अर्थ—जन्मस्थ द्रेष्काणापासून, बाविसावा द्रेष्काण मृत्यूस कारण होतो; असे पूर्वमुनींनी सांगितलेले आहे; त्या द्रेष्काणाचा स्वामी किंवा अष्टमस्थान राशीचा स्वामी आपल्या गुणाप्रमाणे मृत्युदायक होतो, असे जाणावे.

॥ वसंततिलका ॥ १२

होरानवमांशकययुक्तसमानभूमौयोगेक्षणादिभि
रतःपरिकल्प्यमेतत् ॥ मोहस्तुमृत्युसमयेऽनुदि
तांशतुल्यःस्वेशेक्षितेद्विगुणितस्त्रिगुणःशुभैश्च ॥

अर्थ—लग्ननवमांशस्वामी ज्या राशीस असेल त्या राशीसारखे भूमीवर मृत्यु किंवा तिच्याशी युक्त किंवा दृष्टि असेल त्या ग्रहांवरून त्या भूमीची कल्पना करावी;—लग्नाचे नवमांश जितके उदयास येणे बाकी असतील तितका वेळपर्यंत मृत्युसमयी मूर्छा जाणावी;—लग्नस्वामी लग्नास पाहात असेल तर याहून दुप्पट वेळ मूर्छा;—व तो स्वामी जर शुभ ग्रह असेल तर तिप्पट वेळ मूर्छा जाणावी.

॥ मालिनी ॥ १३

दहनजलविमिश्रैर्भस्मसंक्लेदशोषैर्निधनभवनसं
स्थैर्व्यालवर्गेर्विडम्बः ॥ इति शवपरिणामश्चितनी

यो यथोक्तः पृथुविरचितशास्त्राद्भूत्यनूकादिचित्यम् ॥

अर्थ—अष्टमस्थानीं जो मृत्यु देणारा द्रेष्काण असेल त्याच्या तत्वगुणाप्रमाणे सर्व परिणाम जाणावा. जसें अग्नि द्रेष्काणानें, जलद्रेष्का०, मिश्रद्रेष्का० व्यालद्रेष्का०; जळून भस्म होणें, सडून जाणें, शोषून सुकून जाणें, विटंबना होणें, शास्त्रांतरीं (भृगुसंहितादि कर्म विपाकादि) विस्तार सांगितलेले आहेत त्यांवरून पूर्व जन्म व पुढील गति यांचे परिणाम जाणावे.

॥ मालिनी ॥ १४

गुरु रुद्रपतिशुक्रौसूर्यभौमौयमज्ञौविवुधपितृतिर
श्चोनारकीयांश्चकुर्युः ॥ दिनकरशशिवीर्याधि

ष्ठिताख्यं शनाथात्प्रवरसमनि कृष्टास्तुंगः हासादनूके ॥

अर्थ—गुरुचा देवलोक, चंद्रशुक्रांचा पितृलोक, सूर्य-मंगळांचा तिर्यक्लोक, शनिबुधांचा नरकलोक;—सूर्य-चंद्रांमध्ये जो बलवान् त्याच्या द्रेष्काणस्वामीच्या लोकाहून तो प्राणी जन्मास आला असें जाणावें. तो द्रेष्काणस्वामी उच्च, मध्य, नीच जसा असेल तसा त्या लोकीं तो प्राणी श्रेष्ठ, मध्यम, नीच होता असें जाणावें.

॥ मालिनी ॥ १५

गतिरपिरिपुरं ध्रुवं शपोऽस्तस्थितो वा गुह्यरथरिपु
केंद्रच्छिद्रगः स्वोच्चसंस्थः ॥ उदयति भवनेत्येसौ म्य
भागे च मोक्षो भवति यदि बलेन प्रोद्दिशतास्तत्र शेषाः ॥

अर्थ—षष्ठ, अष्ट, किंवा सप्तम स्थानांच्या द्रष्टाणां स्वा-
मीप्रमाणें किंवा त्या स्थानीं असलेल्या ग्रहांप्रमाणें त्या
त्या लोकीं गति जाणावी. (श्लो० १४ पहा);—गुरु
हा, षष्ठ, अष्ट, किंवा केंद्रीं स्वोच्चस्थ असेल तर;—किंवा
मीन राशीस शुभ नवमांशीं असा लग्नीं जर तो गुरु
असेल आणि बांकीचे ग्रह बलहीन असतील तर; मो-
क्षगति जाणावी.

॥ निर्याणाध्यायसंपूर्ण ॥ २३

॥ नष्टजातकाध्याय ॥ २४

॥ इंद्रवज्रा ॥ १

आधानजन्मापरिबोधकाले संपृच्छतो जन्मवदेद्विल
ग्रात् ॥ पूर्वापरार्थे भवनस्य विद्याद्भानावुदग्दक्षिण
गे प्रसूतिम् ॥

अर्थ—गर्भधारणकाल, व जन्मकाल यांची विस्मृति
असल्यास प्रश्नवेळेच्या लग्नावरून तो काल उत्पन्न
करून सांगावा;—प्रश्न लग्नीं सूर्य हा, राशीचे पूर्वाधी

असेल तर उत्तरायणीं जन्म;—व तो उत्तरार्धी असेल तर दक्षिणायनीं जन्म जाणावे. याप्रकारें सूर्यकल्पना जाणावी.

॥ उपजातिका ॥ २

लग्नत्रिकोणेषुगुरुस्त्रिभागैर्विकल्प्यवर्षाणिवयोनु
मानात् ॥ ग्रीष्मोर्कलग्नेऋथितास्तुशेषैरन्यायन
र्त्तावृत्तुरर्कचारात् ॥

अर्थ—प्रश्नलग्नीं, प्रथम द्रेष्काण असतां गुरु हा, त्याच राशीस दुसऱ्या द्रेष्काणीं असतां, तेथून पांचवे राशीस; आणि तिसरे द्रेष्काणीं; तेथून नववे राशीस; या प्रकारें गुरुची योजना करावी;—वर्षांची संख्या वयाचे अनुमानावरून सिद्ध करावी;—प्रश्नकाळीं सूर्य हा, लग्नीं असेल तर ग्रीष्म ऋतु; व अन्य ग्रह लग्नीं असतां त्यांचे ऋतु (संज्ञाध्याय पहा) सूर्याचे गतीस अनुकूल असे योजावे.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ३

चंद्रज्ञजीवाःपरिवर्तनीयाःशुक्रारमंदैरयनेवि
लोमे ॥ द्रेष्काणभागेप्रथमेतुपूर्वोमासोनुपाता
च्चतिथिर्विकल्पः ॥

अर्थ—अयनाचे कारणामुळे ऋतुभिन्न होऊं लागल्यास चंद्रास शुक्राचा, बुधास मंगळाचा, गुरुस शनीचा, अशी ऋतूंची फेरवदल करावी;—प्रश्न लग्न प्रथम द्रेष्काणीं असतां ऋतूंचा पहिला मास तो जन्ममास

ध्यावा;—तैच लग्न दुसरे द्रैष्काणीं असतां दुसरा मास जन्ममास जाणावा;—तिसरा द्रैष्काण असला तर त्याचे दोन भाग करून जन्म मासाची कल्पना करावी;—व त्रैराशिकानें तिथि आणावी.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ४

अत्रापिहोरापटवोद्विजेंद्राःसूर्यांशतुल्यांतिथिमु
द्दिशंति ॥ रात्रिद्युसंज्ञेषुविलोमजन्मभागैश्चवे
लाःक्रमशोविकल्प्याः ॥

अर्थ—या तिथीविषयीं होराशास्त्रकुशल असे मुनिवर्य हे, सूर्याचे भुक्त अंशाइतक्या तिथि ध्याव्या असे सांगतात;—प्रश्न लग्न हें रात्रिसंज्ञक असेल तर दिवसास जन्म;—दिवसंज्ञक असेल तर रात्रीस जन्म;—प्रश्न लग्नाचे भागाचे प्रमाणानें त्या दिवसाचा किंवा रात्रीचा इष्टकाळ हिशेवानें काढावा.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ५

केचिच्छशांकाव्युषितान्नवांशाच्छुक्लान्तसंज्ञकथयं
तिमासं ॥ लग्नत्रिकोणोत्तमवीर्ययुक्तं संप्रोच्यते
गालभनादिभिर्वा ॥

अर्थ—कितीएक (आचार्य) प्रश्नकर्त्याच्या चंद्राचे भुक्त नवमांशावरून शुक्लान्तसंज्ञक मास घेण्यास सांगतात. व लग्न, पंचम, नवम यांतून जें उत्तम बळी असेल त्या स्थानचे राशीस चंद्र कल्पावा. किंवा प्रश्नकर्त्याचे अंग-

स्पर्शादिकांवरून कालांगाप्रमाणें त्या राशीस चंद्राची कल्पना करावी. (अ० १ श्लो० ४ पहा)

॥ इंद्रवज्रा ॥ ६

यावानुगतःशीतकरोविलग्नार्चंद्राद्देत्तावतिज
न्मराशिः ॥ मीनोदयेमीनयुगंप्रदिष्टंभक्ष्यात्तृता
काररुतैश्चंचित्यम् ॥

अर्थ—प्रश्नलग्नापासून जितक्यावे स्थानीं चंद्रमा असेल तितक्यावे राशीस जन्मकार्ळींचा चंद्रमा कल्पावा;—परंतु जन्मलग्न मीन असेल तर मीनराशीसच चंद्रमा योजावा;—तसेंच प्रश्नकार्ळीं भक्ष्य पदार्थ, किंवा काही आकृति दृष्टीस पडेल किंवा एखादा शब्द ऐकण्यांत येईल त्या प्रमाणावरून चंद्रराशीची कल्पना करावी.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ७

होरानवांशप्रतिमं विलग्नं लग्नाद्रविर्यावतिचट्टका
णे ॥ तस्माद्देत्तावतिवा विलग्नं प्रपुः प्रसूताविति
शास्त्रमाह ॥

अर्थ—प्रश्नलग्नाच्या नवमांशाप्रमाणें जन्मलग्न घ्यावें, किंवा सूर्य हा प्रश्नलग्नाचे द्रेष्काणापासून जितक्यावे द्रेष्काणीं असेल तितक्यावे संख्येइतकें जन्मलग्न कल्पावें, असे शास्त्र सांगतें.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ८

जन्मादिशेषलग्नेर्विगेवाछायांगुलघ्नोर्कहतेवशि

ष्टम् ॥ आसीनसुप्तोत्थिततिष्ठताभंजायासुखाजो
दयगंप्रदिष्टम् ॥

अर्थ—प्रश्नलग्नो ग्रह असेल त्यास किंवा (कुंडलीत) वळवान् ग्रह असेल त्यास छायांगुलांनीं भागावें. (द्वादशांगुलात्मक शंकु किंवा शलाका) व त्या भागाकारास पुनः वारांचा भाग द्यावा. अवशेष राहील तें मेषापासून लग्न जाणावें;—प्रश्नकर्ता हा, बसला असेल तर प्रश्नलग्नपासून सातवें जन्म लग्न; व निजला असेल तर चतुर्थ स्थान राशी तेंच जन्म लग्न; उठून प्रश्न करील तर दशमस्थान राशी तेंच जन्म लग्न;—उभयानेंच प्रश्न करील तर प्रश्नलग्न तेंच जन्म लग्न असें जाणावें.

॥ शार्दूलविक्रीडित ॥ ९

गोसिंहौजितुमाष्टमौक्रियतुलेकन्यामृगौचक्रमात्
संवर्ग्योदशकाष्टसप्तविषयैःशेषाःस्वसंख्यागुणाः ॥
जीवारास्फुजिदैदवाःप्रथमवच्छेषाग्रहाःसौम्यवत्
राशीनानियतोविधिर्ग्रहयुतैःकार्याचतद्वर्गणाः ॥

अर्थ—प्रश्नलग्नास (अंशकालात्मक) खालीं दाखविलेल्या अंकांनीं गुणावें; व प्रश्नलग्नो कोणी ग्रह असतां त्यांचे दाखविलेल्या अंकांनीं पुनः त्या (प्र० ल०) स गुणावें. (खालीं श्लो० ११ स्तव.)

मे.	वृ.	मि.	क.	सिं.	क.	तू.	वृ.	ध.	म.	कुं.	मी.
७	१०	८	४	१०	५	७	१०	९	५	११	१२
सूर्य.	चंद्र.	मंग.	बुध.	गुरु.	शुक्र.	शनि.					
५	५	८	५	१०	७	५					

॥ वसंततिलका ॥ १०

सप्ताहतं त्रिघनभाजितशेषमृक्षंदत्वाथवानवविशो
ध्यनवाथवास्यात् ॥ एवं कलत्रसहजात्मजशत्रुभे
भ्यः प्रष्टुर्वदेदुदयराशिवशेनतेषां ॥

अर्थ—प्रश्नलगास सातानीं गुणून सत्ताविसानीं भागावें.
वाकी राहील तें जन्म नक्षत्र, किंवा वाकीसही नवांचा
भाग द्यावा (घटीपळांस्तव), किंवा न दिल्यास तसेंच
नक्षत्र घ्यावें. याचप्रकारें स्त्री, बंधु, पुत्र, शत्रु या
स्थानच्या राशीवरून त्यांचीं नक्षत्रें उत्पन्न करून (अ-
नुभवास्तव) पृच्छकास सांगावीं.

॥ वसंततिलका ॥ ११

वर्षर्तुमासतिथयोद्युनिशं ह्युडूनिवेलोदयर्क्षनवभा
गविकल्पनाः स्युः ॥ भूयोदशादिगुणिताः स्वविकल्प
भक्ताद्वर्षादयो नवकदानविशोधनाभ्याम् ॥

अर्थ—प्रश्नलगास वरचे (नववे श्लोकांतील) राशिगुण-
कांकांनीं गुणून वर्ष, ऋतु, मास, तिथि, दिवस, रात्र,
नक्षत्र, लग्ननवमांशाकरितां (दहावे श्लोकांतील) सांगि-
तलेल्या नवांचा भाग देऊन स्वकल्पनेनें ते वर्षादिक
उत्पन्न करावे.

॥ अनुष्टुप् ॥ १२

विज्ञेयादशकेष्वब्दाऋतुमासास्तथैव च ॥

अष्टकेष्वपि मासाद्धांस्तिथयश्च तथा स्मृताः ॥

अर्थ—प्रश्नलमास, दहांचा गुणक देऊन वर्ष, ऋतु, मास आणावे, व आठांचा गुणक (पुनः प्रश्नलमास) देऊन पक्ष, तिथि इ० आणावे.

॥ अनुष्टुप् ॥ १३

दिवारात्रिप्रसूतिचनक्षत्रानयनंतथा ॥

सप्तकेष्वपिवर्गेषुनित्यमेवोपलक्षयेत् ॥

अर्थ—दिवस रात्रीचा जन्म, व नक्षत्रानयन, हे सा- तांचे गुणकाने (प्रश्नलमास) नेहमीं उत्पन्न करावे.

॥ अनुष्टुप् ॥ १४

वेलामथविलग्नंचहोरार्मशकमेवच ॥

पंचकेषुविजानीयान्नष्टजातंकसिद्धये ॥

अर्थ—इष्टकाळ, जन्मलग्न, होरा, नवमांशादिक हे, प्रश्नलमास पांचांचा गुणक देऊन उत्पन्न करावे. या प्रकारे हे गुणक नष्टजातक उत्पन्न करण्यास्तव ध्यावे.

॥ आर्या ॥ १५

संस्कारनाममात्राद्विगुणांछायांगुलैःसंयुक्ता ॥

शेषत्रिनवकभक्तान्नक्षत्रंतद्वनिष्ठादि ॥

अर्थ—पृच्छकाच्या नांवार्चीं अक्षरे (संस्कार झालेले नांव) मोजून त्यांस द्विगुणित करावे आणि त्यांत छायां- गुलें मिळवावीं. त्या एकंदर संख्येस सत्ताविसांनीं भा- गून शेष राहील ते धनिष्ठादिकांपासून जन्मनक्षत्रमोजावे.

॥ आर्या ॥ १६

द्वित्रिचतुर्दशदशतिथिसप्तत्रिगुणानवाष्टचैद्वाद्याः ॥

पंचदशमास्तद्विद्भुमुखान्विताभधनिष्ठादि ॥

अर्थ—पृच्छकाचें मुख ज्या दिशेकडेस असेल त्यावरून जन्मनक्षत्र आणावें, त्याचा प्रकार ;—पूर्वेस २, आग्नेयीस ३, दक्षिणेस १४, नैऋत्येस १०, पश्चिमेस १५, वायव्येस २१, उत्तरेस ९, ईशान्येस ८ याप्रमाणें मुखाचे दिशेचा अंक घेऊन, त्यास पंधरांनीं गुणावें. त्यांत ती दिशाही मिळवावी (पूर्वेपासून १ इ०) व त्या संख्येस सत्ताविसांचा भाग द्यावा. जें शेष राहील तें धनिष्ठादिकांपासून जन्मनक्षत्र जाणावें.

॥ आर्या ॥ १७

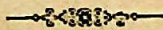
इतिनष्टजातकमिदं बहुप्रकारं मया विनिर्दिष्टं ॥

ग्राह्यमतः सच्छिष्यैः परीक्ष्य यत्नाद्यथा भवति ॥

अर्थ—हें नष्टजातक, मीं अनेक प्रकारांनीं वर दाखविलें आहे. सच्छिष्यांनीं त्याची यत्नें करून परीक्षा करावी, व जें योग्य असेल तेंच ग्रहण करावें.

॥ नष्टजातकाध्याय संपूर्ण ॥ २३

॥ द्रेष्काणस्वरूपाध्यायः ॥ २४

॥ राशींच्या तिसऱ्या भागाचीं स्वरूपें ॥

॥ वैतालिका ॥ १, २, ३

कत्यांसितवस्त्रवेष्टितः कृष्णः शक्त इवाभिरक्षि
तुरौद्रः ॥ फरशंसमुद्यतंधत्तेरक्तलोचनः पु
मान् ॥ १ ॥ इंद्रवज्रा ॥ रक्तांबराभूषणभक्ष्य

चिंताकुंभाकृतिर्वाजिमुखीतृषार्ता ॥ एकेनपादे
नचमेषमध्येद्रेष्काणरूपंयवनोपदिष्टं ॥ २ ॥
इंद्रवज्रा ॥ क्रूरःकलाज्ञःकपिलःक्रियार्थीभग्नव्र
तोभ्युद्यतदंडहस्तः ॥ रक्तानिवस्त्राणिबिभर्तिचं
डोमेषेतृतीयःकथितस्त्रिभागः ॥

अर्थ—मेषराशीच्या द्रेष्काणांचीं स्वरूपे.

प्र०— कमरेस शुभ्र वस्त्र वेष्टित, कृष्णवर्ण, रक्षणसम-
र्थ, भयंकर, परशु उगारलेला, आरक्तनेत्र,
असा पुरुष.

द्वि०— तांबडें वस्त्र नेसलेली, भूषणें व भक्ष्यामध्ये चि-
त्त, कुंभाकृति, अश्वमुखी, तृषित, एकपादा,
अशी स्त्री, असें यवनाचार्य यांहीं सांगितलें आहे.

तृ०— क्रूर, कलाकुशल, पिंगट, कार्योत्सुक, व्रतभग्न,
दंड उगारलेला, रक्तवस्त्रधारी, क्रोधी, असा पुरुष.

॥ दोधक ॥ ४, ५, ६

कुंचितलूनकचाघटदेहादग्धपटातृषिताशनचि
त्ता ॥ आभरणान्यभिवाञ्छितिनारीरूपमिदंवृ
षभेप्रथमस्य ॥ ४ ॥ स्वागता ॥ क्षेत्रधान्यगृह
धेनुकलाज्ञोलांगलेसशकटेकुशलश्च ॥ स्कंधमु
द्वहतिगोपतितुल्यंक्षुत्परोजवदनोमलवासाः॥५॥
दोधक ॥ द्विपसमकायःपांडुरदंष्ट्रःशरभसमाग्निः
पिंगलमूर्तिः ॥ अविमृगलोभव्याकुलचित्तोवृ
षभवनस्यप्रांतगतोयं ॥ ६ ॥

अर्थ—वृषभराशीच्या द्रेष्काणांचीं स्वरूपें.

प्र०— कुटिल व कापलेले असे केश, कुंभाकृति, द-
ग्धवस्त्रा, तृषिता, भक्षणतत्पर, भूषणेच्छु, अ-
शी स्त्री.

द्वि०— क्षेत्र, धान्य, गृह, गाई, नांगर, गाडें, आणि
कला, ज्ञान, यांत प्रवीण व बैलासारिखें खांद्या-
वर ओझें, क्षुधित, बोकडासारिखें तोंड, मळकीं
वस्त्रें असा पुरुष.

तृ०— हत्तीसारिखें शरीर स्थूल, श्वेतदंत, स्थूलपाद,
पिंगट, एडके, मृग यांचे प्राप्तीविषयीं उत्सुक,
असा पुरुष.

॥ वसंततिलका ॥ ७, ८, ९

सूच्याश्रयंसमभिवांच्छतिकर्मनारीरूपान्विता
भरणकार्यकृतादराच्च ॥ हीनप्रजोच्छ्रितभुजार्तु
मतीन्निभागमाद्यंतृतीयभवनस्यवदंतितज्ञाः ॥ ७ ॥

उपजातिका ॥ उद्यानसंस्थःकवचीधनुष्मान्शू
रोस्त्रधारीगरुडाननश्च ॥ क्रीडात्मजालंकर
णार्थंचिताकरोतिमध्येमिथुनस्यराशेः ॥ ८ ॥

स्वागता ॥ भूषितोवरुणवद्बहुरत्नोबद्धतूणकव
चःसधनुष्कः ॥ नृत्तवादितकलासुचविद्वान्
काव्यकृन्मिथुनराश्यवसाने ॥ ९ ॥

अर्थ—मिथुनराशीच्या द्रेष्काणांचीं स्वरूपें.

प्र०— सुईने शिवणकाम करण्याची प्रीति (कशिदा

इ०), स्वरूपवान्, भूषणं मिळण्याविषयीं आ-
र्जवी, प्रजाहीन, हात वर केलेली, ऋतुमती, अशी
स्त्री. हें असें स्वरूप होराशास्त्रज्ञ सांगतात.

द्वि०— बागेमध्ये राहणारा; कवच, धनुष्य धारण के-
लेला; शूर; शस्त्रधारी; गरुडमुख; क्रीडा,
धन, भूषण, मुलें, यांची चिंता, असा पुरुष.

तृ०— वरुणासारखा बहुरत्नभूषित; भाता, धनुष्य,
कवच, बाण, अशीं धारण केलेला; नृत्य, वाद्य,
कला, यांमध्ये कुशल; काव्यकर्ता; विद्वान्;
असा पुरुष.

॥ स्वागता ॥ १०, ११, १२

पत्रमूलफलभृद्द्विपकायःकाननेमलयगःशरभां

घिः॥ क्रोडतुल्यवदनोहयकंठःकर्कटेप्रथमरू

पमुशंति ॥ १० ॥ इंद्रवज्रा ॥ पद्माचितामू

र्द्धनिभोगियुक्तास्त्रीकर्कशारण्यगताविरोति ॥

शाखापलाशस्यसमाश्रिताचमध्यस्थिताकर्क

टकस्यराशेः ॥ ११ ॥ वैतालिका ॥ भार्याभि

रणार्थमर्णवंनौस्थोगच्छतिसर्पवेष्टितः ॥ हैमै

श्वयुतोविभूषणैश्चिपिटार्स्योत्पगतश्चकर्कटे॥१२॥

अर्थ—कर्कराशीच्या द्रेष्काणांचीं स्वरूपें.

प्र०— पानें, फळें, मूलें, हीं धारण केलेला; हत्तीसा-
रिखें शरीर; मलयवनामध्ये गेलेला, शरभा-
समान पाय; डुकरासारिखें तोंड; घोड्यासारि-
खी मान असा पुरुष.

द्वि०— शिरावर कमळें बाहिलेली, सर्पयुक्ता, कर्कशा, अरण्यामध्ये आक्रोश करणारी, पळसाचे खांदीचे आश्रयानें असलेली, अशी स्त्री.

तृ०— स्त्रियेच्या अलंकारप्राप्तीस्तव समुद्रांत नौकेमध्ये जाणारा, सर्पवेष्टित, सुवर्णालंकारांनी युक्त, चिपिटमुख, असा पुरुष.

॥ रथोद्धता ॥ १३, १४, १५

शाल्मलेरुपरिगृध्रजंबुकौश्वानरश्चमलिनावरा
न्वितः॥ रौतिमातृपितृविप्रयोजितःसिंहरूपमिद
माद्यमुच्यते॥१३॥वंशस्था॥ हयाकृतिःपांडुरमा
ल्यशेखरोविभर्तिकृष्णाजिनकंबलंनरः॥दुरास
दःसिंहइवात्तकार्मुकोनताग्रनासोमृगराजमध्य
मः॥१४॥उपजातिका॥ ऋक्षाननोवानरतुल्यचे
ष्टोविभर्तिदंडंफलमामिषंच ॥ कूर्चमनुष्यःकु
टिलैश्चकेशैर्मृगेश्वरस्यांत्यगतस्त्रिभागः ॥१५॥

अर्थ—सिंहराशीच्या द्रेष्काणांचीं स्वरूपें.

प्र०— सांवरीचे वृक्षावर गृध्र, जंबुक, श्वान, यांसह-
वर्तमान; मळकीं वस्त्रें, मातापित्यांचे वियोगानें
आक्रोश करणारा, असा पुरुष.

द्वि०— अश्वाकृति, शिरावर पांढरें पुष्प, कृष्णाजिन,
कांबळ, अशीं घेतलेला; सिंहासारखा भयंकर,
धनुषयुक्त, नाकाचा शेंडा वांकडा लवलेला,
असा पुरुष.

तृ०— मांकटतोंड, वानरासारिखे चाळे ; मांस, दंड, फळे अशीं धारण केलेला, कूर्ची (मुखावरील केश दीर्घ, व कुटिल) असा पुरुष.

॥ उपजातिका ॥ १६, १७, १८

पुष्पप्रपूर्णेनघटेनकन्यामलप्रदिग्धांबरसंवृतांगी ॥
वस्त्रार्थसंयोगमभीष्टमानागुरोःकुलंवांच्छतिकन्य
काधः ॥ १६ ॥ वैतालिका ॥ पुरुषःप्रगृहीतले
खनिःश्यामोवस्त्रशिरोव्ययायकृत् ॥ विपुलंचवि
भर्तिकार्मुकरोमव्याप्ततनुश्चमध्यमः ॥ १७ ॥ उ
पजातिका ॥ गौरीसुधौताग्रदुकूलगुप्तासमुच्छ्रिता
कुंभकटच्छुहस्ता ॥ देवालयांस्त्रीप्रयताप्रवृत्तावदं
तिकन्यांत्यगतस्त्रिभामः ॥ १८ ॥

अर्थ—कन्याराशीच्या द्रेष्काणांचीं स्वरूपें.

प्र०— पुष्पयुक्त घटासह, मळकीं वस्त्रें शरीरास आ-
च्छादून, वस्त्रें व धन यास्तव गुरुकडेस जाणारी
अशी कुमारिका.

द्वि०—हांतीं लेखनी, डोक्यास वस्त्र गुंडाळलेलें, पुष्क-
ळ देवघेव करणारा, धनुष्यधारी, शरीर कैसा-
ळ, असा पुरुष.

तृ०— गौरवर्ण, सुंदर, धौतवस्त्रामध्ये झांका
वांध्याची, हातांत कुंभ व पळी घेतलेलायतमा
यांसह देवालयास जाण्यास उद्युक्त अपूर्वोध

॥ वसंततिलका ॥ १९, २०, २१

वीथ्यंतरापणगतः पुरुषस्तुलावानुन्मानमानकुश-
लः प्रतिमानहस्तः ॥ भांडं विचिंतयति तस्य च मूलमे-
तद्रूपं वदंति यवनाः प्रथमं तुलायाः ॥ १९ ॥ त्रोटक ॥
कलंशं परिगृह्य विनिः पतितुं समभीप्सति गृध्रमु-
खः पुरुषः ॥ क्षुधितस्तृषितश्च कलत्रसुतान् मन-
सैति तुलाधरमध्यगतः ॥ २० ॥ वंशस्था ॥
विभीषयन्ति ष्टतिरत्नचित्रितो वने मृगान्कांचनतू-
र्णवर्मभृत् ॥ फलाभिषंवानररूपभृन्नरस्तुलाव-
सानेयवनैरुदात्ततः ॥

अर्थ—तुळाराशीच्या द्रेष्काणांचीं स्वरूपे.

प्र०— बाजारचे मार्गानें जाणारा, तुळायुक्त, हिशेबा-
मध्ये प्रवीण, किमतीचा पदार्थ हातांत घेऊन
याची किंमत इतकी अशी कल्पना करितो आहे,
असा पुरुष.

द्वि०— गृध्रमुख, कलंश घेऊन, कांहीं पडलें काय ?
अशा संशयांत, क्षुधित व तृषित, स्त्री पुत्रांचें
स्मरण करित होत्साता, गमन करितो आहे,
असा पुरुष.

द्वि०— नीं सुशोभित, सुवर्णमय भाता, कवच धारण
कांगारा; वनामध्ये मृगांस भिववीत उभा; वान-
धरूप; फळें व मांस घेतलेला असा पुरुष, असें
अरूप यवनाचार्य सांगतात.

॥ उपजातिका ॥ २२, २३, २४

वस्त्रैर्विहीनाभरणैश्चनारीमहासमुद्रात्समुपैतिकू
लं ॥ स्थानच्युतासर्पनिबद्धपादामनोरमावृश्चि
कराशिपूर्वः ॥ दोधक ॥ स्थानसुखान्यभिवां
च्छतिनारीभर्तृकृतेभुजगावृतदेहा ॥ कच्छपकुंभ
समानशरीरावृश्चिकमध्यमरूपमुशंति ॥ पुष्पिता
ग्रा ॥ पृथुलचिपिटकूर्म तुल्यवक्त्रः श्वमृगवराह
सृगालभीषकारी ॥ अवतिचमलयाकरप्रदेशं
मृगपतिरंत्यगतस्यवृश्चिकस्य ॥

अर्थ—वृश्चिक राशीच्या द्रेष्काणांचीं स्वरूपें.

प्र०— वस्त्राभरणांनीं हीन, महासागरांतून तीरीं येत
आहे, स्थानभ्रष्ट, पायांस सर्प वेष्टन, मनोहर,
अशी स्त्री.

द्वि०— पतीस्तव स्थान व सुख यांची प्राप्ति इच्छिते,
शरीरास भुजंगवेष्टन, कासव व कुंभासारिखें श-
रीर, अशी स्त्री.

तृ०— पसरट, चपटें, कासवासारिखें असें मुख; श्वान,
मृग, कोल्हे, डुकरें यांस भयंकर; मलयचंद-
नाचा प्रदेश रक्षिता असा सिंह.

॥ इंद्रवजा ॥ २५, २६, २७

मनुष्यवक्त्रोऽश्वसमानकायोधनुर्विगृह्यायतमा
श्रमस्थः ॥ कृतूपयोज्यानितपस्विनश्चररक्षपूर्वोध

नुषस्त्रिभागः ॥ उपजातिका ॥ मनोरमाचंपक
हेमवर्णाभद्रासनेतिष्ठतिमध्यरूपा ॥ समुद्ररत्ना
निविघट्यतीमध्यत्रिभागोधनुषः प्रदिष्टः ॥ उप
जातिका ॥ कूर्चीनरोहाटकचंपकाभोवरासनेदं
डधरोनिषण्णः ॥ कौशेयकान्युद्वहते ऽजिनंचतृती
यरूपंनवमस्तराशेः ॥

अर्थ०—धनराशीच्या द्रेष्काणांचीं स्वरूपे.

प्र०— मनुष्यमुख, अश्वसमानशरीर, दीर्घ धनुष्य घेऊन
स्वस्थानीं यज्ञाची योजना व तपस्यांचे रक्षणीं
तत्पर, असा पुरुष.

द्वि०— मनोहर, सुवर्णचंपकासारखा वर्ण, श्रेष्ठासनीं
वसलेली, मध्यमरूपा, समुद्रांतील रत्ने गुंफिते
अशी स्त्री.

तृ०— दीर्घश्मश्रु, सोनचांप्याचे पुष्पासारखा वर्ण,
श्रेष्ठासनस्थ, दंडधारी, रेशमी वस्त्रे, व कृष्णा-
जिन धारण केलेला असा पुरुष.

॥ दोधक ॥ २८, २९, ३०

रोमचितोमकरोपमदंष्ट्रःसूकरकायसमानशरी
रः ॥ योक्त्रकजालकबंधनधारीरौद्रमुखोमक
रप्रथमस्तु ॥ उपजातिका ॥ कलास्वभिज्ञाब्ज
दलायताक्षीश्यामाविचित्राणिचमार्गमाणा ॥
विभूषणालंकृतलोहकर्णायोषाप्रदिष्टामकरस्यम

ध्ये ॥ रथोद्धता ॥ किन्नरोपमतनुःसकंबलस्तू
णचापकवचैःसमन्वितः ॥ कुंभमुद्धहतिरत्न
चित्रितंस्कंधगंमकरराशिपश्चिमः ॥

अर्थ—मकरराशीच्या द्रेष्काणांचीं स्वरूपे.

प्र०— शरीर केसाळ, मगसिसारिखे दांत, डुकरासारिखे
शरीर, बैल बांधण्याचीं दोरखंडे, जाळीं, बंधनें,
इत्यादिक धारण केलेला, भयंकरमुख, असा पुरुष.

द्वि०— कलाभिज्ञ, कमळपत्रासारिखे विशाळ नेत्र, श्या-
मवर्ण, विचित्र वस्तूंची याचना करणारी, भूषणें
ल्यालेली, लोहयुक्त कर्ण, अशी स्त्री.

तृ०— अश्वमुख; कांबळी, भाता, धनुष्य, कवच यांहीं
युक्त; रत्नखचित कुंभ खांद्यावर घेतलेला असा
पुरुष.

॥ दोधक ॥ ३१, ३२, ३३

स्नेहमद्यजलभोजनागमव्याकुलीकृतमनाःसकं
बलः ॥ कोशकारवसनोजिनान्वितोगृध्रतुल्य
वदनोघटादिगः ॥ वैतालिका ॥ दग्धेशकटेस
शाल्मलिलोहान्याहरतेगनावने ॥ मलिनेनपटे
नसंवृताभांडैर्मूर्ध्निगतैश्चमध्यभः ॥ इंद्रवज्रा ॥
श्यामःसरोमश्रवणः किरीटीत्वक्पत्रनिर्यासिफ
लैर्विभर्ति ॥ भांडानिलोहव्यतिमिश्रितानिसं
चारयत्यंत्यगतोघटस्य ॥

अर्थ—कुंभराशीच्या द्रेष्काणांचीं स्वरूपें.

- प्र०— तैल, मद्य, जल, भोजन, हीं प्राप्त होण्याविषयीं चित्त व्याकुळ; कांबळी, रेशमी वस्त्रें, कृष्णाजिन यांहीं युक्त; गृध्रासारिखें मुख, असा पुरुष.
- द्वि०— शाल्मलि वृक्षाचे ठायीं दग्ध शकटासह वनामध्ये लोखंड गोळा करित्से, मलिनवस्त्र वेष्टित, मस्तकावर भांडें घेतलेली, अशी स्त्री.
- तृ०— श्यामवर्ण, कानावर केंस, मुगुटधारी; दालचिनी, लोवन, फळें, यांसह; लोखंडी भांडीं यांची ने, आण, करणारा, असा पुरुष.

॥ इंद्रवज्रा ॥ ३४, ३५, ३६

सुग्भांडमुक्तामणिशंखमिश्रैर्व्याक्षिप्तहस्तः स
विभूषणश्च ॥ भार्याविभूषार्थमपांनिधानं नावा
प्लवत्यादिगतोऽज्ञस्य ॥ वसंततिलका ॥ अत्यु
च्छिन्नध्वजपताकमुपैतिपोतंकूलंप्रयातिजलधेः प
रिवारयुक्ता ॥ वर्णेनचंपकमुखाप्रमदान्निभागो
मीनस्यचैषकथितोमुनिभिर्द्वितीयः ॥ इंद्रवज्रा ॥
श्वभ्रांतिकेसर्पनिवेष्टितांगोवस्त्रैर्विहीनः पुरुषस्त्व
दव्यां ॥ चोरानलव्याकुलितांतरात्माविक्रोशते
त्योपगतोऽज्ञस्य ॥

अर्थ—मीनराशिस्थ द्रेष्काणांचीं स्वरूपें.

- प्र०— यज्ञांतिल भांडीं, मोलें, शंख इ० मिश्र असे

पदार्थ हातामध्ये असून कळ लागलेला; स्त्री,
भूषणें, मिळण्यास्तव समुद्रामध्ये, नौकेंत वसून,
जात आहे असा पुरुष.

द्वि०—अतिउंच असैं शीड उभारलेल्या गलबतामध्ये व-
सून समुद्राचे तीराशीं येत आहे, परिवारयुक्त,
चंपकासारखें मुख व वर्ण, अशी स्त्री.

तृ०— बिळापाशीं सर्पवेष्टित, वस्त्रहीन, वनांमध्ये चोर
व अभि याहींकरून अंतरात्मा व्याकुळ होत्साता
आक्रोश करीत आहे, असा पुरुष.

॥ द्रेष्काणस्वरूपाध्याय संपूर्ण ॥ २५

॥ उपसंहाराध्यायः ॥ २६

॥ ग्रंथसमाप्ति ॥

॥ उपजातिका ॥ १, २, ३

राशिप्रभेदोग्रहयोनिभेदोवियोनिजन्माथनिषेक
कालः॥ जन्माथसद्योमरणंतथायुर्दशाविषाकोष्ट
कवर्गसंज्ञः ॥ शालिनी ॥ कर्माजीवोराजयोगाः
खयोगाश्चांद्रायोगाद्विग्रहाद्याश्चयोगाः ॥ प्रत्र
ज्याथोराशिशीलानिदृष्टिर्भावस्तस्मादाश्रयोथ
प्रकीर्णः ॥ शालिनी ॥ अनिष्टयोगाजातकंकामिनी

नानिर्याणंस्यान्नष्टजन्मदृकाणः ॥ अध्यायानां

विंशतिःपंचयुक्ताजन्मन्येतद्यात्रिकंचाभिधास्ये ॥

अर्थ—१ राशिप्रभेद, २ ग्रहयोनिभेद, ३ वियोनि-
जन्म, ४ निषेककाल, ५ जन्म, ६ रिष्ट, ७ आयुर्दाय,
८ दशाविपाक, ९ अष्टकवर्ग, १० कर्मजीव, ११
राजयोग, १२ नाभसयोग, १३ चंद्रयोग, १४ द्विग्र-
हयोग, १५ प्रव्रज्या, १६ राशिशूल, १७ दृष्टिफल,
१८ भावफल, १९ आश्रययोग, २० प्रकीर्णयोग,
२१ अनिष्टयोग, २२ स्त्रीजातक, २३ निर्याण, २४
नष्टजन्म, २५ द्रेष्काणस्वरूप. याप्रकारे पंचवीस अ-
ध्याय या जातकाचे आहेत. आतां यात्रिकाचे
सांगतो.

॥ उपजातिका ॥ १, ५

प्रश्नास्तिथिर्भदिवसः क्षणश्चंद्रोविलग्नंत्वथल

ग्नभेदः ॥ शुद्धिर्ग्रहाणामथचापवादोविमिश्रका

ख्यंतनुवेपनंच ॥ ४ ॥ अतःपरंगुह्यकपूजनंस्या

त्स्वप्रंततःस्नानविधिःप्रदिष्टः ॥ यज्ञोग्रहाणामथ

निर्गमश्चक्रमाच्चदिष्टःशकुनोपदेशः ॥

अर्थ—१ प्रश्न, २ तिथि, ३ नक्षत्र, ४ दिवस,
५ क्षण, ६ चंद्र, ७ लग्न, ८ लग्नभेद, ९ ग्रहशुद्धि,
१० अपवाद, ११ मिश्रक, १२ देहस्फुरण, १३ गु-
ह्यकपूजन, १४ स्वप्न, १५ स्नानविधि, १६ ग्रहयज्ञ,
१७ निर्गम, १८ शकुनोपदेश, असे क्रमैकरून अध्याय
आहेत.

॥ उपजातिका ॥ ६

विवाहकालःकरणग्रहाणांप्रोक्तंपृथक्तद्विपुलाच
शाखा ॥ स्कंधैस्त्रिभिर्ज्योतिषसंग्रहोयमयाकृतो
दैवविदांहिताय ॥

अर्थ—विवाहपटल, व ग्रहांचा करणग्रंथ (पंचसिद्धांत)
यांचे अध्याय बहुत आहेत यास्तव त्यांत सांगितलेले
आहेत. याप्रकारे मी त्रिस्कंध ज्योतिषाचा संग्रह दैवज्ञ
जे त्यांचे हितास्तव केला आहे.

॥ मालिनी ॥ ७

पृथुविरचितमन्यैःशास्त्रमेतत्समस्तंतदनुलघुमये
दंतत्प्रदेशार्थमेव ॥ कृतमिहहिसमर्थधीविषाणा
मलत्वेममयादिहयदुक्तंसज्जनैःक्षम्यतांत ॥

अर्थ—अन्य आचार्यांहीं हे शास्त्र सर्व प्रकारे विस्तारें-
करून रचिलेले आहे. त्या विस्तृत अशा शास्त्राचे ज्ञाना-
स्तव, व बुद्धीच्या शृंगास निर्मलत्व आणण्यास थोड-
क्यांत समर्थ असें हे जातक मी केले आहे. यामध्ये
जे जे अयुक्त सांगितलेले असेल त्याची सज्जनांहीं क्षमा
करावी.

॥ वसंततिलका ॥ ८

ग्रंथस्ययत्प्रचरतोस्यविनाशमेतिलेख्याद्बहुश्रुत
मुखाधिगमक्रमेण ॥ यद्वामयाकृतमल्पमिहा
कृतंवाकार्यतदन्नविदुषापरितृप्त्यरागम् ॥

अर्थ—या ग्रंथाच्या प्रचारेकरून ह्यांतील लेख्यसंबंधाने जे कांहीं नष्ट होईल ; ते बहुश्रुत अशांचे मुखापासून, क्रमाने समजून घ्यावे. तसेच मजकडून वाईट, किंवा अल्प किंवा इच्छित, असे झालेले असेल, तेही विद्वानांनीं मत्सरभाव सोडून तेच चांगले व पूर्ण असे करावे.

॥ वसंततिलका ॥ ९

आदित्यदासतनयस्तदवाप्तबोधःकापित्थकेसवि
तृलब्धवरप्रसादः ॥ आवंतिकोमुनिमतान्यवलो
क्यसम्यक्होरांवराहमिहिरोरुचिरांचकार ॥

अर्थ—कापित्थाख्य (काल्पी) ग्रामीं आदित्यदासाचा मी पुत्र, त्याजपासून ज्ञानप्राप्ति करून, श्री सूर्यनारायणाचा वरप्रसाद प्राप्त होत्साता, आवंतिकस्थ (उज्जयनीस्थ) असा मुनींचीं मते अवलोकन करून हे श्रेष्ठ जातक (बृहज्जातक) मी वराहमिहिर शोभायमान असें करिता झालों.

॥ आर्या ॥ १०

दिनकरमुनिगुरुचरणप्रणिपातकृतप्रसादमति

नेदं ॥ शास्त्रमुपसंगृहीतंनमोस्तुपूर्वप्रणेतृभ्यः ॥

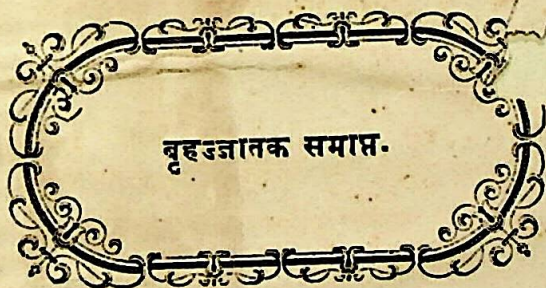
अर्थ—श्रीदिनकर, मुनि, गुरु, यांचे चरणीं नमस्कार करून, त्यांच्या अनुग्रहबुद्धीने हे शास्त्रसंग्रहण मी केले. तस्मात् त्या पूर्व शास्त्रकारांसही माझे नमन असो.

॥ उपसंहाराध्यायसंपूर्ण ॥ २६

॥ इति श्रीवराहमिहिराचार्यकृतं बृहज्जातकं संपूर्ण ॥

त्यमहाराष्ट्रभाषायांभट्टोत्पलटीकाधारेणभाषांत
रंगद्यंसुगमंकृतंमाधवरावब्रह्माजीमाध्यंजिनयजुः
शाखीयब्रह्मकुलोत्पन्ननिजामपूरकरेत्युपनामवा
स्तव्यसंगमनेरेतिग्रामेणजातकशास्त्रस्यअज्ञजनमि
ध्याभ्रमनिरसनार्थलोकोपकृतिहेतुनाकृतमिदंसंपूर्णं॥

शालिवाहन शके १७९६ भावनामसंवत्सरे

बृहज्जातक समाप्त.

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

सर्वज्ञानसिद्धिः

